

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Ὅρνιθες

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χροῦνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὁρνεοίς, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖφι. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὅς και πρότερος ἀρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἀγαν δυνατῶς πεποημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαθρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὅς ἦν δεῦτερος τοῖς Ὀρνεῖσι, πρῶτος Ἀμφιφίας Κομμασταῖς, τρίτος Φρόνιχος Μονοτρόφῳ. φοβερά δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, ἅγις ὁ Λακεδαιμόνιον στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμόνιον ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίους. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέειχοντο τοῦ κακοπραγμανεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστῶτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγγχειρισθέντων, ἐπισφαλῆς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρρησία, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνεῖσι καὶ μέγα τι διανενοῦνται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεσφαρμένης ὑπὸ τῶν προεστῶτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἐτέρους ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστῶτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα θλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ

SCHOL. ARISTOPH.

μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ὁκονόμεγται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγχειριζόμενων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπεύρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μαχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἢ ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλάς και συνόδους ὀρνεῶν, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοὶ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἐνεκεν χρηματίζονται. εἴθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμωδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποῖηται, ὡς εἰ πεποιοῖθι ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φησι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφάνων, ὄρνεῖσιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαθρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστου διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήναις τὸν Ἀμφιφίραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάθοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσσι γενομένων ἐπὶ Ἀρμινῆστου τοῦ πρὸ Χαθρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμίναν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέφησι [v. 115] « μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύψεται, κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμίνια. »

III.

[[Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπίς τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὀρνεῖας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὀρνεῖες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκίσουσι μαθόντες δὲ ὕστερον, ἂ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μὲν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφε-

λοκοκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνεόχλητον
 εἶπιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοι-
 τῶσι, λαθεῖν τι βουλόμενοι ἐν οἷς καὶ Μέντων. οὗτοι δὲ
 πάντες ἀποπέμπονται ἀπρακτοὶ. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί,
 5 διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνίεναι,
 λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ
 σκοπὸς τοῦ δράματος, διασύραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους
 ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὄρνείοις.
 ἐγρᾶφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμι-
 10 νίας νεῶς μεταπεμφθῆναι, διὰ τὴν περικοπήν τῶν Ἑρ-
 μῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.]

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
 οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
 ἑλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
 15 εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων
 πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὄρνιθων γένος,
 καὶ πῶς ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
 πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
 αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκου
 20 πτέρυγας τ' ἐποίησαν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
 ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὄρνιθας γενομένην.

SCHOLIA IN AVES.

1. Ὁρθὴν κελεύεις : [Ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δρά-
 ματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων. οἱ δὲ στί-
 χοι εἰσὶν ἰαμβικὸι τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή', ὧν τελευ-
 25 ταιός

ἔσθαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ἐν εἰσθέσει δὲ μετὰ τὸν ρζα' στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μο-
 νόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρζγ' ἕτερον
 ὁμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ
 30 ἔξω νενεκυῖα.] τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοῖον φέρων ὡς ἐν
 ἀπόπτῳ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοῖου σημαίνον-
 τος κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι. πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα
 τῶν πρεσβυτέρων, τῶ μὲν παρὰ τὸ πειθεσθαι, τῶ δὲ
 παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων. — ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς
 35 δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολοῖου σημαίνοντος δῆτα μετ'
 ἐκεῖνο πορευθῆναι. Br.

2. ἦδε δ' αὖ κρώζει : Τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων,
 ὡς εἰς τοῦναντίον τῷ κολοῖῳ παρακλυομένης πορεύε-
 σθαι. τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις.
 40 κρώζει εἰς τοῦπίσω ἄπελθε. πλανύττομεν : Πλανύ-
 μεθα. κωμικῶς δὲ ἐκτέταται. — ἦδε δ' αὖ : Κορώνη
 κλυομένη εἰς τοῦναντίον. Br.

4. προφοροῦμένω : Δεῦρο κάκεισε πορευόμενοι εἰς
 τάναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν
 στήμονα τοῖς διαζομένοις. — ἄλλως : μάντην. R. Br. 5
 προφοροῦμένω : Ὡδε κάκεισε πορευόμενοι. Br.

5. τὸ δ' ἐμέ : Οὐκ εὐήθες. Br.

6. (πλεῖν ἢ χίλια : Ἀττικὴ ἢ κρᾶσις τοῦ πλέον
 πλεῖν.)

7. [τὸ δ' ἐμέ κολοῖῳ : Ὅτι ὁ μὲν κολοῖον ἐκράτει, 10
 ὅστε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ
 κορώνην διὰ τὴν χρεῖαν. διὸ καὶ μέμφονται ἑαυτοῖς,
 ὅτι δὴ τοῖς ὄρνείοις πιστεύσαντες μακρὰν διήγυσαν καὶ
 οὕτω τὸ ζητούμενον εὗρον. Ἀττικῶ δὲ ἔθει εἰρηται
 ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις [268] 15

τὸ δὲ μὴ κυνὴν οἰκοῦν εἰθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὐήθες, ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἢ
 τι τοιοῦτο. — τὸ δ' ἐμέ : Οὐ μωρίας πλέον. Br.]

8. ἀποσποδῆσαι : Ἀντὶ τοῦ ἀφανίσει. ἀπὸ τῆς σποδοῦ·
 αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προὔπαρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. 20
 (ἢ ἀποκροῦσαι, ἀφανίσει, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.)

10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' : Ἐρωτηματικῶς. δύνατο
 δ' ἂν ἐντευθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, (τουτέστι) τὰς Ἀθή-
 νας. ὡς πολὺ δὲ ἀφρηστηκότων ταῦτα φησιν.

11. Ἐξηκεστίδης : Τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ 25
 πλάνον (τὰς ὁδοὺς γινώσκειν). οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον
 ἴσασι τὰς ὁδοὺς. (τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν
 τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων [761]

εἰ δὲ δευλὸς ἔστι καὶ Κάρ, ὡς περ Ἐξηκεστίδης.
 ἔστι δὲ καὶ ἕτερος *** « ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τι- 30
 ταινεῖ ψύθρον εὐήθη νόμον. » μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ
 Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησι Ἐρατο-
 σθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρῳ-
 δὸς τυθιονίκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα
 τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δις. Ἄλλως. ὁ 35
 Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμωδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μο-
 νοτρόπῳ

μεγάλους πιθήκους οἷδ' ἕτερος τινὰς λέγειν,
 Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
 ἀνωμάλους εἰπας πιθήκους *** 40
 ὁ μὲν γε δευλὸς, ὁ δὲ κάλαξ, ***
 ὁ δὲ νόθος.)

12. σὺ μὲν ὦ τᾶν : Παῖζον φησί. τουτέστι τὴν εἰς
 τὸ οἶμοι ὁδὸν βιάδιζε.

13. (οὐκ τῶν ὄρνέων : Ἀντὶ τοῦ ὄρνεοπώλων. Δί- 45
 θυμος δὲ, δεῖνὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὄρνέων πεπον-
 θέναι, ἐπεὶ ὄρνεις τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐτῶν
 δ' κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς
 στρατηγούς ἀποβαλεῖν Λάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ
 καὶ Ἀνδροτίων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ 50
 ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὄρνεοπωλίων, [ὡς τῶν χυτρῶν,
 ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων]. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸ τὸ Ὀμηρι-
 κὸν [Od. N, 407] « δῆεις τὸν γε σῦεσι παρήμενον, »
 τουτέστι συφεῖς. ἐξῆς οὖν ἐπάγει « αἱ δὲ νέμονται παρ
 κόρακος πέτρη. »)

14. ὁ πινακοπόλης : Ἀντί τοῦ ὁ ὄρνεοπόλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὄρνέων ἐπὶ πινακῶν τιθέντες ἐπόλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὄρνέου. — τοῦτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [1077] μένεται « ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν 5 στρόβιον, » ὃς ὄρνεα πωλεῖ. R.

15. ὃς τὸ δ' ἔφασκε νῦν : (Οἱ μὲν φασιν αὐτὸν διασῦρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον καὶ δεῖν εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων, λέγειν ἐκ τῶν ὄρνέων, οἱ δὲ οὕτως ὃς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὄρνέων δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς δόδου, καὶ δεῖ- 10 ξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὄρνέων, οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὄρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων. Ἄλλως, ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης. τὸ δὲ νῦν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς, σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν ὄρνέων, τουτέστιν διὰ τῶν ὄρνέων, ὅπου τὸν Ἔποπα εὐρήσομεν. γράφεται καὶ, ὡς τὸδε, καὶ διαι- 15 ρῶσι τινὲς καὶ προστιθέασι τὸ ἐξῆς, τὸ, ἐκ τῶν ὄρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρησθαι σημαίνει ἡμῖν τὸν Ἔποπα ὃς ἐστὶ, δεῖξαντα ἐκ τῶν ὄρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἰρηχε τὸ, ὃς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὄρνέων. ἔδει γὰρ, ἐκ τῶν 20 ἀνθρώπων.) — ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὄρνέων. ἔδει εἰπεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. τινὲς δὲ στίζουσι εἰς τὸ ἐγένετο, εἴτα ἐκ τῶν ὄρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην. ἢ οὕτως ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὄρνέων καὶ δεῖξιν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὄρνέων.

25 Rav.

17. τὸν μὲν Θαρρελείδου : (Σύμμαχος, Ἀσωπόδωρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κειωμώδηται, καὶ ὁ κολοῖος μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτεροῦν τὴν σύστασιν ἔχει. Ἄλλως, ἀδῆλον εἰ Ἀσωπόδωρον 30 λέγει, ὃς κωιωμώδεται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρὸς. Ἄλλως.) οἱ μὲν πλείους ὑπελήφασιν υἱὸν τινα Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοῖῳ κωιωμώδισθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῆς κωιωμώδους εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησί, κατὰ 35 περίφρασιν εἰρηχε Θαρρελείδου κολοῖον, ἐν ἴσῳ τῷ Θαρρελείδης, ὃς ἐστὶ κολοῖωδης. ἢ ὡς κολοῖους αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει. (Ἄλλως, ὁ τοῦ Θαρρελείδου υἱὸς ἐγένετο κολοῖος.) — τὸν μὲν Θαρρελείδου : Υἱόν. Brunck.

19. τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθη : Τινὲς διὰ τοῦ ἰσθῆν ἀντὶ τοῦ ἦδσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἦδσαν ἔξω τοῦ δάκνειν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. — οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν : Στίχος [40]

Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον. » R.

20. [καὶ νῦν τί κέχρηται : Ὡς τοῦ κολοῖου κεχρη- 45 τος. κατὰ τῶν πετρῶν δὲ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρῶδης.]

22. ἦ δὲ μὰ Δι' ἐνταῦθα : Ἐδεινοποίησεν ὡς παν- 50 ταχῶθεν ἀποκεκλημένης τῆς δόδου. [ἄλλῳ δὲ ὀνόματι κέχρηται.]

23. ἦ δ' ἢ κορώνη : Ὡς ἤδη φεγεζαμένης αὐτῆς. 55 δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς

γράφουσιν, οὐδὲ ἢ κορώνη. [βρούκουσα δὲ, δάκνουσα παρὰ τὴν βορᾶν, οἰοεὶ βρούκουσα.]

26. βρούκουσα : ἐσθίουσα. R.

(28). ἐς κόρακας ἐλθεῖν : Παίξει. ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα 6 βούλεται ἀπελθεῖν. [ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.]

31. τὴν ἐναντίαν Σάκκα : Οὗτος ἐστὶν Ἀκέστωρ, 7 τραγωδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρακικόν. (Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκην προσηγόρευσεν Τισα- 10 μενόν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κελευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδότηαις « καὶ Σάκας, ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι. » Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις « Ἀκέστορα γὰρ ὄμως εἰκὸς λαθεῖν 15 πληγᾶς, ἐὰν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα. »)

34. οὐ σοβοῦντος : Ὡς ἐπὶ ὄρνέων τοῦτο φησι. 15 [πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα.]

35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος : Τὸ μὲν ἀνεπτό- 20 μεσθα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. (ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἱ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν.) ὁ δὲ 25 νοῦς, παντὶ σθένει, (ὃ ἐστὶ τελείως προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὄρνέων χρωῖνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὑστερόν ὀρνιθωθησόμενοι.)

38. ἐναποτίσαι χρήματα : Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ 25 ἐμβυῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτίσαι χρήματα. εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.

39. (οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες : Παρὰ τοῦτο καὶ ὁ 30 Φιλήμων « ἢ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὡ γύναι, λαλεῖ. » τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν, ὅτι ἀπὸ ἐνός τὰ ἄλλα πάντα 35 δένδρα ἐμφαίνει.) [κράδη δὲ ἢ συκῆ.] — ἀπὸ ἐνός τὰ ἄλλα δένδρα ἐμφαίνει. R.

42. τόνδε τὸν βάδον : (Ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. 40 ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίειν βάδος. Ὁμηρος [II. Z, 202] « πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. » Ἄλλως, εἰρηται μὲν ὁ βάδος· ὁμοίως γε μὴν οἱ κωμικοὶ 45 παίζειν εἰώθασιν τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὐπολις Χρυσῶν γένοι « τισσῶν ὡ βραψυδέ. ») — τὴν πορείαν. R.

43. κανοῦν δ' ἔχοντες : Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι, 40 ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἰδρύσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτρας ἴδρου ἐῖρηται ἐν Εἰρήνῃ [923]. Δίδυμος δὲ φησὶ ἀμυν- 45 τήρια αὐτοῦ τῶν ὄρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὄπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐπιπτώμενα τὰ ὄρνεα τύπη αὐτοῦς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοθεῖν.

45. ὅπου καθιδρυθέντες : Τοῦτο πρὸς τὰ ἐμπροσθεν, 45 « ἀνεπτόμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. » εἴτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντες, καὶ τὰ ἐξῆς. τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἰρηται.

47. λείπει τὸ γενόμενον. R.

48. ὅπου. R.

50. ἄνω τι φράζει : Ὡς ἄνω αὐτῆς νεουούσης ἐπὶ τινα 50 τόπον ὑψηλόν.

54. [τῷ σκελετῷ θένε τὴν πέτραν : Πρὸς τὴν τῶν παί- 55

δων συνήθειαν τοῦτο λέγει. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἰδόντες ὄρνεα, ὅς τὸ σκέλος τῆ πέτρα καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα. τὸ δὲ ἀλλ' οἴσθ' ὃ δρᾶσον Ἀττικῆ φράσις. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὐθις εἶπε, σὺ δὲ τῆ κεφαλῇ.]

67. τὸν Ἐποπα παῖ καλεῖς : Οὐ πιθάνον, φησὶν, ἐπὶ οἰκίαν ὄρνέου ἐλθόντα παῖ καλεῖν. οὐ γὰρ εἰσιν ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

68. ἐποποι : Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν, ἀπὸ τοῦ οἱ ἐποποι : οἱ δὲ περισπῶσιν, ἦν ἢ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνουτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἐποπος.

69. [τίνες οὗτοι : Τροχίλος εἰς τῶν ὄρνέων ὑπακούει οἰκέτης τοῦ ἐποπος.]

70. 61. [τοῦ χασμήματος : Ἐπεὶ πρόσωπον ὄρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτής ἔχοντος τὸ βράμπος κεχρηγός, διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.]

62. ὀρνιθοθήρα : Νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐληλυθέναι.

63. οὕτως τί δεινόν : Τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κείται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπεύεσθαι τοιοῦτους εἶναι. ἐωρακῶς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτο φησὶν. (οὕτω δεινὸν πρᾶγμα ἐστὶν οἱ ὀρνιθοθήραι. οὐκ ὄφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν.) οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως, ὥστε ὀρνιθοθήραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιον ἐστὶν ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθήραι.

65. Ὑποδεδίως : Ὄνομα ἐπλασεν ὄρνέου Ὑποδεδίως. — ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὄρνέων. R. (Λιβυκὸν δὲ, ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολύορις ἡ Λιβύη.)

(66). τὰ πρὸς ποδῶν : [Ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόητα ἐφθέγγετο. ἢ φησὶν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα, εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν, μάθναε. Ἄλλως.] γράφεται καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποδῶν, ὅτι σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἴη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω, μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ω. ἐν τισὶ δὲ γράφεται, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων. ἢ καὶ οὕτω, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τοίων, ἀντὶ τοῦ πρὸς τίνων ἐσμὲν ὄρνέων ἐρώτα καὶ τισὶ προσήκομεν. ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ εἶτι τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἐστὶ λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν, πυνθάνου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν. λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεϊκῶς.

68. Ἐπιτεχοδῶς : Καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὀρνίθος ἐπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανός δὲ συχοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὕρισκόμενος.

69. τί θηρίον πότ' εἶ : Δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τεραστικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

70. ὄρνις ἔγωγε δούλος : Σημειῶσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθειᾶν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

71. ἀλεκτρυόνος : Φυσικόν ἐστὶ τοῦτο ἐν ταῖς συμ-

βολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἠττηθέντας ἔπεσθαι τοῖς νενικηκόσι. (καὶ Θεόκριτος [22, 72]

ὄρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοίμοι.)

76. Φαληρικῆς ἀφύας : ("Ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς, διὸ τὸ χ.) Φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

78. ἔτνουσ' ἐπιθυμῆ : Ἀθάρας. (τορῶνῃ δὲ λέγεται τὸ κινήτριον τῆς χύτρας. σημειώτεον δὲ ὅτι τορῶνῃ πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.)

79. τροχίλος ὄρνις οὗτος : Παρὰ τὸ τρέχω. ἐπεὶ συν-10 ἔχως εἶπε τὸ τρέχω, πέπαιγε τροχίλος εἰπών. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιούσι δὲ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

82. μύρτα καὶ σέρφους : Σέρφος σκοληκῶδες ζωῦφιον, (ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ 15 ἢ παροιμία « ἐνεστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφω χολῇ. » Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς

ἄπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια,
σέρφους ἰσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάροσπας.)

μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπός, ὅς ἐστὶν 20 οἰκέτος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν.

85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοιο : Πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ ἐποπος λέγει εἰσελθόντα (καὶ κεχρηγόντα).

87. [ὑπὸ τοῦ δέους : Ἰδὼν γὰρ τὸν δούλον κεχρηγόντα ἐφοβήθη.] 25

89. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. R.

90. [ἀπέπειτατο : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.]

91. [ὡς ἀνδρείος εἶ : Ὡς πολὺ. ἐν εἰρωνείᾳ δέ.]

92. ἀνοίγει τὴν ὕλην : Δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν 30 οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν. καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διαγούσιν οἱ ὄρνευς.

94. τίς ἢ πτέρωσις : Ἐπειδὴ ὀρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ ἐποπος, καταπλήττονται. ἐστὶ γὰρ τῆ πτερῶσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον, καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ. 35 — ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἐποψ. R.

(95). τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες : Εὐθὺς οἰωνίζομενοι εἰώθασιν λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινός ὄνομα, ἢ ὑγιαίν, ἢ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν οὖν ἔφη, [τίνες οἱ ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει,] οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ 40 ἐξῆς παρ' ὑπόνοια, ἐπεὶ ἕκαστος φαίνεται αὐτοῖς.

96. εἴξασιν ἐπιτρέψαι σε : Δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ ἐποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσὶ σε ἐπιτρέψαι διὰ τὴν ὄψιν· δύναται δὲ καὶ ἐρ' ἑαυτῶν λέγειν, εἰκάσιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὡς ἐλθόντας. ἐκφοβῆ γὰρ αὐτοὺς 45 τὸ προσωπιεῖον. [τὸ δὲ εἴξασιν, ἢ εἰκάσιν ἢ παρεγγένοντο.]

99. τὸ τοῦ ὄρνέου πρόσωπον. R.

100. τοιαῦτα μέντοι : Ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπορνηθῶμενον καὶ τὴν Πρόκνην. ἐν 50 ὧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

102. πότερον ὄρνις : (Ἐπαιξε. δέον εἰπεῖν ἄνθρω-

πος, τα
δὲ λέγε
τοῦτο φ
παρὰ τ
5 σπῶσι
ὄρνιθος
κλήν ἐσ
νικόν εἶπ
104. ε
10 ἔχον πε
106. ὅ
107. [
ὅτι ἐκ π
τὸ συνε
15 108. δ
109. (μ
καστηρί
ὑπαίθρο
20 μὴ α
τοῦ οὐκ
110.
111.
μόνοι εἶ
25 μισοδύ
τοὺς ἰπ
σπερμά
113.
120.
30 121. ε
Πλάτων
« λαυχ'
νος Πυλ
τῶν πρ
35 ζητοῦσιν
τοῦ ἐρίσ
(122).
φέρουσι.
εἶτι τὰς
40 κατὰ Λι
ἀμπερόν
πρὸς δὲ
ἐκωμίδιον
ἀπλοῖδος
45 ἐν Νερῶ
τοσθίνης
καὶ ἀνδρ
συτάρι
προσλαμ
50 κωδίων,
ραν βαίτ
ὅς, ἀλλ
ἀπλοῖδα
ἔγκατ

πος, ταῦς εἶπεν. ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται.) ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῦνα μεταβεβλήσθαι. διὰ τοῦτο φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰῶν, ἢ ταῦς. τὸ δὲ ὄνομα περι-
5 σπῶσιν οἱ Ἀττικοί. — ὄρνις ἢ ταῦς : Ὡς εὐκίματος ὄρνιθος. πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποι- κίλην ἐσθῆτα ἢν ἐνεδύσατο. Ἄλλως, ἐπαίξει τὸ γε- νικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπήγαγε τὸ εἰδικόν. V.

104. ἐξερρύηκε : Παρόσον ἄνθρωπος ἐξελέλυθε, μὴ
10 ἔχων πτερά πλήν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπιπερωμένης.

106. ὡς ἐπὶ τῶν φωτῶν. R.

107. [νὸ βροτώ : Πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων, ὅτι ἐκ παραλλήλου ἢ διαφορᾶς ὁδηλοῦται. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχές τῶν δῦϊκῶν.]

15 108. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι : Ἄντι τοῦ ἐξ Ἀθη- νῶν. (μέγα γὰρ ἐφρόνουσιν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ.)

109. Ἡλιαστά : Δικασταί. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δι- καστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπω καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι.

20 μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου : Πέπονθε. κείται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τούτεστι μισοδίκου.

110. μισοδίκου. τὸ μισοδίκου. R.

111. ὀλίγων ζητῶν : Τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνου εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν
25 μισοδίκων καὶ τούτων ἄγροίκων. αἰεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαίνει. ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄγροίκοις εὐρίσκειται.

113. ἀντὶ τοῦ εἰς ὀμίλιαν ἔλθειν. R.

120. διὰ ταῦτα. R.

30 121. εὐερον : (Οἷον μαλακὴν ὡσπερ σισύραν εὐερίον.

Πλάτων Ὑπερβολῆ « καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέ- « λαυχ' Ὑπερβολῆς, ὥστ' αὐμώτατός ἐστι. » Κρατῖ- νος Πυλαία « γλώσσαν εὐερον βοτῶν. » λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.) — ἀντὶ τοῦ εὐερον, τοιαῦτα γὰρ
35 ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι. ἢ ὁ βαλεῖν ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου. R.

(122). σισύραν : Σισύρα καὶ σισύρα καὶ σίσυς δια- φέρουσι. σισύρα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἐπὶ τὰς τρίχας ἔχον σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύραν οἱ

40 κατὰ Λιθύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων βραπτόμενον ἀμπερόνιον. σίσυς δὲ ἐστὶ παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελές, πρὸς δὲ καὶ μικρόν, ἐπιτήδειον εἰς ἐν ἄπτεσθαι, ὡς ἐξωμίδιον. — σισύρα χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, ὡς ἀπλοῖδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιοῦτου τινός. Ἀριστοφάνης

45 ἐν Νεφέλαις [10] « ἐν πέντε σισύραις. » V. ὁ δὲ Ἐρα- τοσθένης ὡς ἐστὶ βαιτή, καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἀνδραχρον καὶ ἀνδρόγην καλοῦμεν, οὕτως φόντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχεσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρην οἱ κατὰ Λιθύην τὸ ἐκ τῶν

50 κωδίων, τὸ ἀμπερόνιον καλούμενον. — καὶ τὴν σισύ- ραν βαιτήν ὑπέλαθον εἶναι τινές. τὸ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀλη- θές, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, ὡς ἐξωμίδα ἢ διπλοῖδα ἢ τοιοῦτόν τι. οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ. V.

ἐγκατακλιθῆναι : Οὕτως Ἀττικοί, ὡς ἐν Νεφέλαις

[694] « ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρί. » τὸ δὲ κλινθῆναι κοι- νόν. — μαλθακὴν : μαλακὴν. λέγει δὲ τὴν τῶν προ- βάτων. V.

123. τῶν Κραναῶν : Τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον. (ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.)

124. (προσφορωτέραν δὲ νόν : Ἄντι τοῦ ἡμῖν ἐπι- τηδεῖαν, ἄλλην ζητοῦμεν.)

125. ἀριστοκρατεῖσθαι : Ἄντι τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱός, ἐπεβούλευσεν εἰς

κατάλυσιν τῷ δήμῳ. (Ἄλλως, ἀρίστους κεκριμένους 10 θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἷα ἢ παρὰ Λακεδαιμονίους πολιτεία ἦν. ἢ γὰρ τῶν Ἀθη- ναίων δημοκρατία ἦν.)

126. καὶ τὸν Σκελλίου : Παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱός, ὃν ὁ ῥήτωρ Δη- 15 μοςθένης (ἔγραφεν. ἀριστοκρατία δὲ ἢ ὀλιγαρχία). οὕτως οὖν, φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρωί : Νῦν οὐ τὴν πρωίαν λέγει, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὄρα πρῶ. (οὕτως γὰρ ἐστὶ τὸ 20 πρωί. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται.) — οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι. Εὐπόλις Βάπταις « ἐκεῖ γὰρ ἐξῆς ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῶ. » R.

132. (λουσάμενα πρῶ : Οὕτως Ἀττικοί. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρωί γινόμενον, ὡς ἀπὸ βα- 25 ρίας καὶ ὀξείας ὃν, ὡς τὸ ἐσταῶς ἐστός.)

134. μὴ μοι τότε γ' ἔλθης : Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίξει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον. ἢ γὰρ παροιμία ἐστὶ, « μὴ μοι τότε' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς. »

135. ταλαιπώρων : Ἐν εἰρωνείᾳ.

139. ὦ Στίλβωνιδῆ : Ὡ λαμπρὴ καὶ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένη. — ἢ ἀπλῶς ὄνομα κύριόν τινος λέγει. R. ἢ Στίλβωνος παῖ. διασῦρει δὲ τοῦτον, ὡς παῖδα ἔχοντα.

141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας : Ἄντι τοῦ περι- πλέξω. ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς πρυφᾶς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἠδονὰς. προσηγάγου δὲ, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐλαθεῖς εἰς συνουσίαν.

[142]. ὄρχιπέδησας : Ἄντι τοῦ τῶν ὄρχων ἤψω καὶ 30 κατέσχες αἰσχρῶς. (δειλακρίων δὲ, δειλότατε, κακό- δαιμον.) ἐν ἦθει δὲ, ἢ ἀληθῶς λέγει.

145. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν : Ἡ ἐρυθρὰ θά- λασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν. [κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν λέγει.]

147. ἢ Σαλαμινία : Δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθη- ναίοις ὑπηρέτιδες, ἢ Πάραλος καὶ ἢ Σαλαμινία. ὅν ἢ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἢ ἐπ' Ἀλικιδιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης, ἢ δὲ Πά- ραλος τὰς θεωρίας ἀπήγεν, τούτεστι τὰ εἰς θυσίαν πεμ- 35 πόμενα. — ἀντὶ τοῦ μάρτυρα. R.

149. τί οὐ τὸν Ἡλείον Λέπρεον : Καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ 40 τὸ Λέπρεον εἶπεν. ἐστὶ δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Λέπρεον δὲ Δίδυμός φησιν

ὀνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκουσ, ὁμοίας ταῖς τὰς ὄψεις λεπιδῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὀνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· (ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτους οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτη τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρωτάς αὐτοὺς καλεῖν. τοὺς δὲ, μὴ βουλομένους δοκεῖν ἀχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρων τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρον. ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.)

150. [ὁ οὐκ ἰδὼν : Ἄλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθὼν. πλεονάζει δὲ τὸ θς.]

151. ἀπὸ Μελανθίου : (Μελάνθιος ὁ τραγικός κωμωδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. κωμωδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὄψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκευαῖς ὡς ἄλλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήγαις

τίς ἄρα τοὺς Μελανθίου τῷ γνώσασμαι, οὗς ἂν μάλιστα λευκοπρόκτους εἰσίδῃς.)

εἶχε Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.

152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι : Λεῖπει τόποι. Ὅπου δὲ πόλις Λοκρίδος, (ἧς μὲνηται Ὁμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ [831] « Ὀπεντά τε Καλλιάρων τε. ») — Ὁπουντίους δὲ τοὺς τυφλοὺς φασί. R.

153. (ἀλλ' ἔγωγ' Ὁπουντίους : Οὗτος συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. ἐπαίξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως, ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν, ἔθεν οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασιν.)

154. ἐς τὴν τριβὴν : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐφῶν ἱματίων, τῶν υποουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. (Ἄλλως, ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἢ μεταφορᾶ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν διατριβήν.)

157. ἀνευ βαλλαντίου : Ἀντὶ τοῦ, ἀνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. κίβδηλιαν : Τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι. [Ἄλλως, κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὰ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἧτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ.

Ἄθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἄθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουσαν αὐτὰ κίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὀνόμασαν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον.]

159. εἶδη φυταρίων. R. V.

160. σισύμβρια : Φύλλα τινὰ οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφῖοι.

161. [νυμφίων βίον : Ἦ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἠδουπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.]

162. φεῦ φεῦ : Ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165. [περιπέτεσθε : Ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε.] κεχηγότες : Ὡς μωροί. τὸ γὰρ κεχηγένοι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται.

166. (αὐτίκα : Οἷον εὐθέως, ἅμα τῷ πυθέσθαι, ὅτι τις ἀστατος, εὐθέως ἀτιμον νομίζουσιν.)

167. τοὺς πετομένους ἦν ἔρη : Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ Ὀμηρικόν [Π. Ζ, 230] τὸ σῆμα « εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε. » ὁ δὲ Τελέας σκωπτικός ἄνθρωπος. λέγει δὲ ὅτι, ἦν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. 10 οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμυτάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὄψοφαγίᾳ (καὶ νοσησιαμῶ) καὶ πονηρίᾳ ὄνειδιζουσι τὸν Τελέαν.

168. (τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας : Πλάτων Σύρρακι ἐπὶ τοῦ Τελέου

νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

κωμωδεῖται δὲ εἰς πολλὰ. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδέν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [885] ὄρνεόν τι καταλέγει « τελέα καὶ τετραδί καὶ ταῶν καὶ βασιλίσκω. » — διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. V.

169. ἀστάθμητος : Ἄνισος, ἀστατος. Vict.

170. (ἀτέκμαρτος : Οἷον, σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. μωμᾶ δὲ, ψέγεις.) — δόλιος. R.

172. [μίαν πόλιν : Καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.]

175. βλέπε νῦν ἄνω : Ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν. [διαστραφήσομαι δὲ,] τὸν τράχηλον κλάσω.

179. ὄρνιθων πόλος : (Τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὄρνιθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίξει, τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθω « καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον, » ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένου.) — πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. R.

180. θαυμάζει τὴν λέξιν. R. V.

181. ὅτι δὲ πολεῖται : Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον.

183. ἦν δ' οἰκίσθητε τοῦτο : Οἰοῖ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσθητε.

184. κεκλήσεται πόλις : Ἐπαίξει παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὴν πόλιν.

185. ὡς περ παρνόπων : [Εὐγείρωτοι γὰρ οἱ πάρνο- 45 πες, ἔστι δὲ] εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνώπων λέγουσι.

186. (τοὺς δ' αὖ θεοὺς : Ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Μηλιῶν Νικίαν πέμψαντες Ἄθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρχησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῶν διαφθεῖραι, τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μηλον παρεστήσατο, 50 οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῆ, ἀλλὰ καὶ λιμῶν, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρώην ὑποτελῆ οὖσαν.)

λιμῶν Μηλιῶν : Ἀντὶ τοῦ μεγίστου. Μηλος δὲ ἔστι

πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μῆλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῇ ἐπίεσθησαν καὶ παραδεδώκασιν ἑαυτοῦς, [ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ].

189. Βοιωτοὺς διοδὸν αἰτούμεθα : (Πολέμιοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις διὰ Δεκέλεια μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως.) τίνες φασὶ μετὰ Πυθῶς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷον τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παῖζει δὲ τότε γὰρ μόνον διοδὸν ζητοῦσιν, ὅταν στρατεύμα διάγῃ· ὅταν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἑνα, οὐκέτι.

192. καὶ τοῦ χάους : Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς 15 Ἴβυκος « ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. » διαφορήσετε, διαφορήσετε, διαπέμψετε. — Πυθῶδες : Πυθῶ ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις. [Hom. Od. θ, 80 : « Πυθῶ ἐν ἡγαθέῃ. » Vict.

194. μὰ νεφέλας : Νεφέλη [οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς 20 γῆς ἀναθυμιάσις, ἀλλὰ καὶ] εἶδος δικτύου θηρευτικῆς. οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὄμνουσιν, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς.

199. βαρβάρους ὄντας : Ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. (ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγήσῃ ὄρνέσις οὖσι, φησὶν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες.)

202. ἐς τὴν λόχμην : Λόχμη δασὺς τόπος. πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

203. ἀηδόνα : Τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς 30 ἀηδόνα μετεβλήθη.

204. (καλοῦμεν αὐτοῦς : Ἐν σχήματι εἶρκεν ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ γ.)

209. ἄγε σύννομέ μοι : Ὡς μετέγουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὄρνέων. μελικῶς 35 δὲ ἄρχεται. (τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον.) [κῶλων ἰδ'. ὦν τὰ ἰβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ἰγ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ἥτοι μονόμετρον ἀκατάληκτον παρατέλετον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθήμερες. ὑφ' ὃ αἰ συνήθεις διπλαῖ. ἐξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον καταληκτικόν. μεθ' ἃ τρίμετρα ἀκατάληκτα, 40 ὦν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

210. ἀντὶ τοῦ ἄσον. R.

212. πολὺδακρυν Ἴτυν : Τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει. R. (τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ 45 τῆς ἀπορνεώσεως.) [Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ Ἴτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρακῶν δυναστεύοντι. ὃ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θράκην μετὰ 50 Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συγγόν ποθοῦσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὃ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαθὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκώρυσσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα θεῖη τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνη. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα

διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάζασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βροῦσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὃ δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει τοῦ ποῦ φθειγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὲ Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ, Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ 5 Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεούντος ἢ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἢ δὲ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὃ Τηρεὺς εἰς ἐποπα, ταῦτα φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος, ἃ γε μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δὲ, 10 θρηνοῦσα.] — ἀντὶ τοῦ στρεφομένη. R. (διερούς δὲ), διύγροις ἐκ τῶν δακρύων. [μίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης.]

216. ἡχῶ : Ἡ ἱερά ἡχῶ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ τοῦ χωρήσει. — μίλαξ εἶδος φυτοῦ. R. V.

217. τοῖς σοῖς ἐλέγοις : Ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἶρη- 15 ται δὲ ἀπὸ τοῦ εἰ λέγειν. (Δίδυμος δὲ φησὶν ὅτι οἱ πρὸς αὐτὸν ἀδόμενοι θρήνοι. τὸν γὰρ αὐτὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.)

218. [ἀντιψάλλον : Ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.]

222. αὐλεῖ : Τοῦτο παρεπιγέγραπται, δηλοῦν ὅτι μιμεῖται τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὔσαν ἐν τῇ λό- 20 χμῃ. [κατεμελίτωσεν ἀντὶ τοῦ ἡδύτητος ἐπλήρωσεν.

225. οὐ σιωπήσεις : Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

228. ἐποποί ποποπό : [Εἰσθεσις μέλους ἐτέρου πε- 25 ριοδικῆ, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιρούσα τὰς περιόδους, ὧν ἡ πρώτη στροφή κῶλων δέκα. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δευτέρου τρίβραχυν. ἐξῆς δύο καὶ τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμε- 30 τρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην χῶραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἐξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα πλην τοῦ τελευταίου καταληκτικά.] ταῦτα δεῖ δξυτόνωσ προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὄρνέου ἔχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν. 35

229. ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ : Προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας, ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὄλον εὐκαίρως ὃ ποιητῆς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξει τῶν ὄρνέων.

230. γυίας : Ὀδοὺς, πλέθρα. φῦλα : Γένη. Vict.

231. κριθοτράγων : Ἀντὶ τοῦ κριθοτράγων. καινῶς 40 δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ πᾶν ὄρνειον κριθᾶς ἐσθίει.

232. οἱ γέρανοι. V.

233. γῆρυν : Φωνήν. Vict.

234. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι : Ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὐλακος. 45

235. ἀμφιτιτυβίζετε : Ποῖον ἦχον ἀποτελεῖτε.

237. [τιὸ τιό : Ἡ δευτέρα στροφή κῶλων ἰγ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τετραβραχέων. τὸ β' ὁμοιον καθαρὸν. τὸ τρίτον ὁμοιον, ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετράβραχυν, τὸν 50 δὲ τέταρτον τρίβραχυν τὸ ε' ὁμοιον, τὸν α' καὶ β' ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ἕκτον ὁμοιον, τὸν τρίτον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὰ ἐξῆς ἐξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχυσιν. τὸ δὲ ἰγ', τὸ δτ-

- ταγᾶς ἄτταγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν.]
 μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ. — ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. Rav., qui
 5 hinc usque ad v. 394 scholia omittit.
 238. ἐπὶ χισσοῦ κλάδεσιν : Ἄντι τοῦ τοῖς κλάδοις ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος.
 240. κοτινοτράγα : Κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγρίελαιον.
 10 κομαροφάγα : Κόμαρον ἐσθίοντα.
 244. ὅσα θ' ἑλείας : Ἐλώδεις τόπους στενοῦς. τοὺς ἐλείους στενοῦς τόπους. ἀπὸ τοῦ ὁ ἑλειος. τὰς ὀξυστόμους δὲ, τὰς ὅξυ ἀδοῦσας.
 245. ἐμπίδας : Ζῶν ἐστὶν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον
 15 τῷ κώνωπι, μείζον δὲ τῆ περιοχῆ, κατὰ τὸ μέσον λευκῆ περιεζωσμένον. [κάμπτετε δὲ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῆνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.]
 249. ἄτταγᾶς : Ὁ ἄτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ
 20 Μαραθῆνος. τὰ γὰρ λιμνῶδη καὶ ἑλεια χωρῖα καταδόσκειται ὁ ἄτταγᾶς. [ἡ τρίτη στροφή κώλων ὀκτώ δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ δακτυλικὴ βᾶσις.]
 250. ὦν τ' ἐπὶ πόντιον : Ὁ τέ περιττός. ἔστι δὲ
 25 παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος
 ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνωσ ἀμ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται.
 διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἐξῆς, ὦν τε φύλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἀμ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται. [ἡ δὲ ἀλκύνων θαλάσσιον ἐστὶν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ
 30 τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήυκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως γυνή. οἱ δὲ ἄλλω μεγίστω ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυγάματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίους ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καὶ
 35 ποτε ἐν θαλάσῃ αὐτοῦ πλέοντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρός θάνατον παρὰ τῷ αἰγιαθῶ, ἣν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνήσασκε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνηε δὲ τῶν ὧν
 40 αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον ἰδ' ἡμέρας ἀλκυνοντιδας καλουμένας εὐδεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττοῦς.]
 252. τὰ νεώτερα : Ἀπαγγέλιματα δηλονότι ἢ πράγματα.
 45 254. [ταναοδείρων : Μακροτραχηλίων. τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν. οὐ γὰρ πάντα ταναοδείρα τὰ ὄρνεα.]
 256. καινὸς γνώμη : Νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.
 258. [ἀλλ' ἔ' ἐς λόγους : Ταῦτα τὰ πέντε κῶλα
 50 ὅικεν ἐπιφροῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐκ τριβράχων. τὸ ὀπαιωνικὸν ἐκ κρητικῶν διρρῦθμων. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες ἐκ τριβράχων. ἐφ' ἐκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.]

261. κικκαβαῦ : τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὄθεν καὶ κικκαβάς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερά τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικκυμίδας, ὡς Καλλιμάχος [fr. 318] « κάρτ' ἀγαθὴ κικυμῖς. » καὶ Ὅμηρος δὲ [II. Ξ, 291]

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν. 6

τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. Ἄλλως μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερά τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομισμασιν ἐγγραττοῦσι τὴν γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες 10 δὲ ἔχειν τὸ πτερόν λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ κύμινδιν.

266. ἐμβᾶς ἐπῶξε : Ἐπῶξεν ἔστι τὸ ἐπὶ τοῖς ῥοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν. [ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο.] χαραδριὸς δὲ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου μεταβαλ- 15 λόμενου εἰς τὰ προκειμένα. διχῶς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου, χαραδριὸν ὀξυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεὶ φασί, καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν βρυμάτων μελωδίας ποιοῦνται.

χαραδριὸν μιμούμενος : Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν 20 μιμούμενος ἀξιοὶ δέχσθαι ἀποκεχυμένους. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτερικὸς ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὄφθεις, οἱ πωλοῦντες αὐτὸν, φασί, κρύπτουσι, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι τις ἰαθῆ παρέργωγος. — Ἄλλως. καὶ μὴν καλύπτει ὡς χαραδριὸν περνάς. V. Ἀνδρέας δὲ φησὶ τῶν 25 ἰκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους.

267. τοροτίζ : Οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὀρνιθὸς τινος περιπταμένου. [καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων.] 30

268. [ἀγάθ' ἀλλ' οὐτοσί : Κορωνίς αὐθὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετραμέτροι καταληκτικοὶ μ', ὧν τελευταῖος

καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κάμει. τοῦτο μὲν κάμοι δοκεῖ.

ἐν ἐθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ' στίχον κῶλα ἰαμβικὰ δίμε- 35 τρα ἀκατάληκτα β'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

καὶ δὴ τις ὄρνις : Τοῦτο ἀποδόδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος « ἄλλως ἀρ' οὐποψ. » [ταῦς δὲ Ἀττικῶς περισπᾶται.]

270. οὗτος αὐτός : [Ἀντὶ τοῦ ὁ ἔποψ] ἐρεῖ ἡμῖν. 40

272. καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς : Ἦν γὰρ φοινικιόπτερος. λέγεται οὖν ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν. καὶ [ἔστι] παρὰ τὴν φοινικίος γενικὴν φοινικίος καὶ φοινικίος ἐν ὑπερθέσει καὶ φοινικιοῦς ἐν συναίρεσει. 45

275. ἐξεδρον χῶραν ἔχων : Ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχῆ

τίς ὄρνις οὗτος ἐξεδρον χῶραν ἔχων ;

ὡς εἰ εἶπε χοιρίαν. ἐξεδρον δὲ, παρηλλαγμένην. [Σοφοκλῆς (Phil. 212) « οὐκ ἐξεδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνήρ. »] 50

276. ὁ μουσάμαντις · Ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ οἱ ποιηταί.

ἀτοπος ὄρνις : Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου « τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσομάντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει. » — ὀρειβάτης : Τῷ ὄρει βραί-
5 νων. *Vict.*

277. Μῆδος ἔστιν : Ὡς τῶν Μῆδων ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν ἐπὶ τῶν καμῆλων ὀχυομένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ. τοὺς δὲ Ἐκβατάνων ὄρνεις Περσικούς φασὶ πρὸς τὸ ξένον τῆς θεάς. ζητεῖται δὲ εἰ ὄντως καλεῖται τις ὄρνις μῆδος.

279. λόφον κατειληφώς : Ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δὲ φησὶν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς δευκέφαλον.

15 281. οὗτος μὲν ἔστι Φιλοκλέους : Οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογία, οὗ ἡ ἀρχὴ « σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω. » Ἄλλως Φιλοκλεῖ ἔστι δρᾶμα Τηρέως ἢ Ἐποψ. Ἄλλως, ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς.

20 διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράψην. τοῦτο δὲ θέλων κωμωδῆσαι Καλλιᾶν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα. Ἄλλως, ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν, ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κωμωδῶνται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα

25 ἐσκευοποιῶν τῇ Πανδιονίδι τετραλογία, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγωδίας ποιητῆς, καὶ Φιλοπέθους υἱός ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἀλμίνος αὐτὸν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἄμην γὰρ ἢ

30 πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγωιδῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκεῖνον μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος· τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπωκώς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

35 283. Ἴππόνικος Καλλιῶν : Ὁ Ἴππόνικος Καλλιᾶς ἐδόκει τὰ πατρώα διεσπαρῆναι εἰς ἀσέλγειαν. κωμωδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληθθεὶς μοιχεύων ἀπέτισε χρήματα. κωμωδῶθηκε δὲ αὐτὸν ἰκανῶς Εὐπόλις ἐν τοῖς Κόλαξι. Ἄλλως, λέγεται καταψεύδου τῶν

40 ὑπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἴππόνικοι καὶ οἱ Καλλιᾶι ἀνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παιδᾶς καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλιᾶς Φαινίππου πατρός ἐστιν, ὁ νεκρικῶς Ἴππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα.

45 285. τίλλεται : Τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὄρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλιῶν, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. — γενναῖος : Πολὸν ἔχων ὄλθον. *Vict.*

288. κατωφαγᾶς : Ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.

290. οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον : Τὸν τῆς περικεφαλαίας, ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἀετῶν ἀλλάσσεται Κλεωνύμος.

292. ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον : Ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦν-

τες μετ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως, δίαυλος λέγεται ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐπτά τρέγοντες, διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. 5 Ἄλλως, ὀπλίτην δρόμον μετ' ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο. [Ἄλλως, δίαυλος, ὁ διστάδιος τόπος ἢ μέτρον πήχεων σ'. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὁκτὼ δὲ εἰσὶν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δολιχος, ὀπλίτης, πυγμῆ, παγκράτιον, πάλη καὶ ἄλλα.] 10

ὅσπερ οἱ Κἄρες μὲν οὖν : [Ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβανόντων, διὰ τὸ στρατιωτικὸν εἶναι. ἢ ὅτι ἐν πέτραις ἔκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν.] Ἄλλως, γενναῖοτατοι οἱ Κἄρες τὰ 15 πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις. θαλασσοκρατήσαντες τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ἔκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ καρπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκῆσεις.

296. πετομένον τὴν εἴσοδον : Τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν 20 ἄέρα. εἴσοδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις

τί σὺ λέγεις ; εἰσὶν δὲ ποῦ ;
αἰθὴ κατ' αὐτὴν ἢν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

297. οὗτοςὶ πέρδιξ : Ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν 25 εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ', ἐν περιττῇ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικός ἐστὶ πρόσωπα ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμησας εὐρήσεις τὰ εἰκοσιτέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κωμικός χορὸς συνίσταται.

299. ὅστις ἔστι κηρύλος : Εὐφρόνιος φησὶ τοὺς Δω- 30 ριεῖς λέγειν, « βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην. » τοὺς δὲ Ἀττικὸς κείρυλον. φησὶ δὲ Δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κείρυλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δὲ φησὶ τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἰ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κεί- 35 ρειν ἐσχημάτικον. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς

τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἐχθιστον τέγος.

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἡτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν 40 οὖν αὐτῷ κουρέα. [Ἄλλως, ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνοουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεύς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελεῖ.]

301. τίς γλαῦξ Ἀθήναζε : Παροιμία. τὸ δὲ γ, ὅτι ἠλλάξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας 45 εἰπεῖν. οὐ προσποιεῖται δὲ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα. Ἄλλως, παροιμία ἐπὶ τῶν μᾶτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, ὅσων εἰ τις ἐν Αἰγύπτῳ σίτον ἐπαγάγοι, ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθηνῆνές ἐστιν ἡ γλαῦξ, κατὰ τὴν παροιμίαν 50 λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦξ ἐνήνοχεν; Δήμων δὲ φησὶν ὅτι οὐ τοῦ ζῆφου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ

- καὶ τοῦ νομίσματος. καὶ οὗτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαυκὰ. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζῶου εἰκὸς ἐστὶ λεχθῆναι μόνου.
202. κορυδὸς, ἐλεῖς : Ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορυδῶν λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεῖς μήποτε ἐλείας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφόμενος. φησὶ γὰρ « ἐλεία μικρὸν, φωνῆ ἀγαθόν. » ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμῖς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρίς καὶ ὁ δρύσψ καὶ ἡ ἀμπελίς.
203. κελήπυρις : Μήποτε οὐχ ἓν ἐστίν, ἀλλὰ δύο, φησὶ ὁ Σύμμαχος, καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη, εἴτα μύρμηξ Ἐρμίππου τετραμέτροις. « καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός τις ὧν κελήπυρις « τις ὀνομάζεται. » ὥστε ἐνθάδε ἡ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐ δύναται δύο εἶναι, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.
204. πορφυρίς : Ἡ πορφυρίς ἀναγέγραπται, κεργγῆς δὲ οὐκ ἀναγέγραπται, ἀλλὰ κέργγη. [καὶ ἡ κολυμβίς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύσψ, καὶ ἡ ἀμπελίς.] Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἰερακά φησι.
207. οἷα πιπιζούσιν : Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἡ λέξις. λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν.
310. [ποποποποπο : Εἰσθεσίς περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ κώλων στίχωνι]. ὧν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικά πενθήμερη ἐπιμεμιγμένα τετραβράχυσιν. ὁ δ' τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἐξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ. ἀναπαιστικὴ βᾶσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραβράχυσιν. οἱ ἐξῆς πάλιν δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἐξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βᾶσις. οἱ δὲ ἐξῆς ὅς τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος
- καστὸν ἦδη που παρ' ἡμῖν ; εἰ παρ' ἡμῖν εἰμ' ἐγώ.]
315. [τίνα λόγον : Ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.]
317. κοινὸν ὠφελήσιμον : Ἀντὶ τοῦ κοινοφελῆ. ἀσφαλῆ δὲ, τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.
318. λεπτῶ λογιστά : Ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.
319. ποῦ πᾶ : Διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηρότες ἀνδρας παρῆναι. ὑποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὄρνιθοθήρας.
321. ἔχοντε πρέμονον : Στέλεχος καὶ ῥίζαν. πράγματος [δὲ πελωρίου,] ὃ ἐστὶ χρήσιμον τι εἰσηγούμενοι.
322. ὃ μέγιστον ἐξαμαρτῶν : Ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων. Ἄλλως. τῶν ἐξημαρτημένων ἐξότε ἐτέθηθον.
324. τῆς συνουσίας : Τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινοῖας καὶ διαγωγῆς.
326. εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ : Εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἰμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ' ἐμοὶ εἰσιν.

327. [ἔα ἔα : Εἰσθεσίς ἐτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν, ἰὼ ἰὼ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὀκτώ. ἧς προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἦτοι ἰαμβικὴ βᾶσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικά μεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τὰ δὲ 5 παιωνικά πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιῶνων εἰς βραχέϊας αἱ μακραι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἐφθήμερες. τὸ ἕκτον καὶ ζ' παιωνικά τετράμετρα 10 καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἐφθήμερες. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῖ τὸ ἐξῆς πρόσωπον εἰσερχόμενον. ἐξῆς δὲ σύστημα ἐν εἰσθέσει τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δ'. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκῖα, τοῦ δὲ 15 συστήματος μόνη παράγραφος.]
329. ἁμότροφα : Οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομην νεμόμενα.
231. παρέθη μὲν θεσμοὺς : Ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεχῆναι ἀνθρώποις.
336. ὑστερος λόγος : Ὁ ἐστὶν ὑστερον αὐτῷ μαχησόμεθα. ὡς παρ' Ὀμήρῳ [II. A, 140]
- ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.
338. διαφορηθῆναι : Διασπασθῆναι.
339. αἴτιος μέντοι σὺ : Ἀλλήλοισ ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν.
343. [ἰὼ ἰὼ : Εἰσθεσίς χοροῦ ἐτέρα ἀντίστροφος τῆς ἡδὴ βῆθείσης στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων η'. 30 εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ε' ἀναπαιστικά ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικά, ὡς καὶ τὰ τῆς στροφῆς. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκῖα. Ἄλλως. ἔπαγε : Παρακαλεῖνται ἑαυτοῖς 35 ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν δρῆσαι.]
346. [ἐπίθαλε περὶ τε κύκλωσαι : Ὡς ὄπλον πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περιάγει.]
348. καὶ δοῦνα ῥύγγει φορβάν : [Ἀσκληπιάδης φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ « σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκεῖσε δεῦρο. » γράφεται καὶ βράμφει. ὅπερ βέλτιον. βράμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ γοῖρου ῥύγγος. Ἄλλως.] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας « ἐκθεῖναι 45 κήτει φορβάν, » ὡς Ἀσκληπιάδης, τὰ μηδέπω διδασχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ [v. 423] « σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε, » παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδασχθεισῶν Φοινισσῶν [273] φησὶν « κἀκείσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ. » καὶ ὁλοῦς 50 πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον.
349. οὔτε γὰρ ὄρος : Εἰς ἃ μάλιστα ἀπόφευξις τις ἐστὶν ἀσφαλῆς.

353. ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρασ : Ἀντὶ τοῦ προηγεσθαι τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτό φησι. [τῶν γὰρ ταγματῶν τὸ μὲν μέσον, μέτωπον, ὃ ἐκ πολλοῦ πλήθους συνίσταται, τῶν δ' ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιόν, τὸ δ' ἄριστερόν ὀνομάζεται.]

357. ὅτι μένοντες : Ἐπει μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, κἀν μαχεσώμεθα μένοντες.

λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν : Φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν.

358. γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν : Οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσεισι, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον· Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

359. τοῖς δὲ γαμφώνυξι : Τοῖς ὑποκύφους ἔχουσι ὄνυχας.

τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας : Πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν.

361. ἡ τρύβλιον : Ὅτι τὸ τρύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου.

363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἦδη : Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων.

Νικίαν : Φρονιμώτατα γὰρ λιμῶ Μηλίου ἀνεῖλεν.

364. ἐλελεῦ : Ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. οἱ προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὼ καὶ Ἀγαιὸς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀγαιόις.

365. ἔλκε, τίλλε : Καὶ Κράτινος « σφάττε, δεῖρε, κόπτε » τὴν χύτραν δὲ, εἰς ἣν ἑπερείδονται, δεικνύντες ὅτι καταφρονούσιν αὐτῆς.

368. καὶ φυλέτα : Συμπατριώτα. ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίωνος θυγάτηρ.

369. μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων : Μᾶλλον λύκων φεισώμεθα ἢ περ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιώδης. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. θῆεν καὶ τὸν Ἀπολλῶνα λύκειον [καὶ λυκοκτόνον] φασίν.

374. τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς : Ὅπερ ἔστιν ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες, καὶ Μένανδρος

οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθῆναι μὲν ἄν.

375. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλὰ : Φοβούμενος γὰρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἐστ' ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. [καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνωθούμενοι μηχανὰς τινὰς σοφωτάτας εἰς ἑαυτῶν φυλακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.]

379. ναῦς τε κεκῆσθαι μακράς : Τὰς τριήρεις. ταῦτα δὲ εἰς Συρακοῦσιους αἰνιττεται, οἱ ἐνίκησαν Ἀθηναίους, διὰ τὸ ταπεινάς ἔχειν τὰς πρώρας.

381. ἔστι μὲν λόγων ἀκούσαι : Τὸ ἐξῆς, ἔστι μὲν χρισμὸν τὸ ἀκούσαι πρώτων ἐφ' ὅτῳ ἐληλύθησαν.

383. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος : Ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρει ὀλίγον

ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ [Π. Α, 547] « γόνυ γούνος ἀμείβων. » τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους.

384. [καὶ δίκαιόν γ' ἔστι : Τοῦτο δ' ἐποψ' πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἔλθειν τοῖς ἀνθρώποις.]

386. [μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαίστοις καὶ χορείοις ἐ' διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτων, ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]

τὴν χύτραν : Ἐξῶθεν τὴν σύν· σὺν τῷ τρυβλίῳ. τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐγγῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον δὲ, φησὶν, ὅστις ἔστιν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὅπλων χρῆ λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτῶν. ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.

387. ἀντὶ τοῦ γάλα αὐτά. V.

388. καὶ τὸ δόρυ χρῆ τὸν ὀβελίσκον : Τὸν ὀβελίσκον ὅστις ἔστιν ἡμῖν δόρυ, χρῆ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς, μὴ πάλιν γένηται πόλεμος.

390. τῶν ὅπλων ἐντὸς : Κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν ἱματίων, ὡσανεὶ εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμοι, τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι, ἀλλὰ καθωπλίσθαι.

παρὰ τὴν χύτραν : Τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν ἔχειν. παραινεῖ οὖν μῆτε παντάπασιν ἀμελεῖν, μῆτε φανερώς πολεμεῖν.

392. ὡς οὐ φευκτέον νοῖν : Ὅς οὔτε φεύγειν οὔτε ἀπαρσκεύαστοι εἶναι.

394. κατορυχθῆσόμεθα : Ἐπαιξεν εἰς τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι, ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο.

395. ὁ Κεραμεικὸς δέζεται : Οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλιχράτης [ἐν τοῖς] περὶ Ἀθηναίων συγγράμμασι φασίν οὕτω « καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἄπας Κεραμεικός. « ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν « εἰσι στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. * εἰσὶ δὲ « οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες, οἱ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ « ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν. * ἔχουσι δὲ αἱ στῆ- « λαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. » — λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας. R.

399. Ὀρνεαῖς : Παρὰ τὰ ὄρνεα ἐπαιξεν. ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις, ἧς Ὀμηρος [Π. Β, 571] μνημονεύει λέγων « Ὀρνεαῖς τ' ἐνέμνοντο. » ἴσως δὲ, ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχῃ ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. [γελοῖον δὲ τὸ, φήσομεν ἀποθανεῖν.]

400. [ἀναγ' ἐς τάξιν : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν ς'. ὧν τὰ μὲν τέσσαρα διμέτρα ἀκατάληκτα. τὸ ἐ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ ἕκτον ἐφθήμερες. ἐν ἐκθέσει δὲ κώλων ἱαμβικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ὁμοιον τοῖς ἐξῆς. ὑφ' ὃ χορονίς.]

401. καὶ τὸν θυμὸν κατάθου : (Ὅσει ὀπλίτη ἐγκε-

- λεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.) — ὁ χορὸς ἐγκλεισεται ἑαυτῷ παῦσαι τῆς ὀργῆς. R.
402. παρὰ τὴν ὀργὴν : Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [II. Γ, 135]
- 5 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
- οἷον ὄπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει (μόνω).
407. [καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων : Εἰσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας κώλων κ' ἰαμβικῶν διμέτρων μὲν πλὴν τοῦ ἐνδεκατοῦ καὶ κδ' τριμέτρων ὄντων, ἀκαταλήκτων 10 δὲ πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἐφθημιμερές. ἔτι γε μὴν τῶν δ', ε', ζ', ζ', ἢ ἀντισπαστικῶν διμέτρων διατάμους ἐπιτριτοῖς ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδαίους πλὴν τοῦ ζ' ἀκαταλήκτων· τοῦτο γὰρ φερεκράτειον ἔτι τῶν κ', κ', κβ', κγ' παιωνικῶν ἐφθημιμερῶν. τὰ δὲ 15 τοιαῦτα ὄηλον ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]
409. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος : Ἡ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἢ Ἀττικῆ, ἢ καθὼ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουσι περὶ Ἑλλήνων ὡς νοσερωτάτων.
- 20 414. ἀντὶ τοῦ ὄλον, ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς. R. V.
416. πέρα κλύειν : Ἡγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν. Vict.
417. ὄρῃ τί κέρδος : Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ι, ἵνα ἢ 25 ἢ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ἢ ἢ ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὄρῃ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖσαν, ἢ κατὰ κράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἡδοναί οἱ ἄνθρωποι. σημειωτέον ὅτι ἐνικὸν εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο, [καὶ τὸ κρατεῖν συντάξεν αἰτιατικῇ].
- 30 419. ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ και. οὕτω τινές, ἵνα ἢ ὅθ' ἐὰν ἢ καιρός. R.
424. ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σά ἐστι καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ ἐκέισε. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει. (τὸ δὲ τῆδε καὶ τὸ ἐκέισε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθει- 35 σῶν Φοινισσῶν [273] φησὶ « κάκεϊσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ ὄλοσ τις ἦ. » καὶ ὄλωσ πολλὴ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. προσβιβᾷ δὲ, συνεφαρμόζει.)
425. προσβιβᾷ τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν. ἢ ἐφαρμόζει, συμβιβάζει. R.
- 40 427. ἄφατον ὡς φρόνιμος : Ὡς ἄφατον, φησὶ, καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως.
429. κίναδος : Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνεστὶν αὐτοῖς. τὸ δὲ κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. [κίναδος ἀντὶ τοῦ] πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἢ ἀλώ- 45 πηξ.
430. σόφισμα, κύρμα : Ἐπίτευγμα παρὰ τὸ κυρεῖν. Ἄλλως, ἐνετευγμα, σπάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ, ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἄλλως, κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκῶς πράγμασι. (παιπάλημα δὲ πολλὰς 50 ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτόν ἀλευρον.)
433. ἀνεπτέρωμαι : Οἰκτεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι ἀντὶ τοῦ μετρώρημαι.
434. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ : Πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς [656] « ἄγε δὴ, Ξανθία καὶ Μανόδορε. » [[εἰσθεσις δ' ἑτέρας περιόδου στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ'. ὦν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] 5
436. εἰς τὸν ἵπνον εἶσω πλησίον : Ἴπνός μὲν ἢ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐσχάρα. ἐπιστάτης δὲ χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρεῖαν. οἱ δὲ πῆλινον Ἡφαιστον πρὸς ταῖς ἐστῖαις ἰδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἐνιοὶ δὲ καὶ ξύλον ἐπιμηχες πεπασσαλωμένον, 10 ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκευῆ. (Ἄλλως, ἐπιστάτην Καλλίστρατος τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενον τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμίνους τὸν Ἡφαιστον ἀναπλάττουσιν.) Ἄλλως, ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ 15 κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ, τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις.
- (437). σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς : Σὺ τοὺς λόγους δίδαζον 20 καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἡγεῖρα ἐγώ. [τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν.]
440. ἦνπερ ὁ πύθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο : (Σύμμαχος· Αἰσωπέου λόγου ἢ τοιοῦτου τινὸς εἶοικε μεμνη- 25 θαι. Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, ἐκ διηγηματικῶν τινὸς ἐιλχύσθαι. καὶ Δίδυμος,) ὅτι αἰσχρὸς τις ἦν τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων μῆτε τύπειν μῆτε τύπεσθαι μῆτε δάκνειν αὐτὸν φιλοῦντα, μῆτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἐιλχύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. εἶοικε 30 δὲ Παναίτιον κωμωδεῖν, (ὅν καὶ ἐν Νήσοις « καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον. » ἔνθα καὶ μαγειροῦ πατρός αὐτὸν λέγει). πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. — μαχαιροποιὸν δὲ τὸν μαχαίρας ἐργαζόμενον, (ὡς μάγειρον. καὶ γὰρ ἐν Νήσοις μαγειροῦ πατρός αὐτὸν φη- 35 σιν. ἢ καὶ αὐτόθι μαχαιροποιὸν φησιν). R. V. (Ἄλλως, ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφυῆς ἦν.) διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαθόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὐσης.
442. μῆτ' ὀρχιπέδων ἔλκειν : Μὴ διασπᾶν τοὺς 40 ὄρχεις, μὴ ὀρύττειν τὸν προκτόν. τὸν προκτόν γὰρ δεικνύς φησιν, οὐτι που τόν. — Ἄλλως, τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνύς τὸν προκτόν. ὡς ἐν κωμωδίᾳ δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ὀρίζεται. R. V.
444. διατίθεμ' ἐγώ : Ὑπισχυνοῦμαι, συντίθεμαι. 45
445. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν : Ἄντὶ τοῦ εὐχνοῦμαι. (οὐκ ὄμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὐχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὄμνυμι φησὶ τὸ νικᾶν. Ἄλλως, ἔκριναν ε' κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνου.) 50
446. ἔσται ταυταγί : Ἐπειδὴ περὶ νίκης εὐχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.
447. (εἰ δὲ παραβαίην : Πιθανῶς ὡς ἔλαττόν τι

ἔξω, εἰ μὴ πᾶσι νικῶν. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.)

448. ἀκούετε λεῶ : Κῆρυξ ἐστὶν ἢ Πεισθέταιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολέμων σπειραμένων. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τοὺς χυτροφόρους ὀπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νυνεμνί, ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται.

449. πορεύεσθαι. R.

450. (ὅτι ἂν προγράψωμεν : Ἐπὶ τὰς στρατείας οὕτω προέγραψον. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράψουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.)

ἐν τοῖς πινακίοις : Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξίαρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, ὡς ποῖ δὲ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ αἰτία προνοεῖσθαι.

451. [δολερὸν μὲν αἶε : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ λόγον στροφῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν « πολλὴ δὴ πολλὴ δὴ. » ἐστὶ δὲ καὶ ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι. προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ'. ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων, καὶ ἰαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πεν-

θημιμερῆς. ὁ δ' ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμερῆς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὁμοῖος τῷ γ'. ὁ δ' ἀναπαιστικὸς διμέτρος βραχυκατάληκτος. ὁ ζ' ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετρά-
μετροι καταληκτικοὶ δύο ὁμοῖοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἐξῆς εἰσθέσεως ξα'. ὀφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένοις κώλοις διάλειμμα μικρὸν, ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπτονται δὲ εἰς ἕνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ ἔσω νενευκία.
ἐπὶ δὲ τῆς εἰσθέσεως ἔξω διπλῆ.]

454. παρορῆς : Παρεπινοεῖς ἢ εὐρίσκεις.

456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρονός : [Ἐγκαταλειπομένην,] ἢ ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. [ἔν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρονός. ἀξυνέτου δὲ, ἀνοήτου.]

461. (ὡς τὰς σπονδὰς : Ὅτι πρὸ καταγνώσεως, φησὶν, οὐ παρασπονδήσομεν.)

462. (καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία : Ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ἰμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μάκτρας διενέμεντο. τὸ δὲ ἐξῆς παίζει, ὡς περὶ δαίπνου λέγων, καίτοι λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐωχεῖν.)

(καὶ προπεφύραται : Ὑπρέπισται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιοῦντων.) [διαμάττειν δὲ, διαπλάττειν.]

463. φέρε παῖ τὸν στέφανον : Τοῖς γὰρ εὐωχοῦμενοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον (ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς).

465. μέγα καὶ λαρινὸν : (Διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας, ὡς ἐπὶ βοῶς δὲ τούτῳ φησιν, ὡς ἐν Λαρίσση μεγάλων βοῶν γενομένων. ἐστὶ δὲ πό-

λις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν) ἀντὶ τοῦ λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γὰρ τινες λάρνισ βοῶς οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βοσκοῦ εὐμεγέθους, νέμονται δὲ τὴν ἡπειρον, οὔσαι τῶν Γηρυόνοσ βοῶν ἀπόγονοι. (θραύσει δὲ, πρᾶυνεῖ.) — πείσει, ὁ καταπρᾶυνεῖ, καταπαύσει. V.

471. (οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας : Ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον. ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θραξ. ἡλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰδομονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δούλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιώσαι φησὶ αὐτὸν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως « καὶ μὴν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι, ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὡς περὶ Αἰσώπου ποτέ. » τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δὲ τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαριτίδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπόλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίῳ πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ἠδωκιμηκένας. φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπω ἀνατιθέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρίψαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνωσ. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι.)

(ἐν τῇ κεφαλῇ κατορούζαι : Ἐπεὶ λόφον ἔχει ἢ κορυδός. θηλυκῶς δὲ εἶρχε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.)

476. [τεθνεὸς Κεφαλῆσι : Προσέπαυε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.]

479. (ρύγχος βόσκειν σε : Οἶον, μωρὸν ἐστάναι μὰ τὴν ῥύγχος ἔχοντα. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μεῖζόν τι ὀφείλεις ἔχειν ῥύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφος.)

480. τῷ δρυκολάπτῃ : Ὅρνειον ἐν ταῖς δρυσὶν εὐρισκόμενον, ζητοῦν σκόληκας, (ὁ καὶ πολλάκις ἀνορύττον καταβάλλει). ἐπεὶ οὖν ἡ δρυὶς τοῦ Διὸς ἐστίν, ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἢ ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διός. ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον. δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον.

484. Δαρείου καὶ Μεγαβάζου : Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγαβάζος δὲ σατράπης, (πορθῆσας Μέμφιδα). οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἔλων. οὐ μνημονεύει Θεουκιδίδης ἐν τῇ πρώτῃ [c. 109] γράφων οὕτως « Μεγαβάζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσῃν μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τοὺς « τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμαχοὺς μάχῃ ἐκράτησε « καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας. »

485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς : Μήποτε τὸν ἀλεκτρούνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μῆδους ἔλεγον.

486. ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει. R.

487. τὴν κυρθασίαν : Τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἰληψε. πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθῆν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνον δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο. (τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίδαριν. ἐστὶ δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις

ἔθος καὶ ἐπτουμένην καὶ προβάλλουσιν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεύσιν ὀρθήν.)

489. ὀρθριον ἄση : Καλῶς τὸ ἄση. κοκκύζει γὰρ κυρίως, ὅτ' ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ἄση.

491. τορνευτασπίδο. : [Οἱ ποιοῦντες τὰς λυράς καὶ τὰς ἀσπίδας.] — ἔμποροι R.

493. Φρυγίων ἐρίων : *Ἡ ἀπὸ Φρυγίας, ἢ ἀπὸ δήμευ. ἐκεῖ γὰρ ἀπαλά καὶ καλὰ ἔρια.

494. ἐς δεκάτην γὰρ ποτε : *Ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ. (καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεί « τί σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὀνόμαζεν. » ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Hist. an. 7, 12] ἐν ταῖς ἐβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γραφῶν οὕτως « τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν « ἐβδόμην. διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πια στεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτηρίῃ. ») [τοῦ δὲ ὑπέπιπε περιττῆ ἢ ὑπό.] — περιττεύει ἢ ὑπό. R.

495. ἀντὶ τοῦ ἀρχῆν εἶχον τοῦ ὕπνου. R.

496. [Ἀλιμουῦντάδε : Δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.]

498. [ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιον : Ἀντὶ τοῦ ἀφειλετο. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.]

501. προκυλινδεῖσθαι : *Ἐαρος ἀρχομένου ἰκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλινδονταί (ὡς ἐπὶ γόνυ. παίζας οὖν ὡς βασιλεῖ φησὶ τὸ κυλινδεῖσθαι). ἴδιον γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως. (τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμῆν.) οἱ γὰρ ἰκτινοὶ τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσκυνοῦντο αὐτούς.

502. ὀβολὸν κατεβρόχθισα : Ἀντὶ τοῦ κατέπιον, φησὶν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα ὀνήσωμαι ἄλφιτα, προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτινοῦ ἐπιφανεῖα.

505. κόκκυ : Ποία φωνὴ τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ [μόνω] παραξυτόνω. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἡσίοδος [Op. 484] « ἦμος κόκκυξ κοκκύσῃ. »

507. κόκκυ, ψωλοὶ : Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἶπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. (*Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἶπῃ αἰσχροῦς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοινίξιν « κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε » ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.)

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων : *Ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον. μετέχων ὁ τι δωροδοκίῃ : *Ἢνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς. ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν αἰετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

512. ὅπου ἐξέβη Πριάμος : *Ἐν ταῖς τραγωδίαις (φησὶν) ὑποκρίνεται τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην

τηρῶν μὴ δωροδοκῆσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων κλέπτης γε καὶ πανοῦργος. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος. (ἐνιοὶ δὲ τραγικὸν αὐτὸν φασὶ κλέπτην, καὶ σφόδρα ἄσημον.)

(ἐν τοῖς τραγωδοῖς : *Ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν. ἐποίουν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν αἰετούς.)

515. ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς : Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. (οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος [Pyth. 1, 11] « εὔδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός. » καὶ Σοφοκλῆς « ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός. » ἢ) ἐπειδὴ εἰώθησαν τὰ ἀφιερωμένα ἐκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἰδρύεσθαι. τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα γλαυκά εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον καὶ ὡς θεράπων τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ αἰετοῦ ὁ ἱέραξ.

520. οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνεις. R.

521. Λάμπων δ' ὄρνυσι : (Τῶν εἰκῆ δαιμόνων. ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀρνύσθαι. Σωκράτης γὰρ ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν οὕτως φησὶ « Ραδάμανθος δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν « δικαιοτάτος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται « δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα εἶν ὄρκους ποιῆσθαι κατὰ « τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀρνύσθαι κελεύσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ « κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια. ») ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις (ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἐνιοὶ περιάπτουσιν, αὐτὸν ἠγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'.) ὄρνυσι δὲ κατὰ τοῦ χηνός ὡς μαντικῷ ὄρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. (*Ἄλλως. ὅτι οὗτος χρησμολόγος. ἔξῃ δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὡς τινες, ἐθετήκει. πολλῶν γὰρ ὑστερον Κρατίως ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.)

523. Μανῆς : Ἀπὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν. ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους Μανῆς. οὕτω γὰρ ἐκάλουσαν τοὺς οἰκέτας πολλὰκις.

524. ἀντὶ τοῦ μανιῶδεις βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λίθοις. R. V.

526. ὄρνιθοθηρευτής. R.

527. βάρβδους : [Γράφεται σταυρούς.] ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῶ.

528. δίκτυα : Ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα. καὶ αἰπηκαὶ δὲ εἶδος δικτύου.

530. βλιμάζοντες : (*Ὅτι νεωτερικὴ ἡ λέξις. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. εἰκοι δὲ πλεόν τι σημαίνει, τὸ μετὰ συντονίας. Ἄλλως. βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἀπτεσθαι, ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὀνοῦμενοι, οἰοῦντο θλιβομάζειν. Δίδυμος δὲ, βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσι.)

531. οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἔψουσιν, ἀλλὰ καὶ συντρέβουσιν. R. V.

533. ἀλλ' ἐπικνωσίν : Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συν-

τρίψ
βίβα
νόμει
καὶ ἔ
5
63
δὲ, μ
τάχ
γεσθ
10
53
53
χέιν
ποικ
θησι
15
κινέβ
53
μὲν δ
τὸ π
τῆς
20
συγ
ἔχει
παι
περ
κυσ
25
Χ
δυν
54
σβυ
βασι
30
54
χόμ
54
ἀνα
τοῦ
35
5
5
54
ἀπὸ
ἀσπ
40
ἔκτι
54
ἐπα
λιση
ὅτι
45
ὄν δ
ἐμ
τιν
50
ναί
τὸ
ὡς

τρίφαντες, παρὰ τὸ κναίνειν, τὸ διαφθείρειν. σίλφιον δὲ βίζα ἡδύσμος πρὸς ἄλφιστα. λέγει δὲ τὸ ἐν Λιβύῃ γε-
νόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον.
καὶ ἐν Πλούτῳ [924] φησὶν

6 οὐδ' ἀνεῖ δοίης γέ μοι
τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

535. κατὰχυσμα : Ζωμὸν, παρὰ τὸ γεύεσθαι. γλυκὺ
δὲ, μελιτι δεδευμένον. (*Ἄλλως. οὐδὲν πλέον ἢ κα-
τὰχυσμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ κατὰχυσματα λέ-
γεσθαι.)

10 536. κατεσκέδασαν : κατέχεαν. R. V.

538. ὥσπερ κενεβρίων : Κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοι-
χείων ἀντὶ τοῦ νεκρῶν. ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν
ποικιλωτέρας ἀρτύσεις δευμένον. (*Ἄλλως. τὰ
θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. [fr. 559 :] « οὐκ ἔσθ' ὄ
15 κενεβρίων θταν θύση. »)

539. [πολὺ δὴ : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπιφοδική
μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι προφοδική δὲ διὰ
τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας διπλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος
τῆς προρρηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐκ κώλων
20 συγκείσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων ὅ, ὁμοίον ἐκείνη.
ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀνα-
παιστικὸς ὁμοίους τοῖς ἐξῆς ξα', διπλῆ ἔξω νενευκία
περατουμένους. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἐξω νενευ-
κῆται.]

25 540. χαλεπωτάτους λόγους : Ἀντὶ τοῦ λυπηροῦς, χαλέψαι
δυναμένους.

540. (ἐμῶν πατέρων : Ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρε-
σβυτῶν καταβοῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν
βασίλειαν.)

30 543. ἐπ' ἐμοῦ : Εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδε-
χόμην.

547. τὰ νεόττια : Ὡσεὶ εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου
ἀνατίθημι σοι ὥστε διοικεῖν. (ταῦτα δὲ εἰώθασιν πρὸς
τοὺς εὐήθεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.)

35 550. ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν. R. V.

551. τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ. R

552. πλίνθους ὀπταῖς : Φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα
ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου
ἀσφάλτω συνδεθῆναι τὰς πλίνθους. ἢ Σεμίραμις δὲ
40 ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

553. [ὄ Κεβρίονα : Ὀρνέον τί φησι τὸν κεβρίονην.
ἐπαίξε δὲ, ὥσει ἔλεγεν, « ὄ θεοί, ὡς σμερδαλέον τὸ πό-
λισμα. » ἐπιτηδεῖας δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν, καὶ
ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἰς τῶν γιγάντων ὁμοίος τῷ Κεβρίονη,
45 ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπιτηδεῖας οὖν τῶν θεομάχων
ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχῆσουσιν.]

555. γνωσιμαχῆση : Γνωσιμαχῆσαι ἔστι τὸ γνόντα
τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῶ ἢ μάχῃ ἡσυχάσαι.

556. ἱερὸν πόλεμον : Ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθη-
ναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελίσθαι Φωκίων
60 τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῖσι πάλιν ἀπέδωκαν,
ὡς Φιλόχορος (ἐν τῇ δ') λέγει. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γε-

γόνασιν, οὗτός τε καὶ ὅποτε Φωκεῦσιν ἐπέθετο Λακε-
δαιμόνιοι. (ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται
ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσαιοτο. ἀμα δὲ
τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις
πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδιάσται 5
δὲ ὑπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέ-
μησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκίων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμο-
νίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος
μὲν Λακεδαιμόνιοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ
κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντεῖαν 10
παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώ-
του πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμόνιους ὑπὲρ
Φωκίων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῖσι, καθάπερ
καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι
περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ 15
καὶ Θουκυδίδης [1, 112] καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῇ θ' καὶ
Θεόπομπος ἐν τῷ κε'.)

558. [Ἀλκμήνας : Διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἠῤῥησε τὴν
διαβολήν.]

559. [καὶ τὰς Ἀλόπας : Ἀλόπη Κερκυόνης θυγάτηρ, 20
ἢ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἰπποθῶν.]

562. θύειν ὄρνις : Πρὸ τῶν θεῶν. [τὸ λοιπὸν δὲ,
εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνείμασθαι δὲ] μερίσαι καὶ προσ-
οικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἕκαστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλ-
λωνι καὶ τὰ ἐξῆς. 25

565. ἦν Ἀφροδίτη θύη πυροῦς : Πυροῦς λέγει τῇ
Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἐφθοῖ πυροὶ πρὸς συνουσίαν
ἐγεργητικοί. ἢ δὲ φαληρὸς ὄρνέον ἔστι λιμναῖον (εὐπρεπές.
ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν.)

566. ἦν δὲ Ποσειδῶνι : (Γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν 30
τις θύη.) νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἐνυδρον τὸ
ζῆον. καὶ τῇ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἢ διαίτα.

567. [ἦν δ' Ἡρακλεῖ θύη τις : Τὸν λάρον διὰ τὴν
ἀδηφραγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστός δὲ, μέγας
πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶν εὐτελεῖ 35
πλακοῦντα. μελιτούττας δὲ, μελιτι δεδευμένας. τὸ δὲ
πλήρες, ναστοῦς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καὶ σύν-
δεσμος.]

568. ὄρχιλος ὄρνις : [Διὰ τὰς μοιχεῖας τοῦ Διὸς τὸν
ὄρνιν παρέλαβεν.] ἐπλάσατο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος, ἐπεὶ 40
κατωφερῆς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὄρχιλον πα-
ρείληγεν διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν, ὡς κριὸν
ἐνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἰονταί τινες,
σπέρμα τι ὁ σέρφος. [ἔστι δὲ ζῆον μυρμηκῶδες.]

570. ἤσθην σέρφω : Ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι. 45
καὶ δουρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. — σέρφω :
Σέρφος μύρμηξ πτερωτός. Viet.

571. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθος. R.

574. αὐτίκα Νίκη πέταται : Νεωτερικὸν τὸ τὴν Νί-
κην καὶ τὸν Ἐρωτα ἐπτερωῶσθαι. Ἄργεννον γὰρ φασὶ, 50
τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα,
τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην,
ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Πέργαμηνόν φασιν.

575. Ἴριν δὲ γ' Ὀμηρος : Ὅτι ψεύδεται παίζων.

οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἑρας [H. E., 778]

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθιαθ' ὁμοῖται.

(οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιήμασιν Ὀμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ἕμνοι.)

579. σπερμολόγων : Ὄνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη. — καταφαγεῖν. R.

580. παρεχέτω, παρόσον εὐρετίς ἐστι τῶν καρπῶν. 10 Ven.

581. οὐκ ἐβελήσει : Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὀμηρος [H. Φ., 368] « οὐδ' ἐθέλει προρέειν. »

582. οἱ δ' αὖ κόρακες : Ἐπιθεβούλευται, φησὶ, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς. τοὺς γὰρ βουῖς ἐπὶ 15 γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα, (ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι). — καταροῦσι : Καταρέσθαι, διαλύειν. *Vicē.*

583. ἐπὶ πείρα : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ. ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν.

584. μισθοφορεῖ δέ : Ὅτι οἱ ἰατροὶ μισθῶ ἰατροῦσιν. R. V. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. (τοῦτο δὲ εἶπεν) ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τευχοδομίας μισθὸν ἤτησεν.

588. τὰς οἰνάθας : Οἰνάθη ἢ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. [καὶ Εὐριπίδης [Phoen. 236] « οἶνα θ' ἃ κα- 25 θάμεριον στάζει τὸν πολύκαρπον οἰνάθας ἰεῖσα βότρυν. »]

589. [γλαυκῶν λόχος : Γλαυξ εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ἄπερ ἄνω ἔφη νέφος.]

(καὶ κερχνηδίων : Μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ 30 κερχνης γραπτέον, ἀλλὰ κερχνης σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηίς. νῦν γὰρ κερχνηδίων εἶπεν.) [κνίπες δὲ εἶδη ζωφίων μικρά.]

598. γαῦλον κτῶμαι : Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπεριπλωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀζυτό- 35 νως. Καλλιμαχος [fr. 217]

(Κυπρὸς Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.)

Ἄλλως. γαῦλος, πλοῖον τι φόρτιμον, ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὀμηρος [Od. I, 223] « γαῦλοί τε σκαφίδες τε. » ὡς αἰρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ 40 ἀκινδύνου τοῦτο φησι.

601. πλὴν εἴ τις ὄρνις : [Παροιμία ἐστίν, οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἄλλως.] παροιμία τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

602. τὰς ὑδρίας : Ἐν ὑδρίαῖς γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

603. πῶς δ' εἰς γῆρας : Ἀντὶ τοῦ πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν.

609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεαὶ : Κακῶς καὶ τοῦτο 50 παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [fr. 50] παίζει

ἐνέα γὰρ ζώει γενεαὶ λακέρυζα κορώνη.

614. [οὐδὲ θυρῶσαι : Τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς. θά-

μοῖς δέ,] συμφύτοις τόποις. — πρινοῖς : ἀντὶ τοῦ πρινοῖς. R. V. (σεμνοῖς δὲ, τοῖς τιμίοις.)

617. (δένδρον ἐλαίας : Ὅτι εὐρημα θεῶν. Ἀθηνᾶς γάρ.)

618. κοῦκ εἰς Δελφούς : Ἐνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν δὲ μὲν Δελφοῖς τὰ τοῦ Ἀπολλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι τὰ τοῦ Ἄμμωνος.

620. [ταῖσι κομάρους : Ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα.] 10

626. [ὃ φίλτατ' ἐμοὶ : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ἰβ'. ὧν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ια' καὶ ιβ' ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυν- 15 ἀρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικοῦ πενθημιμεροῦς αἰολικοῦ διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἱαμβον καὶ τροχαϊκοῦ ὁμοίου πενθημιμεροῦς. ὁ τέταρτος ὁμοιος. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν

δύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δι- 20 μετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. ὁ θ' ἱαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἱαμβικῆς βᾶσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ 25 τέλει κορωνίς.]

ἐξ ἐχθίστου : Ἀπὸ τῆς ἐχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων.

628. ἐπαυχῆσας : Ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων. 30

629. ἐπηπειλησα : Ἐπαγγεῖλάμενος ὄμοσα.

637. (τάμα τρίψειν : Χαριέντως εἶπε τρίψειν ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.)

638. [καὶ μὴν μὰ τὸν Δία : Εἰσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων εἰ- 35 κοσι. ὧν τελευταῖος

καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ σῶματα.

ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος.]

639. οὐδὲ μελλονικῶν : Ὅτι βραδύς ἦν περὶ τὰς 40 ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν, ἀλλ' ἀμελητής. τινὲς δὲ φασὶ διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετές τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. — ὁ Νικίας υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. R. V.

640. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν : Ὅ ἐποψ παρα- 45 κελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσησίαν εἰσελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἢ παράβασιν. [τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.]

645. Κριῶθεν : Γράφεται καὶ Θρήθεν καὶ ἐστὶ δῆ- 50 μος τῆς Οἰνηίδος, ἐὰν δὲ Κριῶθεν, τῆς Ἀντιοχίδος.

Ἄλλως. Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριῶ- 55 τινος ὀνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

6
ἀπὸ
λωσ.
ἐστὶ
ὁ δριμύ-
νῦν
σθε
ἄσον
611
10 612
ἀνετί-
τῷ Ἄ-
614
ἀπορ-
15 λον τῶ
συνθή-
616
ἀμοι-
619
20 620
621
ριόδου
εἰ. ἐπὶ
βίβασ-
25 622
λάμω
ποταμ
γέτα
δὲ, αὐ
30 624
627
ἀλλὰ
ἔχον
628
35 (διαμ
67
χιλόσ
ἐταίρ
67
40 κεφα
673
ὠπερ
τῆ τρο
λεῖν.]
45 676
τουτί
ἀ' γο
ζ, ἢ
τὸ ε'
60 Ἄρισ
ἄρρεν
δὲ δο
σαν,
679

648. ἐπανάκρουσαι : [Ἐπανάκαμπε. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἄλλως.] ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον, ἐπάνω. ἐπανάκρουσις δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μετ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὄρμον, ἵνα μὴ προσεληθῶσα θραυσθῆ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω, ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄσας πρὸ τούτου πάλιν ἄσον καὶ ἐπανάλαβε.
649. πρὸς ἀλλήλους τοῦτό φησι. R.
651. ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις : Ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀργιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.
654. μὴδὲν φοβήθης : Ἐπειδὴ μετὰ ὄρνιθων ὄντες ἀπορνιθῆναι ἐμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἐμελλον τούτου τυχεῖν. [τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις. παίσωμεν δὲ, χορευώμεν.]
658. ὀνόματα τῶν οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὄρνιθας ἀφικομένων. R. V.
659. ἀντὶ τοῦ μουσικῆν. R. V.
660. ἀντὶ τοῦ συγχορευώμεν αὐτῆ. R. V. ἀγαγών. R.
661. [Ὡς τοῦτο μέντοι : Εἰσθεσις ὁμοίας ἐτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἰε'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξίστην τῶν ὑποκριτῶν. ἐκθίβασον δὲ, ἐκβαλον, ἐξάγαγε.]
662. ἐκ τοῦ βουτόμου : Φυτάριον παραπλήσιον καλῶμεν, ὃ ἐθίσθουσι οἱ βόες. Ἄλλως, φυτάριον παραποτάμιον, (ὃ τοῖς βουσί παρασκευάζεται). τοῦτο δὲ λέγεται, ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῆ ὕλη. [αὐτοῦ δὲ, αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.]
664. ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θεάς. R. V.
667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' : Ἐταιρίδιον πρόσσεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνας.
668. ὡς δ' ἀπαλόν : Ἄμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν. (διαμυρίζουμ' ἂν, συνουσίασαιμι.)
670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν : Ἄμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὄρνέου καὶ πρὸς τὸν πολλὸν κόσμον τῆς ἑταίρας.
672. βύγχος ὀβελίσκῳ ἔχει : Εἰς ὄξυ γὰρ λήγει ἢ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.
673. ἀπολέψαντα γρῆ : Ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον, ὡς ἐν θυμῷ γὰρ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα. τῆ τροπῆ δὲ ἐχρήσατο. [δῶν δὲ εἰπεῖν φαγεῖν, εἶπε φιλεῖν.]
676. ὦ φίλη, ὦ ξουθή : [Τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τοῦτ' κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'. ὦν τὸ α' χοριαμβικὸν ἐφθήμεμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', δ', ζ', ἢ ἀντισπαστικά γλυκύνεια. τὰ δ', θ' ἐφθήμεμερῆ. τὸ ε' ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] (ἔλυσεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα, εἰ ἢ ὄρνις προγενεσττέρα τοῦ ἄρρηνος, ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος.) ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δὲ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὄρνέου. — εὐμορφωτάτη. R.
679. ὡσεὶ ἔλεγε συγχορευτρία. R. V.
682. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα : Ὡς αὐλὸς γὰρ ἐστὶ φθεγγόμενη. ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. τὸ δὲ κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως γὰρ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. πολλάκις πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.
683. ἡρῖνοῖς : Ἐαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἄττικῇ φαίνονται ἀηδόνας. τὸ δὲ θλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄσσει τελοῦσι τὰ Διονύσια.
685. [ἄγε δὴ φύσιν : Ἡ παρούσα παράβασις ἐκ στίχων ἐστὶ λή', ὁῦλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων 10 καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἀμαυρόβιοι : Γράφεται καὶ ἡμερόβιοι.] — ἀμαυρόβιοι : Ἀσθενεῖς, ἤγουν ἀμαυρὸν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ. Vici.
- φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι : Μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω 15 πρὸς τὸ θεάτρον καὶ ἐστὶν ἀνάπαιστος, ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμειοι προευντελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [Il. Z., 146]
- οἴη περ φύλλων γενεῆ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν.
687. ταλαοὶ : Ὡς τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰ- 20 δότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί.
691. φύσιν : Καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.
692. Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ : Ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλιμα- 25 χος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος, μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Νεφέλειαις [60].
693. (Χάος ἦν καὶ Νῆξ : Ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνει πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινὰ ἄλλου τινὸς γε- 30 νεαλόγου.)
695. τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον : Ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυγεν αὐτῷ προσέριπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκουρούς. φασι γὰρ ἐξ ἠῶν αὐτοῦς γε- 35 γέναι. καὶ ὅτι σύνθετες αὐτοῖς μάλλον ἀνεμιαῖον λέγειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ [p. 151, E] « γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγχάνει. »
697. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις : Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς εἰκὼς, οἷον ταχύς. ἢ δὲ ὅλη σύστα- 41 σις, ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἐρωτος τὰ ὄρνεά ἐστίν. ἀτόπως μὴν καὶ ἀπιθάνως τῆ γενεαλογίᾳ κέχρηται.
703. (ἔσμην Ἐρωτος : Λεῖπει υἱοί.)
704. καὶ τοῖσιν ἐρῶσι : Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. Δίδυ- 45 μος δὲ, ἐπεὶ ἢ σίττη καὶ εἰ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτος φαίνεται. « ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη. »
705. πολλοὺς δὲ καλοὺς : Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίριως ἑταιρεῖν. (ἀπομωμοκῶτας δὲ) 50 ἀποταξαμένους. διεμήρισαν δὲ, συνουσίασαν. — τὰς συνουσίας μετέδοκον. R.
707. [ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνεον : Τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν

οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῖ.]

709. πρῶτα μὲν ὄρας : Παρὰ τὰ Ἡσιόδου [Op. 446]

πράξεσθαι δ' εὐτ' ἂν γεράνου φωνῆν ἐπακούσης
[ὕψθεν ἐκ νεφῶν ἐνιαυσία κεκληγυῖς,]
ἢ τ' ἀράτοί τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὄρην.

711. καὶ πηδάλιον τότε : Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιό-
δειον [ib. 45]

αὐτῆα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

10 καὶ [ib. 627]

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

712. εἶτα δ' Ὀρέστη : Ὀρέστης μανίαν προσποιού-
μενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυσεν.

713. ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα : Ἐν Ἑλλάδι καιρῷ
15 ἕαρος φαίνεται ἴκτινος, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα.
πέκειν δὲ, ποκάζειν.

715. ληδάρην : Θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θειρινόν.
σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.

717. ἔλθοντες γὰρ πρῶτον : Μαντευσάμενοι γὰρ πρῶ-
20 τον ἐκ τῶν ὄρνεομάντων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.

719. ὄρνιν τε νομίζετε : Πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι
καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

721. (σύμβολον ὄρνιν : Καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους
ἐποιοῦν τὰ πρῶτα συναντῶντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι
25 προσημαινόντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο,
ὡς φησι Φιλόχορος.)

θεράποντ' ὄρνιν : Ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν
θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοινώστους.

ὄνον ὄρνιν : Λέγεται γὰρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς
30 ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος
ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἑτέρου λέγοντος, βλέπε πῶς
ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ
ἀνέστη.

723. [ἦν οὖν : Ἐχθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων
35 ἀναπαιστικῶν ἰδ'. ὢν τὰ μὲν ἰβ' δίμετρα ἀκατάληκτα,
τὸ ἰγ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομά-
ζεται. τὸ τελευταῖον ἐφθήμερες. ὑφ' ὃ παράγραφος.]
τοὺς ὄρνιθας. R.

724. μάντεσι, Μούσαις : Ὡστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ
40 εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν. πολλὰ γὰρ τῶν ὄρνέων
μουσικά.

725. ταῖς τροπαῖς. R. V. — χειμῶνι : Ὅτι καὶ ἀνέμου
καὶ καιροὺς προσημαινουσιν. [μετρίῳ δὲ πνίγει,] συμ-
μέτρω καύματι. λέγει δὲ τὸ ἕαρ.

45 728. ὡσπερ ὁ Ζεὺς : Νεφεληγερέτης γάρ.

731. πλουθυγίαν : Ἐμίξε τὰ δύο, διὸ μάλιστα οἱ
ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι,
ἐκ τούτου ἐμψασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.

732. γέλωτα : Καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς, δι' ὧν γέλωσ
50 ἐστὶ καὶ χορεία καὶ θαλία. V. et R. qui καὶ χορεῖαι καὶ
εὐχάται.

733. γάλα τ' ὄρνιθων : Τοῦτο ἐκ παρομιίας ἐπὶ τῶν
λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. (Ἄλλως.
τοῦτο ἐπὶ τῶν σπικνίων ἔταττον. τὰ σπάνια οὖν, φησί,
καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.)

734. κοπιᾶν : Ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἢ
ἀπειρηκέναι μέλλετε.

737. [Μοῦσα λογμαία : Ἡ στροφή καὶ ὠδὴ αὐτῆ
κώλων ἐστὶ διαφόρων καὶ ἀσυναρτήτων ἰς'. ὢν τὸ
πρῶτον πενθήμερες. τὸ β' ἐφθήμερες τοῦ α' ποδὸς
ἐξαβράχως. τὸ γ' τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ' ἀσυνάρ- 10
τητον προσφωδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ
παραβάσει τοῦ Νεφελῶν δράματος. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'.
τὸ ζ' ὅμοιον τῷ δ', οὐκ ἐκ καινῶν δευτέρου ἀρχόμε-
νον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β',
πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον 15
ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ἰδ'. τὸ θ' ἀσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς
βῆθεισι. τὸ ἰ' ὅμοιον. τὸ ἰα' χοριαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριαμβίων, τοῦ α'
ἐξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πεντασυλλάβου. τὸ ἰβ'
τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἰγ' δακτυλικὸν 20
ἐφθήμερες. τὸ ἰδ' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες. τὸ ἰε' ὅμοιον
τῷ πρώτῳ πενθήμερες ἐκ διαλελυμένου χοριαμβίου.
ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσοι νενευκία διὰ τὴν ἀνταπόδο-
σιν. εἰσι δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα.]

Μοῦσα λογμαία : (Τῆν ἑαυτῶν λέγει, ὡς λο- 25
χυίδα. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόγμαῖς
εἰώθασι φωνεῖν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως.)
ἀντὶ τοῦ μέλος ὡς ὄρνιθας. οἰκειῶς λογμαίαν Μοῦσαν
καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμί-
γνυσι τῷ τῆς ἀνθρωπειᾶς. ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως Μοῦσα 30
λογμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.
ζουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὄρνέων ζουθὰ
φαίνεται.

745. Πανὶ νόμους : Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος,
καὶ τῶν ὄρνέων δὲ ἐν ὄρασι αἱ διατριβαί. [σεμνῆ δὲ 35
μητρί,] τῇ Ρέα.

749. ἔνθεν : Ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὡσπερ ἡ μέ-
λιττα ἀπεβόσκετο.

750. Φρόνιχος ἀμβροσίων : Φρόνιχος τραγωδίας
ποιητῆς, ὃς ἐπὶ μελοποιίαις ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ 40
ἐγένοντο Φρόνιχοι. ὁ μὲν εἰς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυ-
φράδμονος παῖς, ποιητῆς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος,
Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτῆς. τρίτος, Φρόνιχος ὁ κω-
μικὸς, οὗ μὲννηται Ἐριμπίπος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλ-
λότρια υποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δὲ ἐστὶν 45
Ἀθηναῖος τὸ γένος ὁ στρατηγῆσας τὰ περὶ Σάμον (καὶ
Ἀστυόχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου
καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις [ad 1289] ἱκανῶς
εἰρήκαμεν.)

752. [εἰ μετ' ὄρνιθων : Εἰ μετ' ὄρνιθων τις διάγειν 50
βούλεται ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω.]

754. [διαπλέκειν : Ἡ διαποικιλίειν ἢ διάγειν.]

* 755. [τῷ νόμῳ : Νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμ-
μένον φησίν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.]

760. αἶρε πλήκτρον εἰ μάγει : (Πλήκτρον) ἔπλον ἀμυντήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων. κάκεινοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἢ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλήκτρα. πλήκτρα δὲ εἰσι 5 ἐμβολα γαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρούων.
761. [ἄταγαῖς : Ὁ ἄταγαῖς γὰρ καταστικτός ἐστι ποικίλοις πετεροῖς.]
762. Σπινθάρος : Οὗτος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος 10 καὶ Φρῶξ, [ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλίμων]. — φρυγίλος δὲ ὄνομα ὀρνέου. R. V.
764. Ἐξηκεσίδης : Πολλαγοῦ προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος. πολλαγοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμωδεῖται. 15 νῦν δὲ ὅτι Κάρα.
765. φουάτω πάππος : Εὐφρόνιος φησι πάππον ὀρνέον τι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα οὐν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος, ἔξει ἀποδεικνύει φράτορας, ὃ ἐστὶ συγγενεῖς. οἱ γὰρ εὐθινομένοι ὡς ξένοι 20 ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύει ἐκ πατρίας ἀνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον. (τρίτη δὲ μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἢ φρατορία, οὐστὶνας τριττὴν λέγει.)
766. εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι : (Οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν 25 λῖαν πονηρῶν ἐστὶ δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὠραῖς. εἴη δ' ἂν τι συμπεπραχὸς τοῖς ἐρμολοκίδικαις ὁ Πεισίου, οἷτινες, ὡς Φιλόχορος φησιν, ἐπὶ Χαβρίου θάνατόν τε κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα 30 ἐκρήγυθη τάλαντον. Ἄλλως.) οἱ μὲν τὸν Πεισίαν ἕνα εἶναι τῶν ἐρμολοκιδῶν, (οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν.) εἰ οὖν, φησὶν, ὁ υἱὸς Πεισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος. (Κρατῖνος Χείρωσι 35 καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη.)
767. τοῦ πατρὸς νεότιον : (Ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιοῦτου ὄντος, ἀποδρᾶναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας. Ἄλλως.) ὁ πέρδιξ ὀρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἔξα- 40 πατᾶ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν, φησὶ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρὶ.
768. ἐκπερδικίσαι : (Διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ πέρδικας καταλαμβανομένου 45 ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσίν, ὑπτίους ἑαυτοὺς βίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐ- 50 χέρως διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτάς, [πολλάκις ὑπτίοι γινόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη]. φησὶν οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γινόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως. ἔξάγων τοὺς νεοσσούς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομήν ἐπὶν ἄν-
- θροπον ἴδη, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθέασιν, ὡς μὴδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνώναι. εἶτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρός, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ ἐκπερδικίσαι. Ἄλλως. Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεσφορίας λέξεως οὕτως. ἐπὶν ἴδη τὸν θηρευ- 5 τὴν ἢ πέρδιξ, προκλινδεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεύσαι αὐτήν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα ὑστερον αὐτοὺς συνάγει.) — ἐκπερδικίσαι : Ἦγουν ἐκφυγεῖν. Vict.
769. [τοιάνδε : Ἡ ἀντιωδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία 10 καθ' ἕκαστόν ἐστι τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]
772. [κρέκοντες : Ἀντὶ τοῦ ἡγούντες. διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν κινήσεως ὕμνου τὸν Ἀπόλλωνα.] — ἰακχον : Ἐβῶων. Vict. 15
774. (παρ' Ἐβρον : Ποταμὸν Θρακίας τὰ βέματα ἔχοντα ἐκ Ροδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους.) — ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβάς τὰ ὄρνεα. V.
778. [νήνεμος αἶθηρ : Οἶον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λῆξις κυμάτων ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδαινοῦ ὄντος καὶ ἡ 20 θάλασσα ἡσύχασεν.] — Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν ἢ θάλασσα κυμαίνουσα κατακρηουμένη. Vict.
780. ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησεν. R.
782. ἀνακτας : Ἄντὶ τοῦ τοὺς θεοὺς, ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. 25
783. Ὀλυμπιάδες : Αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. Vict.
784. εὐφήμησαν. R.
785. [οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον : Τὸ ἀντεπίρρημα ὁμοιον τῷ ἐπιρρήματι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενεκυκίτι.] 30
787. χοροῖσι τῶν τραγωδῶν : Ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.
789. [ἐφ' ἡμᾶς : Ἐπὶ τὸ θεάτρον.]
790. εἶτε Πατροκλείδης : Δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικός εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν 35 στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. ἐξίδισε δὲ, ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν.
793. εἰ τε μοιγεῶν τις ὑμῶν ἐστίν, ὅστις τυγχάνει : ἀντὶ τοῦ, μοιχὸς ὅστις ἐστίν ὑμῶν. R. V.
794. ἐν βουλευτικῷ : Οὗτος τόπος τοῦ θεάτρον, ὃ 40 ἀνεμῆτος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός. παρ' ὑμῶν δὲ, ἐκ τοῦ θεάτρον.
798. ὡς Διτρέφης γε : Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραχίλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἐκατέρωθεν πτερά καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνης ἐπλεκεν. ἀμάρτυρα 45 δὲ ἀμφοτέρω. τινὲς εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡσεὶ ἔφη, μὴδὲν ἔχων ἄλλο ἄλλ' ἢ πίθου πόδας, ἢ χύτρας ὀμφαλοῦς. ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφάνετο καὶ ἐν τοῖς Ἡρωσι (« κατὰ τῆς Διτρέφους τραπέζης, » εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ), καὶ πανταγοῦ ἄρα καὶ 50 πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. (Πλάτων δὲ ἐν Ἐορταῖς καὶ ξένον « τὸν μαινόμενον, τὸν Κρήτη, τὸν μόγις 15.

Ἄττικόν. » Ἄλλως οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἰσπάρχησε καὶ ἐφυλάρησεν.)

πυτιναῖα μόνον ἔχων : Ὁρνεον μικρὸν ἢ πυτινή.

R. ὄρνεον μικρὸν. πυτινή δὲ πλέγμα ἐστίν. V.

799. εἴτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει : (Παρά τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.) λέγει δὲ ὅτι [ἀρτίως] μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.

800. Ἰππαλεκτρῶν : Ἄντι τοῦ βουλευτῆς. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμώτατος.

801. [ταυτί τοιαυτί : Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι V. μετὰ δὲ τὸν ἴσ' στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] [ἐξήλθον μὲν οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ 15 σχήματα.]

803. ὠκυπτέροις : Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκυπτερα.

805. εἰς εὐτέλειαν : Εὐτελῶς γεγραμμένῳ γῆνι.

806. ἀποτετιλμένῳ : Ἄντι τοῦ ἀποκεκαρμένῳ. δύο δὲ εἶδη κούρας, σκάφιον καὶ κῆπος. (τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χροῖ' ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμηθῆναι.)

807. [ταυτί μὲν ἠκάσμεθα : Διεσκέμμεθα.]

κατὰ τὸν Αἰσχύλου : Ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

25 ὄδ' ἐστὶ μῦθος τῶν Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθα.

30 πεποιήκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησίν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχοντες ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν γνώμῃ.

808. [τοῖς αὐτῶν πτεροῖς : Ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθα, ἀντι τοῦ, ἐαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.]

809. ἀγε δὴ τί γὰρ ὄρῃν : Ἐν τισιν ὄλον ἐν. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἀγε δὴ τοῦ ἔποπος.

810. μέγα : Παράδοξον, ὃ οὐκ ὀνόμασται ποτε. τοῖς θεοῖς : Τοῖς ὄρνισι δηλονότι.

815. εἶοικε καὶ ἐκ τούτων Σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε. V.

816. οὐδ' ἂν χαμεύνην : (Δίδυμος φησιν, οὐδ' ἂν 35 σπάρτον, ἢ χρησαίμην,) οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην. χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίμη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἰληφεν. Ἄλλως οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην, εἴ γε χειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεῖσαι μοι αὐτῇ ἐντείναι. [ἢ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστίν.]

817. ἢ δὲ χειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεικὸς ἱμάντι, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

819. ἀντι τοῦ ὑπερήφανον. R.V. Νεφελοκοκχυγίαν : Παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυχα. ἐστὶ δὲ εἶδος ὄρ-

νήου. χαῦνον δὲ ἀντι τοῦ πλατὸν καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦται.

822. ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους : Προεῖρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον. εἰσι δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. (Ἄλλως. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβούλετο εἶναι, περαίτης ἀλαζῶν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὐπολις ἐν Δήμοις.)

823. τὰ τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα : Καὶ οὗτος πένης, 10 θρουπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους Σελλούς. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν.

824. τὸ Φλέγγας πεδίον : Ἐξῶθεν ὑπακουστέον τὸν 15 ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον. βέλτιον, φησὶ, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκχυγίᾳ ἀποκείσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγγας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κακῆτο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἐστὶ δὲ τῆς Θράκης πεδίον. Δίδυμος δὲ φησὶ, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς Φλέγγας καὶ τῆς Νεφελοκοκχυγίας.

825. καθ' ὑπερκόνησσαν : Δέον εἰπεῖν κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλλοντο αὐτούς.

827. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον : Τῇ Ἀθηναῖ πολιαδί 25 οὕση πέπλος ἐγένετο παμποικικὸς, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων.

(828). τί οὐκ Ἀθηναίαν : Ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολιτὴν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, [ἀλλ' ἀσθῆν. φαίνονται 30 μὲντοι καὶ τὴν πολιτὴν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ].

829. καὶ πῶς ἂν ἐτι γένοιτο : Ἐὰν τὴν Ἀθηναῖαν στήσωμεν πολιούχον γυναῖκα οὕσαν.

831. οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης. R. ὡς γυναικώδης οὗτος κομωρεῖται. V. 35

832. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν : Ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος (ἐν τῇ ἀκροπόλει), ὃ μὲνηται Καλλίμαχος [fr. 283] « Τυρσηνῶν τεῖχισμα Πελαργικόν. »

833. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν : (Μῆποτε νῦν) τὸν ἀλεκτρυόνα 40 λέγει. (Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρως δὲ νεοττός, ἐπεὶ ἀλκιμος καὶ μάχιμος.)

835. Ἄρως νεοττός : (Νεοττοὶ τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδοὶ. ἴσως δὲ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τούνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὃ νεοττὲ δέσποτα. 45 οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως.) ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών.

φησὶ δὲ αὐτὸν ἀνθρωποπὸν ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαιστοῦ, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἀφίξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης, εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν 50 ὄρνεον ὡς ἡμεληκτότα τῆς φυλακῆς. [ὁ δὲ μεμνημένος, τὴν ὄραν ἐκείνην ἀργεταὶ ἄδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἀνοδὸν, καθ' ἣν ὁ Ἡφαιστος εἰώθει ἐπανήκεν οἴκαδε.]

836. ὄσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος : Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι. (Ἄλλως, τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἀλεκτρυῶν ἐστίν, εἰ μὴ τὸν πελαργόν, ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα; ἀλλὰ διὰ τί Περσικόν, ἢ Ἄρεος νεοττός;)

839. χάλικας : Λίθους. V.

ἀποδὺς ὄργασον : Κυρίως πίσωσαι. ὄργη γὰρ παρ' Ἰωσιν ἢ πίσσα. (σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργῆν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὐπολις Προσαπάλτιος « ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά. »)

810. (κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος : Τοῦτο ἐκθλιψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου. οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.)

841. τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' αἶε : (Ἰνα σῆ ἢ αὐτὸ, εἰ χρεῖα γενήσεται φυλακῆς.) εἰώθασιν γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.

842. κωδωνοφορῶν : Οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐφόρουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγονται. (μήποτε δὲ παρακωμῶδει τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.)

843. εἰς θεοὺς ἄνω : Ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ ἀήρ.

846. οἰμῶξε παρ' ἐμέ : Παίζων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.

849. πομπεύσονται. R.

850. τὴν χερνίβα : Ἀντὶ τοῦ τοῦ ὕδωρ. [Δημοσθένης 30 [p. 618] « καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψόμενον. » εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χερνίψ.]

851. [ὁμορορθῶ : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις μετὰ χοροῦ καὶ στροφή κώλων διαφόρων θ'. ὦν τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἐξῆς 35 τρία τροχαϊκά, τὸ μὲν ἐφθημιμερές, τὸ δὲ πενθημιμερές, τὸ δ' ἀκατάληκτον δίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδον. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές καὶ τὸ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασιν καὶ « ῥῥῶν. » ὑφ' ὁ κορωνίς.]

40 (ὁμορορθῶ : Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορορθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῆ εἰς θεοὺς θυσία.)

852. συμπαραίνεσας ἔγω : Ἀντὶ τοῦ συμπάρηνεσα.

45 853. προσόδια μεγάλα : (Ἀπὸ τῶν προσόδων.) οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένους τοῖς θεοῖς πομπάς, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

857. Πυθιάς βοά : Βοᾶ ὁ αὐλητής. εἴρηται ὅτι ἐπὶ 50 ταῖς θυσίαις ἤυλουν. Ἄλλως, ἢ μετ' αὐλοῦ γινόμενῆ βοῇ. τὸ Πύθιον μέλος, ἐνθεν καὶ πυθαύλης γίνεταί. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.

858. Χαῖρις ῥῥῶν : Ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ

ταῖς εὐωχίαις. ἦν δὲ [ὁ Χαῖρις οὗτος] κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις « φέρ' ἴδω κιθαρωδὸς τίς « κάκιστος ἐγένετο; (ὁ Πεισίου Μέλης. μετὰ δὲ Μέ- « λητα τίς; ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαῖρις. » ἐστὶ καὶ) ἔτε- 5 ρος αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

859. [παῦσαι σὺ : Εἰσθεσις συστηματικὴ ἀμοιβαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα. τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν ἐκθέσει ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος.] ἔξεισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων. 10

861. [οὔπω κόρακ' εἶδον : Ἰσως ὡς μέλανα σκώπτει. εἰκοι δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δὲ ἐστὶ τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῆ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.]

(ἐμπεφορβιωμένον : Φορβεία ἐστὶν ὁ γαλίνος. Ἡρω- 15 διανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσφῶδιος τὸ φορβεία διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀζυτόνως.)

864. [ὄρασω τάδ' ἀλλὰ : Ἡ δευτέρα περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα. ὦν ὁ πρῶτος ἰαμβικὸς 20 τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδείου. τὸ γ' ὁμοίον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὁμοίον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ζ' δίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκά. ὁ ζ' ὁμοίος τῷ α', τὸν β' 25 ἔχων πῶδα χορεῖον. τὸ η' ὁμοίον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει δ' ἰαμβὸς τῷ πρώτῳ ὁμοίος. ὑφ' ὃν παράγραφος.]

865. τῆ Ἔστια τῆ ὀρνιθείῳ : Ἐμιμήσατο τὰ τῶν 30 ἀνθρώπων ἦθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἔστιας ἀπαρχεσθαι (ἐν ταῖς θυσίαις). ἐμίξε δὲ τὰ ἐπιθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἔστια ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτινῷ ἐστιούχῳ.

869. (ὦ σουνιέρακε : Ἐπεὶ περὶ ὀρνιθῶν ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιέρατε. φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος 35 τὸ ἐπίθετον. καὶ ἐν Ἰππεῦσι [560] « ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιέρατε. » παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι.) [Πελαργικὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ Πελαργικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργόν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἐφορος.]

40 873. οὐκέτι Κολαινίς : (Παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοίότητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἢ κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Λύραις « τίς ἢ Κολαινίς Ἀρτεμις; ἱερεὺς γὰρ ὦν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος. » φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κό- 45 λαινίδος Ἐρμού ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἰδρύσασθαι Κολαινίδος Ἀρτέμιδος. καὶ Φανόδημος ἐν τῇ δ'. Εὐφρόνιος δὲ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἢ Κολαινίς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος [fr. 76] λέγει

τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἰσατο, 50 τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται. οἱ γὰρ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἀρτεμιν, ὡς περ Πει-

ραιϊς τὴν Μουρυϊαν, Φιλαΐδα δὲ τὴν Βραυρωνίαν.
— Ἄλλως.) ἐπαιεῖ πάλιν, κολαίων γὰρ εἶδος ὄρνέου,
διό φησιν Ἄρτεμιν ὀρνιθεῖαν καλεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ
Ἄρτεμις Κολαινίς. R.V.

5 Ἀκαλανθίς Ἄρτεμις: Ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν
ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. θθεν
κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ
[1078], ὅτι ἐπειγομένη τυφλά τίκτει. ἔστι δὲ καὶ εἶδος
ὄρνέου ἀκαλανθίς.

10 874. [καὶ φρυγίῳ: Ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ
στίχων ἐστὶν ἑπτὰ. ὦν τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον. τὸ β' δακτυλικὸν πεντημιμερές. τὸ γ'
ἐφθμιμερές. τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχον τὸν
15 β' πόδα τρίβραχυν, εἰ δὲ βούλει, Ἴωνικὸν ἀπ' ἐλάτ-
τονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παύωνος. τὸ ς' ἀνα-
παιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθ-
μιμερές. ἐν ἐκθέσει ἰαμβὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ'
ὄν παράγραφος].

20 καὶ φρυγίῳ Σαβάζιῳ: (Παίξει πρὸς τὸ ὄνομα,
ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δὲ ἐστὶν
οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλειώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ
β' φησὶν οὕτως « φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν συλ-
« λογιζόμενοι πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος
25 « εἷς ἐστὶ θεὸς, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ
« τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμὸν. τὸ γὰρ εὐάζειν
« οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. θθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων
« τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαθασμὸν λέγου-
« σιν. » Ἄλλως.) παίξει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύ-
30 γες τὸ εὐάζειν σαβάζειν φασὶ καὶ ἐκ τούτου Σαβάζιον
τὸν Διόνυσον λέγουσι. σάθους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερ-
ωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βράχους τοῦ θεοῦ. ὁ
αὐτὸς δὲ Ὑας καὶ Εὐάιος καλεῖται. (ἔστι δὲ καὶ εἶδος
ὄρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξε
35 τὸν Διόνυσον ὀρνιθεῖον φάσκων τιμαῖσθαι. Ἄλλως.
ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὁραϊς

τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητήρα, τὸν Σαβάζιον.)

(876.) καὶ στρουθῷ μεγάλη: Ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρου-
θοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ
40 μέγεθος [τῆ Ῥέα ταύτην προσεικάσας.]

877. Κυβέλη: Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥεάν, παρὰ τὰ
Κύβελα ὄρη, ὀρεῖα γὰρ ἡ θεός. διό καὶ ἐποχεῖται λεόν-
των ζεύγει. τὸ δὲ μήτηρ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν
ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθό-
45 ποδα, τούτεστι μεγαλόπουν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξένος
καὶ δυσγενής. Σύμμαχος προεῖρκεν ὅτι ξένος καὶ
τάχα υποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄφιν
στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μήτέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς
(γυναικίας καὶ) κίναϊδος κωμωδεῖται. ἐν δὲ τοῖς μυστη-
50 ρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεσι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη
τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.

(στρουθὲ μήτηρ: Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ [II. A, 186]

βάσκ' ἴθι. Ἴρι ταχεῖα τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπε

ἐπιμερισμῷ φησὶ τὸν Χάρητα λέγειν βαρύνειν Ἄττι-
κοὺς τὸ στρουθός, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἐκκαίδεκάτῳ τῆς
καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνηῖσθαι ἐν δευτέρῳ
περὶ Ἀττικῆς προσφθίας.)

880. Χίοισιν ἦσθη: Καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαθεν. 5
ἠύχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσῶν ἑαυτοῖς
τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χιοὶ συμμάχους εἰς
Ἀθήνας, ὅτε χρεῖα πολέμου προσῆν. (καθάπερ Θεό-
πομπος ἐν τῷ 16' τῶν Φιλιππιῶν φησὶν οὕτως « οἱ
« δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπέχον. ὥστε τὰς εὐ- 10
« χὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο,
« καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέειν
« ὁμοίως ἠύχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τάγαθὰ καὶ
« σφῖσιν αὐτοῖς. » λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὐπόλις ἐν
Πόλεσιν 15

αὕτη Χίος, καλὴ πόλις.

πέμπει γὰρ ἡμῖν ναὺς μακρὰς, ἀνδρας ὅ' ὅταν δεήσει,
καὶ τὰλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἀπληκτος ὡσπερ ἵππος.

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχος φησὶν ἐν τῇ
μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ καὶ ὅτι 20
Χιοὶ ἠύχοντο Ἀθηναίους δεδῶλωκεν.)

882. [καὶ ἦρωσι καὶ ὄρνισιν: Ἡ τετάρτη περίοδος
κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ α' ἀντισπαστικὸς τετράμε-
τρος βραχυκατάληκτος. ὁ β' Ἴωνικὸς ἀπὸ μεζίζονος τρί-
μετρος καταληκτικὸς. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατά- 25
ληκτον ἐκ παύωνος. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, εἰ δὲ βούλει,
δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ς' ὅμοιον δακτυλικὸν ἐφθ-
μιμερές. τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν. τὸ
ὄγδοον ἰαμβικὸν πεντημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος.] 30

883. καὶ πελεκῆντι: Μήποτε πελέκας προενερίπται
ὡς ἀλίθας. ὁ δὲ πελεκῆνος τῷ πελεκῆντι προσερίπται.
πελεκῆν μέντοι πελεκῆνος κοινῶς, πελεκῆς πελεκῆντος
Ἄττικῶς. πελεκῆς πελεκῆ Δωρικῶς.

884. καὶ φλέξιδι: Ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς 35
τῶν ζῶων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ελα-
σῆς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράχται εἰσι παρὰ Καλλι-
μάχῳ ἀναγεγραμμένα. (καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδώλιος.)
ὁ δὲ αἰγίθαλλος, οὗτ' ἐρισάλπιγξ. ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἰε-
ρακα. οὗτος δὲ ὠνομάσθη, ὡς τινες, παρὰ τὸ εἶς αἰγὸς 40
τεθηλακέναι.

889. [παῦ' ἐς κόρακας: Ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στί-
χων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ς'. ἐπὶ
τῷ τέλει παράγραφος.]

890. [ἐπὶ ποῖον: Τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, 45
ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.]

891. ἀλιαίετους: Εἶδος ἀετοῦ [ὁ ἀλιαίετος] ἐν θαλάσ-
σῃ διαιτώμενος.

893. ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα:
Πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ 50
μὴ δυναμῆγος πρὸς τὴν θυσίαν αὐτοურγησαι.

895. [εἴτ' αὖθις αὐτ' ἄρα σοι: Ἡ ς' περίοδος ἐν ἐκ-
θεσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον

καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ β' ποδὸς προκελευσματικῶς. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α' καὶ β' ποδῶν χορείων. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰσοφαλλικὸν τοῦ α' ποδὸς χορείου. ὁ ζ' ἰαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῇ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]

898. εἰ καὶ ἐνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ ὄμμα. R.

899. μάκαρας ἓνα τινὰ : Εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαθε τὸ ἐνικὸν λέγων ἓνα.]

902. γένειόν ἐστι καὶ κέρατα : Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας τοῦτο φησιν. ἐστὶ δὲ παροιμιώδης, ὥσει ἔλεγε, τρίγες καὶ κέρατα.

903. [θύοντες εὐξώμεσθα : Εἰσθεσις ἐτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ἰη'. ὦν οἱ α', ε', θ', ι' καὶ οἱ τελευταῖοι ἐξ ἰαμβοί. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ' ἐφθημιμερές. ὁ δεύτερος χοριαμβικός τρίμετρος καταληκτικός, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ς' Ἰωνικός τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ', ια' δακτυλικά, τὸ μὲν πενθημιμερές, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυσλλαβίαν. τὰ η', ιβ' ἀναπαιστικά ἐφθημιμερῆ. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]

904. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα : Ἐργεταί τις ποιητῆς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέγων.

911. δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις : Διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

913. περισσὰ τινὲς ταῦτα. R. (θεράπωντες ὄτρηροι : Ἐπειδὴ ὄτρηροι ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὀμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἰρηται

Μουσῶν θεσάπων καὶ ἐκθόλου Ἀπόλλωνος.)

915. οὐκ ἐτὸς ὄτρηρον : Παίξει παρὰ τὸ ὄτρηροι, ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

918. κύκλια τε πολλὰ : Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρθένοι ἦδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἐστὶ δὲ διηγηματικόν. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατὰ τεχνα. ποικίλα ὅσον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένους δὲ τὸ ὄνομα, τὰ παρθενεῖα. ἐστὶ δὲ τὰ εἰς παρθέτους ἀδόμενα.)

920. [ταυτὶ σὺ : Ἐντεῦθεν διαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας η'. καὶ ἐστὶν ἡ πρώτη περίοδος στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δ'. ἡ β' στίχων καὶ κώλων ζ'. ὦν ὁ πρῶτος χοριαμβικός τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δεύτερον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ε' τροχαϊκὴ βᾶσις ἐκ χορείων. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἐφθημιμερές.

τὸ ζ' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὅφ' ὁ παράγραφος.]

922. οὐκ ἄρτι θύω : Πρὸς τὸ ἔθος. εἰρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστώτος. σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παιδῶν ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ.

924. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσῶν : Ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖα ἐστὶν, ὡς ἵππος ὠκεῖα. ἤτοι δὲ καθολικῶς λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα.

926. σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ : Ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων [fr. 71] « ζύνες δ' τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας. » ἐπειδὴ ὁ Ἰέρων ἔκτισεν αὐτήν.

929. παίξει πρὸς τὸ Πινδαρικόν. τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς. R. V.

930. ἐμὴν τείν : Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμῶν, καὶ μάλιστα τὸν Πινδάρου, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμὴν.

931. [τουτὶ παρέξει : Ἡ τρίτη περίοδος στίχων 20 ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων πέντε. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]

933. σὺ μέντοι σπολάδα : Πρὸς τὴν σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὀπιοαῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Διοκρῶ « καταστίκτου « κυνὸς σπολάς Λίθυσσα παρδαληφόρον δέρος. » Καλίστρατος δὲ, ὅσον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι, (οὐκ ἔξω ἐνεζῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφοκλείου ἐπὶ τοῦ δέρματος εἰρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἄντην ὀικία.)

935. πάντως δέ μοι βιγῶν : Ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῇ σπολάδι ὁ Πεισθέταιρος φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα. τὸ δὲ βιγῶν Δωρικόν ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, βιγῶν βιγῶν.

936. [τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα : Ἡ δ' περίοδος κώλων 38 ἐστὶ παιωνικῶν μειγμένων κρητικῶς καὶ παλιμβαχχείους τεσσάρων. ὦν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάχχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικός τρίμετρος 44 ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος. ἐξῆς δ' ἡ ε' περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὦν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασύλλαβου. τὸ β' πενθημιμερές, ὃ καλεῖται δογμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου 46 ποδὸς πεντασύλλαβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]

940. ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦτο φησι. V.

941. Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις : Καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου [fr. 72]. ἔχει δὲ οὕτως « Νομάδεσι « γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλάται Στράτων, ὃς ἀμαξοφόρητον « οἶκον οὐ πέπαται. » λαβῶν δὲ ἡμίονους παρ' Ἰέρωνος

ἤτει αὐτὸν καὶ ἄρμα. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι.)

[942]. ἀλᾶται Στράτων : (Ἀλᾶται ἔφη,) ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἀμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκείσε ἀμαξάν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

944. ἀκλεῆς ἔβα σπολάς : Ἀκλεῆς, φησὶν, ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος (οὔσα. ἀτιμότερος ἀνήρ. πέπαται δὲ, 10 κέκτηται).

946. [ἔννημ' ἔτι βούλει : Ἡ ἕκτη περίοδος ἡνωμένη οὔσα κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἡ. ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ δύο πρόσωπα τὴν τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἑξῆς 15 τέσσαρα ἀναπαιστικά κῶλα. ὧν τὸ α' ἐφθήμερες. τὸ β' ἀναπαιστική βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρῶτων δύο ποδῶν ὄντων προκελευσματικῶν. τὸ δ' ὁμοιον τῷ δευτέρῳ. ὑφ' ὃ παράγραφος.]

χιτωνίσκον : Τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ 20 ἀρσενικῶς μόνως χιτῶν λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ χιτωνίον.

947. τῷ Εὐέλπιδι λέγει. R. V.

949. [κᾶς τὴν πόλιν : Ἀπελθὼν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.]

950. διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατώντας, μηδὲν δὲ λέγοντας. R.V.

951. τρομερὰν, κρυερὰν : Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παῖζων φησὶ τὸ τρομερὰν, μὲν, διὰ τὸ ἀστήρικτον κρυερὰν δὲ, τὴν 30 κρούους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

952. νιφοβόλα πέδια : Ἀντὶ τοῦ νιφοβόλου καὶ πολυπόρου ὁδὸν κατὰ μεταπλάσμον. μεταπλάσμων δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐ- 35 θείας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομῆσθαι, παρὰ τὸ βῆλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ ἔπαιζεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκεῖ τινὰ φαντασίαν ἔχειν.

954. νῆ τὸν Δία : [Ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκθέσει στίχων 40 ἐστὶν ἰαμβικῶν τρίμετρων ε'. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκῆται.] πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ περιέλθε καὶ περιέρραινε.

957. πεπύσθαι : Ἀκούσαι· πέπυσμαι, ἀκήχοα, ἔμαθον, ἴδον. *Vici*.

959. [εὐφημία ὄστω : Εἰσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων λς'. ὧν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἰαμβικοὶ τρίμετροι, οἱ ἑξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ πολυσηματίστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας κειμένους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ 60 μέντοι χρησμοὶ ἐπικιοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἔπαιξε πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μῆ.

961. [μὴ φαύλως φέρε : Ἀντὶ τοῦ μῆ ἀηδέζου ἐπὶ τῷ χρησμῷ.]

962. ὡς ἔστι Βάκιδος : Τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητῆς ὁ Ἐφεσῖός φησιν, οὕτως. Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο. ὧν ἡ μὲν ἐστίν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή. δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία. τρίτη δὲ, ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος 5 τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βουωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας (τὰς γυναῖκας) ἐκάθηρην, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος. 10

966. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκούσαι : Ἄλλ' οὐδὲν κωλύδόν ἐστι καὶ νῦν ἀκούσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως γὰρ ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦντα, οὐδὲν οἶον, οὐδὲν κωλύον.

968. τὸ μεταξὺ Κορίνθου : Παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμῶν 15

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυται. Ἄλλως. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλοῦ- 20 του ὁ θεὸς εἶπεν,

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. 20

εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὄλον παίζει. — λύκους δὲ τοὺς γέροντας φησι μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. R. V.

971. Πανδώρα : Τῇ γῆ. ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται. (ἀφ' οὗ καὶ ζεῖδωρος καὶ ἀνησιδώρα.) 25

974. ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ. R. λαθε, φησὶ, καὶ σκόπησον. R. V.

978. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν : Οὐχ ἁπλῶς τοῦτο φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήθησθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν 30 ταῖς νεφέλαις προῦχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται, ὅπως ἂν τι λάβῃ. (τοῦτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἰππεῦσι μέμνηται, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρησθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.)

982. ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. R.V.

983. αὐτὰρ ἐπὴν ἀκλήτος : Τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀνα- 35 πλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμῶν.

984. σπλαγγνεῖν : Σπλάγγων μεταλαβείν.

988. μήτ' ἦν Λάμπων ἦ : Χρησμολόγος ὁ Λάμπων. μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ἦ ὁ Λάμπων, φεῖδου αὐτοῦ, 40 ἐὰν λέγῃ, ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ. (Ἄλλως. εἴρηται [ad v. 521] περὶ Λάμπωνος. ὁ δὲ Διοπίθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἐτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδῃ φησὶ.) Σύμμαχος ὅτι Διοπίθης ὁ βῆτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλειδῆς ἐν 45 Ἄμφικτύσει δῆλον ποιεῖ. (παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυγίχου ἐμπροσθεν ἐν Κρόνῳ

ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.

βούλει Διοπίθῃ μεταδράμω καὶ τύμπανα;

καὶ Ἀμειβίας ἐν Κόνῳ « ὥστε ποιῶντες χρησμὸς εἰς αὐτοὺς | οἰδοῦσ' ἄδειν | Διοπίθῃ τῷ παραμανομένῳ. »)

992. [ἤκω παρ' ἡμᾶς : Εἰσθεσις ὁμοίας ἐτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ζ'. ὧν τελευταίος

θύσσοντες εἰσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

5 μετὰ μέντοι τὸν μβ' κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον καὶ μετὰ τὸν νβ' ἀσυνάρτητοι δύο. ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίας βάσεως. ὁ δὲ τοι νδ' σύγκειται ἐξ ἰαμβικῆς ἐφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νε' ἐξ ἰαμβικῆς πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἐξόντων τῶν ὑποκρίτων.]

994. Δίδυμος οὗτω, πρὸς τί ὑποδέδεται τὸ δεξιόν; τίς ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς ὀδοῦ. R.V. (τίς ὁ κόθορος : Οἶον, τί ὑποδησάμενος πάρει; οὗτω Σύμμαχος πρὸς

15 τὸ τί ὑποδέδεται τῷ δεξιῷ.)

997. Μέτων : Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτός ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. (Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δῆμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τούτου δὲ ψεῦδος. Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶ αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον. ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὐσῇ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῷ τεῖχει τῷ ἐν τῇ πνυκί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασὶ

25 τινες, ἐκεῖνο πᾶν, ὃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πνυξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος. οὕτως μέρος τι νῦν σύνθησις γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὀπίσθεν τῆς μακρῆς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἐστὶ. Μελίτη γὰρ ἄπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὀρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρόνιχος Μονοτρόπῳ « τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα « ταύτης φροντιῶν; Μέτων ὁ Λευκονοεύς, ὁ τὰς κρή-

30 « νας ἄγων. » καθίεται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου, ὡς εἴρηται. Ἄλλως, ἴσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἡ ἀγαλμα, ἡ ἀνάθημα ἀστρολογικόν κατεσκευάσατο αὐτῷ. [ὅτι δὲ Κολωνός ἦν τῶν δῆμων ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δὲ ἐστὶν Μέτων οὗ ὁ ἐνιαυτός ὁ

40 λεγόμενος Μέτωνος.]

1001. [κατὰ πνιγέα μάλιστα : Ὡσπερ, φησὶ, πνιγεὺς περιέκειται τῇ γῆ. τὰ δὲ ἐξῆς ἀδιανοήτα. πνιγεὺς δὲ ὁ κρίθανος ἢ ἡ κάμινος.]

πρωθιέεις οὖν : Δίδυμος τοιοῦτος ἀήρ ἐστὶ τῇ γῆ

45 περιεκείμενος, ὁμοίως πνιγεῖ, καθάπερ ἐ πῶμά τι περιεκείμενος. τὰ δὲ ἐξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανοήτα.

1003. διόλου ἀνοηταίνει. R.

1005. ὁ κύκλος : Παίξει. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον

60 γενέσθαι τετραγώνων.

1007. λείπει τὸ ἴνα, ὥσπερ ἀστέρες. R.

1008. [αὐτοῦ κυκλοτεροῦς : Ἰνα τοῦ μέσου κυκλο-

τεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀντίνες ἀστέρων.]

1009. ἄνθρωπος Θαλῆς : (Ἐν σαρκασμῷ φησιν. ἐστὶ δὲ) ὁ Θαλῆς οὗτος εἰς τῶν ἐπτὰ φιλοσόφων, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεδομημένος. (Ἀθηναῖοι περισπῶσιν, ἢ δὲ κοινῇ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενική· ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.)

1011. κάμοι πειθόμενος : Ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἐνθεν.

1013. ξηνηλατοῦνται : Περὶ τῆς ἐν Λακεδαίμονι ξη- 10 νηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σιτοδείας γενομένης, ξηνηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λς' φησὶν. — ξηνηλατοῦνται : Ἀπελαύνονται. Vict.

1014. μῶν στασιάζετε : Ἄρα μὴ εἰς ἀλλήλους μά- 15 χεσθε.

1016. σποδεῖν : Τύπτειν. R. συντρίβειν. Vict.

1017. [ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης : Οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπιέναι, πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.] 20

1018. [ἐγγυς αὐταί : Αἱ πληγαί. ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.]

1020. οὐκ ἀναμετρήσει : Ὅτι γεωμέτρης. ἅμα δὲ, οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινὰ ἀρχὴν καινὴν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι. 25

1021. ποῦ πρόξενος : Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἔχοντας.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος : Οὗτος υἱὸς Ἀνακунδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρ- 30 σὸν καὶ Ἀγγιᾶλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχροῦς αὐτὸν καλωπίεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὀρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὐφρεῖς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδορος δὲ ταῦτα φησὶν ἐγγεγραφεῖν ἐν τῷ 35 τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριοῖς γράμμασιν « Σαρδανάπαλος « Ἀνακунδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ Ἀγγιᾶλην ἔδει- « μεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἐσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τᾶλλα οὐ- « δενός ἐστιν ἄξια. » (ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδανάπαλος γεγονέναι. Ἄλλως. Περ- 40 σῶν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγγιᾶλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφῆλος καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγρα- 45 φθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα

εὐ δεδαῶς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεθε
τερπόμενος θαλήσει. θανόντι τοι οὐ τίς ὄνησι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ' ἔχω, ὅσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρώτων 50
τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ἔθλια κείνα λείπεται
ἢ δὲ σοφῆ βίῳ τοιο παραίνεσις οὐδέποτ' ἐσθλή,
κεκτῆσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.)

1022. ἐπίσκοπος ἤκω : Πλάττει καινὴν ἀρχήν. οὐ

- γάρ ἦν Ἀθήνησι. λαγῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν.
1028. Φαρνάκη : Στρατηγὸς Περσῶν ὁ (Φαρνάκης) Φαρναβάζου. ἀλαζονικῶς οὖν σκῆπτεται κοινωνίαν
6 ἔχειν μετ' ἐκείνου.
1029. βραπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει. R.
1032. παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον. R. [τὸ κάδω : Τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικους, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.]
- 10 1033. [ἦδ' ἐπισκόπους : Τὸ ὄλον ἦδη.]
1035. προέρχεται οὗτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκευάστον πόλιν μισθῶ
15 πωλεῖν. V.
1037. οὓς νομορήτορας φαμέν, οἱ τοὺς νόμους ἐπὶ
15 μισθῶ πωλοῦσιν. V.
1040. περισπωμένους ὡς Μηλιάς. λέγει γὰρ τοὺς πολίτας, τὸ τέλειον Νεφελοκοκχυϊάας, ἐν κράσει. V.
1041. ἀντὶ τοῦ νόμου. V.
1042. ὑπὸ τῷ Ἄθῳ ἢ Ὀλόφυξος πόλις, πρὸς οὓς καὶ
20 προστάγματα ἐπεμπον Ἀθηναῖοι. V.
1043. [Ὅτοτύξιοι : Ἀπὸ τοῦ ὀτοτύζειν ἐσχημάτισεν.]
1046. (καλοῦμαι : Γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον
καλοῦ.)
- 25 1047. τότε γίνεται τὸ περὶ ὕβρεων δικαστήριον. ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δὲ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριῶν, ὡς Φιλιπταῖρος ἐν Μησί δηλοῖ « τίς ἐστὶ Μαιμακτηριῶν; μὴν δικάσιμος. » V. (ἔδει εἰπεῖν Μαιμακτηριῶνα· εἰς τοῦτον
30 γὰρ ἦσαν αἱ κρίσεις.)
1049. ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχσθαι τὸν ταττόμενον ἀρχοντα δικαστήν. V.
1050. (κατὰ τὴν στήλην : Κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν.) — ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς
35 στήλαις ἔγραφον. V.
1053. (διασκεδῶ : Ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου.)
1054. κατέχεσας. R. ἀπεπάτησας, ἀπετίλας. V.
1057. θύσοντες εἰσω : Σκῆπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν
40 θυσίαν, ἵνα μὴ σφάζῃ τὸ πρόβατον.
1058. (ἦδη μοι τῷ παντόπτα : Εἰώθασιν μετὰ τὴν τελείαν παράθασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὡς περὶ καὶ ἐν Ἰππεῦσι πεποιήκεν. Ἄλλως, δευτέρα
45 παράθασιν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν.) [Ἄλλως, ἢ παράθασιν αὐτὴ οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόνον τέσσαρα, τὴν ῥοδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντιρῥοδὴν καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ ῥοδὴ καὶ στροφή κώλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ἰδ'. τὰ α', ε', ζ', ζ' δακτυλικά ἐσθθημιμερῆ. τὰ β', γ', δ', ι', ια' τε-
50 τράμετρα. τὰ δ' ἄλλα παιωνικά, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ η', θ'. τὸ δὲ ἰβ' τρίμετρον. τὸ δὲ ιγ' δίμετρον. τὸ δὲ ιδ' ἐσθθημιμερὲς ἐκ κρητικῶν. ὕφ' δ' παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω νενευκία.]
1059. παντάρχα : Ἐρμηνεύει τὸ παντόπτα. R. Vict.

1063. κτείνων παμφύλων : Τὰ μικρὰ λέγει τὰς μίας. καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωοὺς ἀετός.

1065. (νῦν) κάλυκες καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα. R. V.

1069. ἐρπετὰ καὶ δάκετα : Καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, ὡς περὶ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος. [δάκετα δὲ, θηρία ἰοδόλα.]

1072. ἐπαναγορεύεται : Καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται. Vict.

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον : Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Μήλου ἔρχεται ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια ἠτύλιζεν, 10 ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὡς φησι Μελάμβιος ἐν τῇ περὶ μυστηρίων. Ἄλλως, ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἰληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ 15 ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγείτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μείσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ. (ἐκκεκέρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει 20 πρότερον. Μελάμβιος δὲ ἐν τῇ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δὲ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν, τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δὲ τις 25 ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.)

1074. (ἂν τε τῶν τυράννων τίς : Τινὲς, τινά. ὡσεὶ ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, δεῖ ἐὰν φρονέσῃ.)

1075. τῶν τεθνηκότων : [Τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων.] ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερ- 30 βολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν ὥστε μηδ' ἐν *** πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐὰν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, ἀδελφόν, τέκνον, τοὺς συνομοσίου καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι. 35

1076. ἀνειπεῖν : Κηρύξαι καὶ ἀναγορεύσαι. Vict.

1077. τὸν Στρούθιον : Ἄνω [16] εἶπεν ἐκ τῶν ὄρνέων. Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὡς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προνεκτέον. [συνείρων δὲ, εἰς ὄρμαθόν συντιθείς.]

1078. σπίνους : Εἶδος ὄρνέου ὁ σπίνος. τρία δὲ αὐ- 40 τοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὄβολου ὡς εὐτελίζων αὐτοῦς.

1081. τοῖς τε κοψίχοισιν : Οἱ κόψιχοι γὰρ ὠτοκοῦν- 45 τες κεντοῦσι τὰ φά. οἱ οὖν ὄρνιθοὶ περὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλύναν τὰ βράμψη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζώσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάζει πτερὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἔγχεϊ. [ἔγχεϊ τὰ πτερὰ βριαῖως ἀντὶ τοῦ διείρει.] εἰροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπόλουν. 50

1083. παλεύειν : Ἀντὶ τοῦ θηρεύειν, (προκαλεῖσθαι). εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντες τινα τῶν ὄρνέων ἰσάναν ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. (Ἄλλως.

- θηρεῖν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κοψίγων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστεράς, ἢ φάττας.)
1087. θηράσατε. R.
- 6 1088. [εὐδαιμον φύλον : Ἡ ἀντιφθὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων καὶ στίγων ἐστὶ ἰδ'. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικά ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης, τὰ δὲ παιωνικά ἐπιμεμιγμένα κρητικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἐξω νενευκυῖαι.] ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λόγος, εὐδαιμον φύλον, οἱ χειμῶνος. πρὸς γὰρ τὸ σημαίνοντο τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὃν ἔφη τὸ οἶ.
1090. οὐκ ἀμφιένονται. R.
1091. οὐδ' αὖ θερμὴ : Τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικῆν φάσιν, ἵνα ἦ, οὐδὲ ἡ θέρουσθε θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν.
1094. φύλλον ἐν κόλποις : Ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα.
1095. ὁ τέττιξ δηλονότι. τρία δὲ γένη τεττίγων, αἱ μὲν γὰρ ἀγέται καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι, ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρὰ τὴν σιωπήν. V.
1096. [ὑφ' ἡλίω μανεῖς : Τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεταί τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.]
- 25 1099. ἐαρινά. R. V. παρθένια : (Διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους) τὰ μύρτα ἐσθίειν. (λευκότροφα δὲ, ἀντὶ τοῦ) λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γὰρ εἰσι μῆπω πεπανθέντα.
1100. ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένα ἄνθη. R. V. πλεονάζει δὲ ὁ τέ. V.
1102. τοῖς κριταῖς : Πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσει καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον, ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην.
- 35 1104. πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου : Τοῦ Παρίδος, ὃν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.
1106. (γλαυκὴς ὑμᾶς : Ἀντὶ τοῦ νομίσματα. ἡ γὰρ γλαυξ ὄρνειον ἐστὶν Ἀθηνᾶς. ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἡ γλαυξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετραδράχμον τότε ἡ γλαυξ. ἦν γὰρ γλαυξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.) — ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἦν ἀργυρίου Ἀθηνῆσι. V.
1108. κἀκλέψουσι : Δέον εἶπεν καὶ λεπίσουσι. λεπίσουσι γὰρ τὸ ἦν ἐκφέρουσι τὰ νεώττια.
- 50 1110. ἐρέψομεν : Διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα. ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν, ὡς φησὶν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.
1111. [κἂν λαχόντες ἀρχίδιον : Ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχήν. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἀρπαγας.]
1112. ὄξυν ἱερακίσκον : Ἀντὶ τοῦ ἀρπαγῆν ὀξεῖαν. Δίδυμος, τάχος ὡς ἱερακός, ἵνα ταχέως φύγη.
1113. πρηγορεῖνας : Δίδυμος τοὺς βρόγγχους τῶν ὀρνέων κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρηγορεῖν πάλιν ὁ βρόγγχος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαυροῖσιν ἐκεῖ τὴν τροφήν.
1114. ἂν δὲ μὴ κρίνητε : Ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε 10 νικᾶν, ἐπίθεσθε ὡς περ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ποιῶσι γὰρ ἔνοι, ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἄλλως. μηνίσκους, σκεπάσματα (τῶν ἀνδριάντων), ἅπερ ἐπιτιθέασιν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν 15 οἷν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. — κατασκευάσατε. V.
1115. [μῆνην : Μηνίσκον. μῆνη γὰρ εἶοικε.]
1118. [τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν : Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὅ, ὢν τελευταῖος
- τόξευε πᾶς τις. σφενδόνη τίς μοι δότω.
- ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
- τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν : Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα. R. Vict.
- 25 (1121). ἀλλ' οὐτοσί τρέγει : Σύμμαχος· οὕτω συντόνως τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, [ἡ ἀπὸ τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ. ἀντὶ τοῦ, δίκην βρέυματος ταχέως φερόμενος]. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ Πινδάρου [Nem. 1, 1] « ἀμπνευμα σεμνὸν Ἄλφειοῦ. » διχῶς δὲ 30 νες, ἄλφειον πνέων.
1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης : Ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαυτὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.
- 35 ὁ Κομπαστὴς : Ἐπαῖξε παρὰ τὸν κόμπον. προσέρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλειδῆς δὲ ἐν Ἡσιόδοις ὡς παρεμμένον τῷ σώματι κωμωδεῖ αὐτόν.
1128. ὅσον ὁ δούριος : Οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν 40 αὐτόν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριος ἵππος ἐπιγραφῆν ἔχων « Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε. » δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ. 45
1131. [τοῦ μάκρους : Σημείωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει.]
1133. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος : Οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμωδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι. καὶ ἐν Βατραχίοις [1408] « οὐς « οὐκ ἂν ἄραριντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι. » Ἄλλως. 50 ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν.
1137. γέρανοι θεμελίους : Διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ δριμῆ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδι-

- ζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτῆσει
 βρίπτοιεν, καὶ αἰσθοντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης
 φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύ-
 ούσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.
- 6 θεμελίους : Ἦγον προσήκοντας θεμελίω. *Vict.*
 καταπεπωκυῖαι λίθους : Ἐπεὶ αἱ γέραναι λίθους
 καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.
1138. τούτους δ' ἐτύχιζον : Τύκος ἐργαλείον τι ὃ
 τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσι. ἐπιτήδειον οὖν
 10 ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρῆξ δὲ εἶδος ὀρ-
 νέου, ὃδὺ πᾶν τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.
1139. πελαργοὶ μυριοί : Διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος
 τοὺς ἀπὸ Τυρροηνίας ἦκοντας ἀναστῆσαι.
1141. οἱ χαράδριοι : Ὄνοματοποιήθη τὸ ὄρνεν
 15 παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρέθειν.
1142. ἐρωδιοὶ λεκάναισι : Παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν,
 ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ
 ὡς ἐν κομφοῖα ἐσχημάτισται. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη
 παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, τὸ δὲ Ἄττικὸν
 20 λεκάνη.
1145. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες : Διὰ τὸ πλατύποδας
 τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι τοὺς χῆνας.
1147. [τί ὄητα πόδες : Παρὰ τὴν παροιμίαν
 τί ὄητα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίτο ;]
- 25 1148. καὶ νῆ Δι' αἱ νῆται : Ἡ νῆται εἶδος ὀρνέου,
 ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὡσπερ ζώνην λευκὴν.
 παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἐξωσμένην εἰρηκῶς αὐτήν.
 ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστήρᾳ φησι. πλατὺ δὲ ἐστὶ σιδή-
 ρον, ὃ ξέουσι τὸν πηλόν. (Ἄλλως. τινὲς τῶν νησ-
 30 σῶν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλω λευκῇ.)
1150. (ἔχουσαι κατόπιν : Ὡσπερ παιδία βαστά-
 ζουσαι αὐτόν. ὡς εἰώθασιν βαστάζειν τὰ παιδία. ἀσα-
 φῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπὶ τῶν ὄμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλόν ἐν τοῖς
 35 στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο, ὅταν τὰς νεοσσῖας κα-
 τασκευάζουσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγέας, ὡς τινες, σιδηροῦν τι
 οἶον πτυδῖον, ὃ χρωῖνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλείον
 οἰκοδομικόν, ὃ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἄλ-
 λήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα
 40 πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ
 Ἐρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.)
1155. πελεκᾶντες : Παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα, τῷ
 ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίξων ἐχρήσατο. καὶ
 ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα.
- 45 1158. τεθύρωται. R.
1159. καὶ βεβαλάνωται : Ἀντὶ τοῦ κεκλειδῶνται,
 βάλαναι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.
1160. ἐφοδεύεται : Ἀντὶ τοῦ διοδεύεται. τὸ δὲ κω-
 δωνοφορεῖται [ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται] ἢ τῶν φυλάκων
 50 φρουρά.
1161. φρυκτωρίαί : (Αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαί.
 παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεῦν.) — οἱ ἐπὶ τῶν πύρ-
 γων πυρσοί. R.
1163. ἀπονίβομαι : Ἦν γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἢ κονίας
 ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.
- τᾶλλα ὄρα : Ἀντὶ τοῦ πράττε, προστακτικῶς.
1169. πυρρίχην βλέπων : Ἐνοπλον καὶ πολεμικόν
 τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη. — ἐσθεῖ : Εἰς- 5
 τρέχει. V.
1173. εἰς τὸν ἀέρα : Δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.
1174. ἡμεροσκόπους : Τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.
1177. (τοῦτ' ἴσμεν : Πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι [A, 424]
 γραφὴν τὴν « χθιζὸς ἔβη μετὰ δαίτα. » οὕτως ἀξιοῦσιν 10
 Ἄριστοφάνην γράφειν.)
- περιπόλους : Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ
 περιπολεῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρήην περιπόλους πέμψαι.
1179. ἵπποτοξότας : Ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀξείαν
 αὐτῶν πτῆσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπές 15
 τῶν ὀνύχων.
1180. ἠγκυλωμένος : Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.
1181. κύμινδις : Τὴν κύμιδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλ-
 λίμαχος. μήποτε οὖν κίσινδις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης
 εἶδος ἱέρακος. 20
1182. ῥύμη : Φορᾷ βιαία.
1183. δονεῖται : Κινεῖται, ταράσσεται, σαλεύει.
Vict.
1185. ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἄλωσιν. V.
1188. [πόλεμος αἴρεται : Εἰσθεσις χροῦ ἐπιδικῆ 25
 κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείας ἦτοι τρι-
 βράχσι καὶ δακτύλοις πενθημιμερῶν ἢ. ὦν τὰ μὲν
 πρῶτα τρία καὶ παιωνικά, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια.
 τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ
 πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυσφαλλικά. τὸ ζ' καὶ ἠ' τροχαϊκά 30
 πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἱαμβικά τρία. ὦν τὸ πρῶ-
 τον διμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκα-
 τάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
- πόλεμος αἴρεται : Διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγεί-
 ρεται καὶ μετεωρίζεται. — ἐν τισὶ δὲ τῶν ἀντιγράφων 35
 εἰς δύο κῶλα διήρηται τὸ ἐν, ἐν δὲ ἄλλοις συνῆπται.
Ven.
1189. φατὸς : Λεκτός. *Vict.*
1192. ἀέρα περιπέφελον : Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.
1197. πεδαρσίου : Μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ 40
 ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι.
1199. αὕτη σὺ : [Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑπο-
 κριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
 ζγ'. ὦν τελευταῖος
- καταβαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά. 45
- ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — πρὸς τὴν Ἰρίν φησι κατα-
 λαβῶν αὐτήν. V.
1213. πλοῖον ἢ κυνῆ : Πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται
 καὶ ἐξωγκωμένον ἔχει τὸν γιγῶνα, καὶ τὰ πτερά δια-
 πέπταται ὡς κώπαι. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν 50
 τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἐρμῆς ἀγγελὸς ὦν παρὰ Σοφοκλεῖ
 ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἰριδος « γυνὴ τίς ἦδε; κυκλᾶς Ἀρκάδος
 κυνῆς. » φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν

Πελοποννήσῳ. (Ἄλλως. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνὴν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνὴν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν δρόμῳ αὐτῆς κεκολληθῆναι τὸν χιτῶνα. ἢ ἔπει πτερωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσι.)

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία : Αὐτὰ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. (Ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν. αὐτὰ δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασείως ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἢ αὐτὴ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.)

1206. ἀναπτάμενος τρίορχος : Ἐπεὶ ἑταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τρίορχος.

1210. διὰ ποίων πυλῶν. R.

1212. ἡμεροφυλακας γὰρ οἱ κολοιοί. R. V

1213. σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν : Οἶον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. — ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων. V.

1214. ὑγιαίνεις μὲν : Ὑγιαίνεις, φησὶ, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἔρωτῶν;

1215. ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος : Πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνοουσίασαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἢ Ἴρις, διὸ παρατεῖται.

1218. γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους : Ἀντὶ τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχῶσθαι εἰς ἄπλωμα.

1222. πασῶν Ἰρίδων : Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἰριδας, παίζει δὲ ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικιλίας Ἰριδας ποιοῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θειαινῶν.

[1223. τῆς ἀξίας : (Λείπει) τιμωρίας.

1225. ἀντὶ τοῦ ὡς γ' ἔμοι δοκεῖ. R. V.

1227. ἀκολασταναίτε : Ἀκόλαστα καὶ ἀτακτα πράττετε.

1228. ἐν μέρει τῶν κρειττόνων : Ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρους ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε. — Ἄλλως. δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρειττοσιν. V.

1229. τὸ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς : Ἐπαίξεν ὡς ἐπὶ νεῶν. [ποῦ] παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτήσιν ἔχεις.

1232. ἐπ' ἐσχάταις : Ἦγουν ἐπάνω. Vict.

1237. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δίι : Ἐπαίξε πάλιν μὰ Δία εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1240. Διὸς μακέλλῃ : Τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον

45 χρυσοῦ μακέλλῃ Ζηγὸς ἐξαναστραφῆ.

μακέλλῃ : Δίκελλα πλατεῖα. Vict.

1242. Λικυμνίας βολαῖς : (Ὁ μὲν Καλλιμαχος γράφων οὕτως « Λικυμνίας βολαῖς » φησὶ « ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται. ») ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, « ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. » ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται (ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκραυνοῦμένον ἀπὸ τῆς περιστά-

σεως ἐκείνης, εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευταῖας ἐκεῖνος.) ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος.

1243. (τῶν παφλασμάτων : Ἐκπρησμένων, ἀναζεμά- 5 των.)

1245. μορμολύττεσθαι : Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν. R. V.

1246. εἴ με λυπήσει πέρα : Ἀντὶ τοῦ (πέρα τοῦ) δέοντος. (παρατραγωδεῖ καὶ αὐτός.)

[1247. καὶ δόμους Ἀμφίονος : Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. 10 (ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας.)

1248. κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον. R. V.

1250. [παρδαλᾶς : Παρδαλεὺν δοράς. ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνειοι γὰρ εἰσι.]

1252. εἰς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων καὶ 15 ὄνομα ὀρνίθος. V. — εἰς Πορφυρίων : Ὁ γίγας ὁ τῷ Δίι πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη.

1254. διαμηριῶ : Συνοουσίασω, ὡς ἐπὶ κόρης. Vict.

1256. τριέμβολον : Πολλάκις ἐμβάλειν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δε- 20 κέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. — τριέμβολον οὖν, ἔστι δὲ ἐπίφθεγμα τάχους. R. V.

1258. εὐράξ πατάξ : (Ἐπιρρημάτα τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον.) ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ 25 εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι. θθεν καὶ χαμαιτύποι αἱ πόρνοι. (καὶ Μένανδρος « πρῶν ἄρας ἐπάταξα. »)

1261. (καταιθαλώσεις : Ταῦτα πρὸς τὴν Ἴριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον. καταιθαλώσεις οὖν τῷ ἔρωτι.) — ἅμα 30 δὲ πρὸς τὰ προκείμενα πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτῆς. V.

1262. [ἀποκεκλήκαμεν : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις μέλους χοροῦ μεσσηδικῆ κώλων παιωνικῶν ζ'. ὦν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἦτοι ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες. τὸ δ' 35 ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν τισὶ δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἀποκεκλήκαμεν : Ἀπηγορεύσαμεν. — ἐν τισὶ δὲ κατὰ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. R. V.

1267. τῆδε : Ἐνθάδε. Vict. ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη. λέγει δὲ τὸν ἀέρα. τὸ 40 ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν. R. V.

1269. δεινόν τε τὸν κήρυκα : Τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. εἰσὶ γὰρ αἰτιατικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. ἀντὶ τοῦ ὁ κήρυξ. ἐνδοεῖ δὲ τὸ σχῆμα. ἔδει γὰρ, ὁ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει. [εἰσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλη- 51 κτοι μδ. ὦν τελευταῖος

ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσόντας δέχομαι.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκῖα.]

1271. (ὦ Πεισιθέταιρ' : Ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπων εἰς ὄρνιθων ὑποστρέφει λέγων, ὅτι πάντες ἦδονται οἱ ἄνθρωποι ὄρνιθας κρατεῖν.)
1273. ὦ κατακέλευσον : Οἰοῦναι σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασιν, σιωπὰ λέγοντες καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως, ἐπεὶ πολλάκις εἶρχεν ὦ καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισιθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι κατακέλευσον, ὡς περ τοῖς ἐρέσσουσι, (καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακελευσαί μοι. οὕτω Σύμμαχος). — κατακέλευσον : Σιγὴν πρόσταξον. *Vici.*
1281. ἐλακωνομάνου : Τῆς τῶν Λακωνίων ἥρων πολιτείας. (τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λακωνίας τῷ πολέμῳ τότε.) ἀρχεται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς βυρπάρων καὶ πένητα.
1282. ἐκόμων, ἐπεινών : (Εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπιτηδεῖως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λακωνες ὡς τρυφῶντες.)
1283. σκυτάλ' ἐφόρου : (Σκυτάλη ἦτο Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρου γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λακωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκασίν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γοωνῶν παρετέθη « οὐκ ἐξ κόρακας τὴν χεῖρ' ἀποίσεις « ἐκποδὸν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε καὶ τῆς διφθέρας. » οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκυτάλια τύπτουσι, ὅ ἐστι τοὺς τραχίλους *** « ἡ παύσει βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φοῦξ ἀνὴρ. » Ἄλλως.) σκυτάλη ἐστὶ Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποιοῦν δύο βάρβδους ἰσοπήχεις καὶ ἰσομήχεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξίεναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι. καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόρρητόν τι σημαίνει τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτη λευκὸν δέρμα περιελίξαντες, ἔγραφον εἰς αὐτό. ὁ δὲ στρατηγὸς λαθῶν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ βάρβδῳ ἀνεγίνωσκε. (σκυτάλ' ἐφόρου : Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακωνίζον. καὶ ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης.) [ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ βακτηρίας.]
1288. κατῆραν εἰς τὰ βιβλία : Ἐπαίξεν εἰς τὸ φιλόδικον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα. Ἄλλως, ὡς ἐπὶ ὄρνιθων καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας.
1289. εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα : Ἐνταῦθα συναληγλιμμένον ἀμφιβόλον ἐστίν. ὁ καὶ ἐπιτετήδευκε. διελόντι δὲ τὸ μὲν ἐστίν ἐνέμοντο, τὸ δὲ, ἀπενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον.
1290. ἀντὶ τοῦ τῶν ὄρνιθων ἐπιθυμοῦσιν, ὅ ἐστιν ἐρημίας. R.
1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος : Ὁ μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον. Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδῶν. τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἰληπται, τῷ Ὀπουντίῳ λέγου τὸ κόραξ, ὅτι ἀρπαξ καὶ ἀναϊδής, ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος προεῖρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον. Ἄλλως, κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε δὲ οὗτος, εἶρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ πῶν λεπτοπόδων. Ἄλλως, ὁ Πέρδιξ ὄνομα κάπηλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρω καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός. (τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηται. ἀπὸ τούτου δὲ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτραις παροιμαῖς μνημονεύει.)
- [1293]. Μενίππῳ δ' ἦν χελιδῶν : Διὰ τὸ ἵπποτρόφον εἶναι (καὶ καυτηρία τοῦτον χρῆσθαι) οὕτως ὀνομάσθη.
1294. Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν : (Δίδυμος) ὡς τοιοῦτου τὴν ὄφιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα βύργχος ἔχοντος (καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὐπολις ἐν Ταξιαρχοῖς. Σύμμαχος φαίνεται τὸν Λυκούργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος, ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίου « αἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς « τὴν Αἴγυπτον οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχη τοῖσι « Λυκούργου πατριώταις. » μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατίνος Δηλιάσι « τοῦτοισι δ' ὅπισθεν ἴτω δίφρον « φέρων Λυκούργος | ἔχων καλᾶσριν. » ὁ δὲ καλᾶσριν, χιτῶν πλατύσημος. φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίον ἢ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον, ἢ ὡς πονηρόν.)
1295. κορυδὸς : Μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλῆν. ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις [168] δηλοῖ.
- χηνάλωπηξ : Πανούργος ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερός καὶ πονηρός. ὁ δὲ Δίδυμος Θεαγένῃ καὶ Φιλοκλέα φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.
1296. Ἴθις Λυκούργῳ : Ἡ ὡς Αἰγυπτίῳ, ἢ ὡς μακροσκαλεῖ. Ἴθις δὲ ὄρνειον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ.
- Χαιρεφῶντι : Ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠγρός προεῖρηται. (νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις.) οὗτος δ' ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικὸς.
1297. Συρακοσίῳ δὲ κίττα : (Οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα.) καὶ Εὐπολις ὡς λάλον ἐν Πόλει διασύρει (« Συρακοσίος δ' εἰοικεν, ἦνίε' ἂν λέγη, τοῖς κυνιδίοισι « τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχιῶν. ἀναβάς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὕλα « κτεῖ περιτρέχων. » δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα θετικῆναι μὴ κωμωδεῖσθαι ὀνομαστὶ τινά, ὡς Φρόνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησὶ ψῶρ' ἔχε Συρακοσίον. ἐπιφανῆς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν οὐδ' ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται.)
- Μειδίαις δ' ἐκεῖ ὄρτυξ : Ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως. ὁ δὲ Ἀμμώνιος ὤθη ἐξ ἐπιθέτου Μειδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι. γελόιως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι καὶ ἐν γύρω τοὺς ὄρτυγας κόπτειν, (οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης [ἐν Περιαλγεῖ « χρηστὸν] μὴ κατὰ Μειδίαν ὄρτυγοκόπον. » λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακός. διαβάλλεται δὲ εἰς τὴν πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπὴν δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὀμήρῳ, καὶ συκοφαντίαν. κόβαλος τε ἐλέγετο εἶναι καὶ πτωχολαζῶν, ὡς Φρόνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. ὁ δὲ Σύμ-

μαχος, ἦεν, ἐώκει. ὄρυγα δὲ λέγει, ὅτι ὄρυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προείρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ στυφοκόμπου. καὶ σαφές οὐδὲν ἐστὶν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει, ὑπ' ὄρυγοκόμπου, καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἐγκραται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὄρυγοκόμπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὄρυγοκόμπων.)

1299. [στυφοκόμπος ὁ μάχιμος ὄρυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. (ὄνομα ὄρνέου ἐπλασε) παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρυξιν.]

10 1301. ὅπου χελιδῶν : Εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνιτταται « κυανέα χελιδῶν.»

1302. [ἡ πηνέλοψ : Ὁ πηνέλοψ νήττη μὲν ἐστὶν ὁμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος, μένηται δὲ αὐτοῦ Σησίχορος καὶ Ἴβυκος. Ἄλλως, τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι. ὁ δὲ πηνέλοψ μεῖζων μὲν ἢ κατὰ νήτταν, ὁμοιος δέ.]

1303. ἡ πτέρυγες ἡ (πτεροῦ) τι καὶ ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἡ μόριον ὄρνέου ὑπῆρχεν ἐν τριήματι, ἦδον αὐτό.

1309. (τὰς ἀρρίχους : Τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν τὰς ἀρρίχους, ἡ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δὲ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δὲ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀρρίχους.)

1310. ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει. εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθῶν. R. [ἐμπίπλη πτερῶν : Πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθῶν τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα. Ἄλλως, ἐμπίπλη.] (Ἄττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἴσταθι, ὁμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, —

30 παρὰ τῷ ποιητῇ [Od. I, 317]. Ἄττικοι γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μὲν τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικῶς, καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἴστημι ἴσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μὲ ποιούμενοι πίμπλη καὶ ἴστη λέγουσιν, ὡς περὶ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ.) — γέμισον. ἐστὶ δὲ Ἄττικῶς. R.

1313. [ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὔσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ἰζ'. ὦν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δὴμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν δὴμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ' ὁμοιον. τὸ δ' ὁμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὁμοιον τῷ β'. τὸ ζ' καὶ τὸ ζ' ἀναπαιστικὰ πενθήμερη. τὰ η', θ', ιγ' ὁμοια τῷ α', τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ 45 συνήθεις διπλαῖ.]

1316. ἐμᾶς πόλεως : Λεῖπει ἀνθρώπους. ἔνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμᾶς, φησὶ, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ, ἔρωσιν οἱ ἀνθρωποὶ τῆς ἐμᾶς πόλεως.

50 1317. (Ἰάττον φέρειν : Τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.)

1323. ὡς βλακικῶς : Ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν.

1326. σὺ δ' αὔτις ἐξόρμα : Ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπιέζει τὸν οἰκίτην. τὸ δὲ ἐξῆς ὄρμα αὐτὸν ὠδί.

1329. Μανῆς γὰρ ἐστὶ δειλός : Ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δειλαιοῦ. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν. 5 [[εἰσθεσις δὲ χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προφδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε'. ὦν τὰ α', β' πενθήμερη. τὰ γ', δ' δὴμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῷ τέλει 10 κορωνίς.]

1331. διάθεσις τάδε κόσμου : Ἀντὶ τοῦ διακρίνον τὰ πτερὰ κατὰ τὰς ἐκάστην ἀνδρὶ προσοικειώσας. (μουσικὰ δὲ λέγει κύκνων καὶ ἀηδόνων, ὅτι μάλιστα εὐφρονά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀστῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοις 15 οἰωνίζεται. (θαλάττια δὲ) λάρων καὶ αἰθουῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

1333. ὅπως πτερώσης ἕκαστον ἀρμολίως. R. V.

1335. οὔτοι μὰ τὰς κερχῆδας : Τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος. — σχήσομαι : 20 Ἄνεξομαι. R. Vict.

1337. γενοίμαν ἀστὸς : [[εἰσθεσις ἑτέρας περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ'. ὦν τὰ α' δύο ἀναπαιστικὰ δὴμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες. τὸ ζ' κώλων μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι 25 τρίμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει καὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἐν ταῖς Καλλιστράτου, ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους, πρόσεισι πατραλοίας ἀκηχοῦς τὰ ἐν ὄρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. — λέγει δὲ ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος. R.

1338. ἀτρυγέτου : Ἀκάρπου ἐπὶ ἀθύσσου καὶ ἡπέιρου. Vict.

1339. λίμνας : Καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1340. οὐ ψευδαγγελῆς : Οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι. — 35 ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἐφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἦξεν ἀνθρώπους. V.

1342. αἰβοῖ : Οὐ μόνον ἐπὶ σχελιασμοῦ τὸ αἰβοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

(οὐκ ἐστὶν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι : Μετὰ τοῦτον ἐνός 40 στίχου φέρουσι τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης πλήρωμα οὕτως

ἐρῶ δ' ἐγὼ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν.)

1346. πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων : Γῦπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροῦς νέμονται, οἱ δὲ λάρου τὴν θάλατταν. ποίας 45 οὔν νομῆς τῶν πλησίων ἐπιθυμεῖς;

1348. ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες. V.

1349. τὸν ὄρνιν ἐκείνον. V.

1350. ἀντὶ τοῦ πλήττει. R. V.

1352. τὰ χρήματα αὐτοῦ. V.

1354. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρθεσιν : Κύρθεις χαλκαὶ σανίδες ἐνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους,

ἄζονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γε-
γραμμένοι καὶ αἱ δημοσίαι ἱεροποιαί, (καθάπερ καὶ
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ
Ἀπολλόδορος. κύρξεις δὲ ἦτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι
6 εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυθάντων. ἐκείνων
γὰρ εὐρημα, ὡς φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.)
φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργ-
γῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας.
διὸ καὶ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργῶν τυ-
10 ποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑπο-
τέτακται ἢ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ, δι-
καιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας
γεγραμκῶς· οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶν ἀδικώτατον.

1360. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν
15 πείση. R.

1361. ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν : Ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα.
θάρρει οὖν. οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως
ἐστὶν ὄρνις καλούμενος.

1363. ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ : [Ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῶς.]
20 — γράφεται καὶ ἦν. αἰρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔα.
V. Σύμμαχος καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς
ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς πε-
ρικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δὲ ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα
δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος. ἦλθε γὰρ
25 ὡς ἀλεκτρῶν πτεροβῆναι, ἐπεὶ ἐκείνοι τοὺς πατέρας
τύπτουσι.

1365. [πλήκτρον : Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλε-
κτρῶσι γαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία, αἶρε
πλήκτρον ἀμυντήριον. κακείνοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα,
30 οἷς μάχονται.]

πλήκτρον θητέρα : ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι. V.
Vicl.

1367. φροῦρει, στρατεύου : Συμβουλευεῖ αὐτῷ ποιεῖν
ἀ πρόπει νέοις (καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφε-
35 σθαι). Ἄλλως παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι
καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι.
μισθὸν γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμω-
δεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας.

1369. εἰς τὰπὶ Θράκης : Ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγένοντο αἱ
40 στρατιαὶ ἐπὶ Θράκης τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι ἱερὸν ἐστὶ
χωρίον τοῦ Ἄρειος ἢ Θράκη.

1372. ἀναπέτομαι δὴ : [Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος
προηδῶν χοροῦ εἴκει, κῶλων καὶ στίχων οὔσα ἀναπαι-
στικῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰ', ἐπιμεμιγμένων τετραβράχε-
45 σιν. ὦν τὸ ἀ' ἀναπαιστικὸν πενήτημιμερές τοῦ ἀ' ποδὸς
τετραβράχους. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλ-
λαβον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἰ',
ἡ' ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ
βασίς καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον. τὸ σ' ὁμοῖον τῷ γ'
50 τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἰ' ἀναπαιστι-
κὸν πενήτημιμερές.] (ταῦτα παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος
« ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
« διὰ τὸν ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνῆδῶν. »

διὸ καὶ τὸ χ' ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.) — Κινησίας διθυ-
ραμβοποιός. R.

1374. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν : Τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα
μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

1375. τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου : Διὰ τὸ συνεχῶς 5
αὐτὸν λέγειν πέτομαι (καὶ πτερύγεσσι). — εἰς τὸ
ἀδιανόητον. ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου περιπλοκῆν
ἔχει. V.

τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐ-
τὸν διασύρει. Vicl.

1377. σώματι τε νέαν ἐπέπων : Τινὲς ἐπέων. ἐπίτη-
δες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου
ποιήματα ὡς ἀδιανόητα.

ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προσέρραται. ἔδει
γὰρ εἰπεῖν, ἀφόβῳ σώματι (πέτομαι γενεάν ὀρνίθων 15
ἐπέπων), ἀντὶ τοῦ μετιῶν. — τὴν τῶν ὀρνίθων δη-
λονότι. R.

1378. φιλύρινον : Καλλίστρατος χλωρόν. ἢ γὰρ
φιλύρα χλωρόν. χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος κού-
φον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελεῖ, καὶ κούφα ποιοῦν- 20
τα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κούφον καὶ ἐλαφρόν. δια-
βάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς χλωρόν (διὰ τοῦ « πόδα σὺ
κυλλόν. »)

1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν : Ὅτι πολλάκις τὸ
μὲν κυλλόν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητῆς [H. Φ., 25
331] « ὄρσοο κυλλοπόδιον. » τὸ δὲ χλωρόν ἐπὶ τῆς χειρὸς,
ὡς Εὐπόλις

ὅτι χλωρός ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις.

(καὶ Εὐφρόνιος μὲν χλωρόν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν.
ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ 30
ποδὶ λευκῷ, ἢ πόδα τιθείς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν
προσέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυ-
κλίων ἀσμάτων ποιητῆς ἐστὶ, κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ χλωρός
ἐστὶν. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατραχίῳ [ad v. 1436].
ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶ γε- 35
γονέαι. Σύμμαχος οὗτος. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν
ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν εὐραῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ
πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, καὶ ποδὶ κούφῳ,
καὶ πόδα τιθείς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν.)
— τὸ δὲ ἀνακύκλον ἐπειδὴ κυκλίων ἀσμάτων ποιητῆς 40
ἐστὶ. R.

1381. λιγύφθογος ἀηδών : Λιγύφθογος ἔφη διὰ τὸν
μόγχον καὶ τὸν θῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν
παῖδα γινόμενον. [γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμο-
45 χθος.]

1382. [παῦσαι μελωδῶν : Εἰσθεσις περιόδου ἀμοι-
βιαίας στίχων καὶ κῶλων κη'. ὦν οἱ μὲν πρώτοι ἰα'
ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὰ ἐξῆς ὀκτώ κῶλα
ἀναπαιστικά ἐπιμεμιγμένα χορείαις ἢ τριβράχεσι καὶ
προκελευσματικαῖς ἦτοι τετραβράχεσιν. ὦν τὰ δ' δίμε- 50
τρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον.
τὰ δὲ ἐξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα οἱ ἐξῆς δὲ τούτων

θ' στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

1383. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς : Βούλομαι, φησὶ, πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προόμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους. (παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦφον αὐτῶν.)

μετάρσιος : Ἐπηρμένος, ὑψωθείς. *Vict.*

10 1385. ἀναβολὰς : Προόμια. R. V. λέξεις. *Vict.*

1387. κρέμαται μὲν οὖν : Οἷον ὕλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἢ τῶν νεφελῶν σύστασις.

1390. καὶ πτεροδόντη : [Ἄντι τοῦ ταχέα.] ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς 15 θηρᾶσθαι.

1393. ἅπαντα γὰρ δίδειμι σοι : Ἄπαντα γὰρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχονται. πλείστη γὰρ αὐτῶν ἢ λέξις τοιαύτη, ὃ δὲ νοῦς ἐλάττωτος, ὡς ἡ παροιμία « καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττωνα. »

20 1395. ὠπ : Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ἄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κλευσμα γὰρ ἐστὶ τὸ ὠπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦσον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἀλαδρόμον : Τὸν εἰς ἅλα δρόμον. λείπει γὰρ ἢ εἰς. ἕνα τῆ συνθέσει ἀδιανόητα ποιοῦσι. ταῦτα δὲ οὐδὲ

25 ταῖς λέξεσι συνετά. γλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1397. καταπαύσω : Τοῦτο (ἅμα) λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίει αὐτόν.

1398. στείγων : Βαδίζων. *Vict.*

1399. σῶμα : Τὸ ἐμόν. *Vict.*

30 1400. ἀλίμενον αἰθέρος : Τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν, οὐδὲ ὄρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες.

1401. χαριέντα γ' ὧ πρεσβύτα : Ἐτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα 35 αὐτόν. Ἄλλως. ἐπειδὴ κινεῖ αὐτόν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῆς ἔχειν περὰ.

1402. [πτεροδόντηος γενόμενος : Ἄντι τοῦ πτεροῦς πληγθεὶς. παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.]

40 1403. τὸν κυκλιοδιδάσκαλον : Ἄντι τοῦ διθυραμβοποιόν. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. (Ἄντιπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στήσαι πρῶτον Λᾶσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, 45 Ἄριονα τὸν Μηθυμναῖον, Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναικοῖς.)

1404. ὡς ταῖσι φυλαῖς : Ἐκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.

50 1408. Λεωτροφίδη : Ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης.

SCHOL. ARISTOPH.

τινὲς δὲ, ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς εοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι

Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος (ὡς λεοντίνος εὐχρως τε φάναι καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός).

Ἄλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ εἰ ὁ Κινησίας δὲ. Ἐρμιππος Κέρκωψιν

(ἀνάγηρά σοι θύουσιν ἤδη βοῖδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.)

θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὄρνέων διδάξαι;

1410. ὄρνιθες τίνες οἶδε : Συκοφάντης τις πενόμενος 10 καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ἄδων ἐπειδὴ μὴδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἐγόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὄρνέων. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. Ἄλλως. τινὲς παρὰ τὸ Ἄλκαίου « (ὄρνιθες τίνες οἶδ') ὄκεανῶ 15 « γὰς ἀπὸ περράτων ἦθρον, πανέλοπες ποικιλόδειροι « τανυσίπτεροι, » καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου « ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου κυανέα χελιδοῖ. »

1412. ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν. R.

1413. ὄχληρὸς ὢν. R.

1415. ποικίλα μάλ' αὔθις : (Τοῦτό φησι) πρὸς τὸ 20 βυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

1417. (οὐκ ὀλίγων χελιδόνων : Ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιούτων τι φησὶν ἔαρος χρῆζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. μετελιπε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας, 25 μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.)

1418. τίς ὁ πτερῶν : Πρὸς τὸ σχῆμα ὃ χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς. (τίς ὁ πτερῶν,) ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῦ.

1420. [πτερῶν πτερῶν δεῖ : Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ 30 Μυρμιδόνων « ὅπλων ὅπλων δεῖ. »]

1421. μῶν εὐθὺ Πελλήνης : Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑρμαῖοις ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα. [χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται.] οἱ δὲ, ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται. 35

1422. (κλητῆρ εἰμι : Κλητῆρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.)

1424. πραγματοδίδης : Πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζητῶν. *Vict.*

1425. περισοβεῖν : Περιπίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλούμενος.

1426. ὑπαὶ πτερύγων τί : Ἄντι τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος [Scut. 283]

45

τοί γε μὲν οὖν γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος.

Ἄρχιλοχος « ἄδων ὑπ' αὐλητῆρος. » Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σφώτερόν φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν.

[1427]. λησταί : Οἱ πειραταί. (καὶ Ὁμηρος [Od. 50 Γ, 73] « οἳ τε ληϊστῆρες. »)

1429. ἀνθ' ἔρματος : Ἄντι τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι

ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν. Ἄλλως, πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέραναι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1432. οὐκ ἐπίσταμαι : Ἄντι τοῦ οὐ δύναμαι. (εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν

περὶ βαδίζων· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.)

1435. ἢ δικορραφεῖν : Κατασκευάζειν δίκας. *Vici.*

1442. ὁ Διτρέφης : Ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω [799], ὅτι ὁ Διτρέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Ἄλλως, ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχῆσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵππαρχεῖν.

1444. ἄλλος δέ τις. R.

1453. ἐπεὶ ἀρπακτικά. R.

15 [1455]. κατ' ἐγκεκληκῶς : (Ἐγκλημα κατ' αὐτὸν γραψάμενος βραδυτῆτος. ἐνθαδὶ δὲ, ἤγουν) εἰς τὸ δικαστήριον.

1456. κατ' αὐ πέτωμαι πάλιν : [Ἴνα πάλιν πετασθεῖς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους] προκαλέσωμαι.

20 1457. ὅπως ἂν ὠφλήῃ : Ἄντι τοῦ καταδικασθεῖν, [πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ]. τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃ πρὸ αὐτοῦ, εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίγεται.

25 1459. κάπειθ' ὁ μὲν πλεῖ : Ἴνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὢν, ὑπεύθυνος καὶ ἐτέρας δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σὺ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

30 1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν : Εὐστροφον καὶ εὐκλίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβις ἐργαλείον ἐστίν, ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγιον τῶν παίδων ὡς τροχός, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται.

35 1463. Κορκυραῖα : Λέγεται τις Κορκυραῖα μάστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραῖοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὐκ ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὅστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις (καὶ ἐλεφαντοκόποις. Ἄλλως, λέγεται τις Κορκυραῖα μάστιξ. Φρύγιχος Σατύροις «Κορκυραῖα δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.» ὅστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἔλθειν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ 40 Κορκυραῖα μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως «διὸ καὶ τὰς «κόπας αὐτῶν ἐλεφαντίνια ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς· ὅθεν ἡ Κορκυραῖα ἐπεπόλασε μάστιξ, «καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε.» ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.) — ἢ ὅτι οἱ Κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. 45 εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν. R.

[1464]. πτερῶ μὲν οὖν : (Δυϊκῶς) ἀντὶ τοῦ πτερὰ τῷ μάστιγι παρέλαθεν. ἴσως δὲ διπλῆ ἦν.

1465. ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι. R.

50 1467. οὐκ ἀπολιθάξεις : Συντόνως ἀναχωρήσεις. *Junt.* λιθάς ἢ σταγῶν ἤς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἢ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιθύην ἀποφθερεῖ.

1468. στρεψοδικοπανουργίαν : Διχῶς, στρουθοδικο-

πανουργίαν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.

1470. [πολλά δὴ καὶ καινὰ : Ἡ στροφή αὕτη κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰβ', καὶ ἡ ἀντιστροφή 5 τοσοῦτων. καὶ ἱαμβικὰ μὲν δίμετρα τὰ σ', ἰβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαϊκὰ, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδεια. ἐπὶ τῷ τελει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.]

1471. ἀντὶ τοῦ ἐπτήμεν εἰς πολλά, καὶ παράδοξα 10 εἶδομεν καὶ θαυμάσια. βούλεται δὲ κωμωδῆσαι τινας.

1473. ἐστὶ γὰρ δένδρον πεφυκός : Δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀνάσθητον καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητῆς [H. N, 437]

ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὕψιπέτηλον. 15

ἐπαίξει δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα. εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἂν τις εἴποι, μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ. 20

1474. καρδίας ἀπωτέρω : Διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως, μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θράκης, ἥς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Ἄλλως. ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ 25 πολέμῳ βίψασπις. (διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω, τούτεστιν καρδίαν οὐκ ἔχοντα.)

1478. τοῦτο μὲν ἦρος : Τῷ γὰρ Μουσυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1480. τοῦτο δὲ χειμῶνος : (Ὅτι ἐν τισὶ τὰ δύο κῶλα 30 ἐν ἐστὶ, λέγω ἀπὸ «τοῦτο δὲ χειμῶνος» ἕως τοῦ, φυλλορροεῖ.) ἐπειδὴ βίψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἐπαίξει δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν.

1485. [ἐνθα τοῖς ἥρωσι : Διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.] 35

1487. ζύνεισι πλὴν τῆς ἐσπέρας : Ἄντι τοῦ, (τῇ) σκοτίᾳ. πέπνικται δὲ ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχανόντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνος ἐλῆστευεν Ὀρέστης. 40

1489. ἐντυγχάνειν αὐτόν. R.

1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ : Ἦρωα αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνε- 45 φήβοις. * * * ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ δὲ ὠφέλεις οὐ κέκτηνται. διὸ μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἥρωια παριόντες σιγῆν ἔχειν, (ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησὶν. ὁ δὲ Ὀρέστης 50 λωποδύτης).

1493. πάντα τὰ πιδέξια : Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. οἶον τὰ δεξιὰ τῆς ὕψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγ-

χάνοντες αὐτῶν. ἄμα δὲ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἤρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις.

1494. οἴμοι τάλως : [[Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν βοκοριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι νῆ'. τὸ μέντοι ἰς' κῶλόν ἐστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεις παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῶν τινὰ συγκεκαλυμμένους.

ὅπως μὴ μ' ὄψεται : Ἦγον δέδοικα. *Vict.*

1498. πηνίκα' ἐστὶν ἄρα : Ἀντὶ τοῦ, ποῖα ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον, οὐ καιροῦς.

1500. ἡ περαιτέρω : Πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. *Vict.* ἡ νύξ. R.

1502. ἀπαιθριάζει : Ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδίαν ἄγει. συννεφεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ συναγει τὰ νέφη. οὐχ ὄρα γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων.

1503. οὐτὼ μὲν ἐκκαλύφουμαι : Κεκαλυμμένους ὄν ἐκκαλύπτται, καὶ ὄρα αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος. ἐπαίξει δὲ, ὡς γὰρ ἐκεῖνου εἰρηκτότος ὅτι ζυννεφεὶ τὰς νεφέλας, καὶ οὐκ ὄψεται σε, φησὶν ἐκκαλύφουμαι. ἡ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλὸν τι ἀκούσας τὸ σίμωξε, ἀποκαλύπτεται φανερόν αὐτὸν δεικνύς.

1504. ὦ φίλε Προμηθεῦ : Γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλύφθέντα.)

1506. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις : Μέλλεις διαφθερεῖν. *Vict.* ὁ Ζεὺς δηλονότι. R.

1508. τουτί λαβῶν μου τὸ σκιάδειον : Κατασκευασμά τι τὸ σκιάδιον, ὅπερ ἔχουσι αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνα ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῶν τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὀραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός. — ἐν τοῖς Ἀττικαῖς εὐρον σκιάδιον καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῶν. V. ὑπέρεχε ἀντὶ τοῦ κάλυπτε. V.

1512. ἀντὶ τοῦ καλύπτου τὸ σκιάδειον. R.

1514. πηνίκα' ἄττ' ἀπώλετο : [Ἔστι] οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίκα' ἄττ' ἀπώλετο, (οὐδὲ ἀρχαῖον, οὐδὲ ἀκριβές). ἐστὶ δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδενὶ γὰρ τούτων ἀρμόζει τὸ πηνίκα.

1520. θυγῶν : Θυσίων. *Vict.*

1521. πεινῶντες ὡσπερ Ἰλλυριοί : [Δίδυμος ὡσπερ βάρβαροι.] ἀνέπλασε δὲ τι γένος θεῶν βαρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, οἷον ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασιν. περὶ δὲ Θράκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. ὁ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, ληστεύοντες δὲ τρέφονται. [τὸ δὲ κεκριγότες μίμησις ἐστὶν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.]

150 κεκριγότες : Οἷον, ποῖαν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἡ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. ἀνωτέρω δὲ φησὶν

αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1522. ἐπιστρατεύσειν φασὶν : Ἔφασαν, φησὶν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν ὁδοὺν τῶν ἐμπορίων. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειγίσθαι ἀέρα μεταξὺ, ὡς ἐκεῖνων ἀποκεκλεισμένων.

1527. ὅθεν ὁ πατρῷος : Ὅτι κατ' ἑλλειψίν ἐστὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. δεῖν γὰρ εἶπεῖν ὁ πατρῷος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῶον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. — ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προεῖρηται. R. V.

1530. (τοῦπιτριβεῖς : Παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ ὕβρει ἐπιτριβεῖς.)

1536. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκα' ἔχειν : Σωματοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα. Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηναῖα τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἐνίοι δὲ αὐτὴν ἀθανασίαν καλοῦσι.

1541. [τὴν λοιδορίαν : Ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν. εἰς αὐξῆσιν δὲ τῆς κωμῳδίας τοῦτό φησι.]

τὸν κωλακρέτην : [τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων.] Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίαις εἶναι φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὡς φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδρότιων γράφει οὕτως « τοῖς δὲ ἰούσι Πυθῶδες θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας δίδουσι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφοδίων ἀργύρια, καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέη ἀναλωθῆαι. ταμίαι δὲ ἦσαν, καὶ προσετώτες τῆς δημοσίας σιτήσεως. »

τὰ τριώβολα : [Μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἰστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν.] — τὰ τριώβολα, ἅπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ κρινοντες εἰς μισθόν. R.

1546. ἀπανθρακίζομεν : Ἀντὶ τοῦ, ἀνθρακας ἐσθίομεν. ἐστὶ δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν, ὅπερ ὀπτῶντες ἐσθίουσιν. ἄλλως, ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἡ ἀνθρακας ζωपुरοῦμεν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστεροῦ ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1548. (θεομισῆς ἔφος : Ὁ μὲν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ ὑπὸ θεῶν μισοῦμενος, διὸ καὶ δευτονόως ἀναγνωστέον, ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺς, ὡς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.)

1551. (δοκῶ κανηφόρη : Γαῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἐρμίππου Θεῶν « ὡσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐν- « τετριμμένοις. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λαυθάνων τὴν διφρο- « φόρον. » Νικοφῶντος Ἐγγειρογαστῶρων « γεννα * * * « αὐτὸς ὀλίγον ἀναγε ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ « καὶ κόσμιος. »)

1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει : Ἐπειδὴ εἶπεν,

ἵνα δόξῃ ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων, καὶ δίφρον βάσταζε.

1553. πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσιν : [Ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορεῖσις καὶ σπονδαίσις ζ'. καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοιούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς χορωνίς.] ταῦτα ἐξηγήσις ἐστὶ τῶν ἀνωτέρω. γένος δὲ ἐστὶ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένη ζώνῃ. ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους (καὶ ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας). Ἄλλως. τούτους ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδῶδον βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἵσως οὕσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ καταδύσειν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

1555. ψυχαγωγεῖ Σωκράτης : Ἐπειδὴ λιτοὶ (οἱ φιλόσοφοι) εἰσι καὶ ἀτροφοί, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν. μυθεύομενον δὲ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν. ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὼ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην.

1556. ἔνθα καὶ Πείσανδρος : Οὗτος δειλὸς ἦν. ἤλθεν οὖν φυγὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὐπολις ἐν Ἀστρατεύοις « Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο, « κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνὴρ. » ἀπανταχοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτήης, ὡς Ἐρμιππος ἐν Ἀρτοπόλισιν (« ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας « αὐτὸς ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων, ελαίας ἔρει- « σιν ὄνον κανθήλιον. » καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους διὰ τούτων « ἢ δῶρ' αἰτοῦν- « τες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πείσανδρου. ») δύο δὲ εἶο. Πείσανδροι, καθάπερ Εὐπολις ἐν Μαριχᾷ φησιν

ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
ὁ στρεβλός· οὐκ ἄλλ' ὁ μέγας οὐνοκίνδιος.

καὶ Πλάτων ἐν Πείσανδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1559. σφάγι' ἔχων : (Ταῦτά φησιν) ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἄδου.

κάμηλον ἀμὸν τιν' : Ἐπαίξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμὸν καμήλου· ἐστὶ γὰρ παμμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνείου ἢ ἄλλου τινός.

[1562.] κατ' ἀνῆλθ' αὐτῷ : Ἐκ τῶν γθονίων ἀνῆλθεν. (ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δειπνα διαβάλλει.)

1563. [πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου : Εὐφρόνιος, τὸν λαίμον. καὶ γὰρ προσέρηκεν ἧς λαίμους τεμών. οἱ δὲ, ὅτι τὸ αἷμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸν λαίμον. ἐστὶ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ

καὶ λαῖμα βακχεῖε λαβὼν τὰ χρήματα.

50 γράφεται δὲ καὶ δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαρφές, τοῖς γράφουσι δέρμα. οἱ δὲ ὄρημα τὸ λαῖμα. ἐτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινές ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ

εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.]

1564. [Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς : Ἐπεὶ οὔτε νυκτερίς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.]

1565. τὸ μὲν πόλισμα : [Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρχα'. ὦν τελευταῖος

ἀλλὰ γαμικὴν χλαμίδα δότω τις δευρὸ μοι.

μετὰ δὲ τὸν ζ' δ' στίχον κωλά ἐστὶν ἀντισπαστικά ζ', 10 ἐπιμεμιγμένα διαμύθοι, δισπονδαίσις καὶ ἐπιτρίσις, ἐφθημιμερῆ, πλὴν τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεις παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει χορωνίς.] [πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἰς ἕκ τῶν βαρβάρων θεῶν ἤλθον.]

1567. οὗτος τί δρᾷς : Τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένη τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περιβαλλομένη, ὡσπερ οἱ Θρᾶκες.

1569. Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν : Ὅτι τὴν κνήμην 20 εἶχε σαθρὰν ὁ Λαισποδίας καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο. [καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιέβληνται.] Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακὸν κνημοὶ διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὐπολις ἐν Δήμοις

ταῖς δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας 25 αὐταῖσι ταῖς κνήμασιν ἀκολουθοῦσι μοι.

τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδῖαν καὶ στρατηγῆσαι φησι Θουκυδίδης ἐν ἡ' [86]. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρόνυχος ἐν Κωμασταῖς, ὡς πολεμικοῦ γεγονότος. (Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας 30 αἰτίας τινάς, ὡς φησι Στράτις ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. Δημήτριον δὲ πάντες τὸν Ἴξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξουσιν ὡς γλώσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκρατῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη 35 σποδεῖν.)

1570. ὁ δημοκρατία : Ἐμίξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων. ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὕσης συμβαίνει δημόδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὡσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. 40 [φησὶν οὖν, προάγεις ἡμᾶς ὁ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.] — προβιθῆς : Προάγεις. Vict.

1571. ταῦτα θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρων ἦν ὁ Πεισθέταιρος. R.

1577. [ἡρήμεσθα : Ἐχειροτονήθημεν.]

1578. [διπλασίως : Τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν.]

1582. ἐπικινῶ : Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε. — ἐπίτριβε. Vict.

σῖφιον : Εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὄλον πρόσκνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκίον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δειπνον.

- (1584). ἐπανιστάμενοι : Ἐπανάστασιν ποιησάμενοι
ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν
παραδεδομένων. [αὐτοῖσι δὲ, ἤγουν τοῖς κρέασιν.]
1589. [ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν : Ἄντι τοῦ, οὐκ ἔλεοῦ-
6 μιν, οὐ πειθόμεθα.]
1590. (λιπαρά γ' εἶναι πρέπει : Δοκεῖ, ἔοικε. τοῦτο
δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἐξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γασ-
στριμαργίᾳ.)
1591. (ἡμεῖς τε γὰρ : Λοιπὸν εἰσηγεῖται ὁ Ποσειδῶν
10 ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἔστι τὸ πολεμεῖν.)
1593. (ἐν τοῖς τέλασιν : Ἄντι τοῦ, ἐν τοῖς φρέσιν.
κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.)
1594. (ἀλκουνίδας : Ἄντι τοῦ, εὐδίων θλον τὸν χει-
μῶνα. οὐχ ὡς νῦν ἑπτὰ τοῦ χειμῶνος εἰσιν, ὡς φασί
15 τινες, αἱ ἀλκουνίδες.)
1595. (αὐτοκράτορες : Τούτων τῶν δογμάτων κρα-
τοῦντες.)
1597. νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ : Μιμεῖται τοὺς Ἀθη-
ναίους οἱ αὖ πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἐξῆς (οὕτω)
20 νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιησῆσθαι.
1598. ἐάν τι δίκαιον : Εἰ θλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε
τὸ δίκαιον.
1600. εἰς τοῦπίσω. R.V.
1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα : Ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς
25 ἔχει τὰ σχῆπτρα λαθεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέ-
γει πεπεισμένους διὰ τὸ ἀριστον.
- ἀπόχρη : Ἄρεστά φαίνονται. *Vict.*
1604. τί ὃ καχόδαμον : Ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσει-
δῶν, ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.
- 30 1607. κάτω : Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας, καὶ λέ-
γει πῶς.
1608. οἱ βροτοὶ (δηλονότι). λανθάνοντες. R.V.
1609. ἐπιποροῦσιν : Ψευδῶς ὀμνύουσιν ὑμᾶς. *Vict.*
1611. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία : Ἄντι τοῦ τοὺς ὀρνί-
35 θας καὶ τοὺς θεοὺς. ἀφ' ἑνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.
1613. θένων : Τύπτων. *Vict.*
1614. νῆ τὸν Ποσειδῶν : Τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει
μηδέπω ἐμφανίτας ἑαυτὸν, καὶ γελοῖως καθ' ἑαυτοῦ
ὄμνυσι.
- 40 1615. ναχαισατρεῦ : Βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ
βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέ-
σεως.
1619. εὐξάμενος : Ὑποσχεθείς. διασοφίζεται :
Ἐξαπατᾷ. *Vict.*
- 45 1620. μενετοὶ θεοὶ : Ἀνεξίκαχοι καὶ οὐκ εὐθέως τι-
μωρούμενοι. Ἄλλως. παροιμία αὕτη μενετοὶ θεοί,
οὐκ ἀπατηλοί. οἷον ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπά-
τητοι. μισητῖαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ
ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὸ « περὶ σφυρὸν παχεῖα μι-
50 σπητὴ γυνή » οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενι-
κώτερον ἔστιν ἀπληστία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.
1623. λούμενος : Ἄντι τοῦ λουόμενος. *Vict.*
1624. καταπτάμενος ἴκτινος κ. τ. λ. : Ἰνα καὶ ἀρ-
πάσῃ ἴκτινος ἱμάτιον. *Vict.*
1625. ἀνοίσει : Ἀνάξει. *Vict.*
1628. ὁ Τριβαλλός : Ἄντι τοῦ, ὃ Τριβαλλέ. κατ'
ἐρώτησιν δὲ [ὁ λόγος. δέον δὲ] εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέ-
σθαι. Ἄλλως. ὁ Τριβαλλός. ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος
εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δέ· εἰώθασιν γὰρ τοῖς βαρβάρους
5 διαλεγόμενοι τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λοιδορεῖν ἢ
καταρᾶσθαι.
1634. ἐγγωρῶ ἔχειν ὡς ἔχει. Ἄλλως. οὐ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν. R. V.
1636. ὀλίγον μοι μέλει : Ἄντι τοῦ, οὐ φροντίζω
10 Ὅμηρος [Π. Ε., 800] « ἢ ὀλίγον οἱ παιδα. » R.
1637. [τὸ κατᾶχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ : Τὸν ζυμὸν
διὰ μέλιτος ποιεῖ. πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.]
1638. [ἀνθρώπων Πόσειδον : Παίζει, δέον εἰπεῖν
τῶν θεῶν. περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἤγουν τῆς Βασι-
15 λείας.]
1641. ὃ ζῦρ' : Ἄθλιε. *Vict.*
1646. περισσοφίζεται : Ἐξαπατᾷ. *Vict.*
1647. δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον : Ὅτι ὅμοιον τῷ
τόπῳ ἐκείνῳ
20 δεῦρ' ἔλθε, σὺν σοὶ τὰλλα βούλομαι φράσαι.
1648. διαβάλλεται σ' ὁ θεός : Ὅτι τῷ διαβάλλεται
χρῶνται ἐπὶ τοῦ εξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἀρχιππος ἐν Πλού-
τῳ
- ἔστιν δὲ μοι καλῶς πρόφασιν εὐρημένη
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.
25
- παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὅμηρικόν [Π. Δ., 6] « παραβλή-
δην ἀγορεύων. » καὶ παρ' Ἀλκαίῳ « παραβάλλεται σε. »
1649. ἀκαρῆ : Μικρὸν, ὀλίγον. μέτεστι : Μετουσία
ὑπάρχει. *Vict.*
30
1653. ἐπικληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν : Εἰ μὴ ἦν
γνησιωτέρα. ἐπικληρος δὲ ἔστιν ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς
ἑτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα.
νόμος ἦν Ἀθηναίους, γνησίας μὲν οὖσης θυγατρὸς, νό-
θου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα.
25 καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν
Ἀθηναῖ ἐπικληρος. (παίζει δέ.) τοῦναντίον γὰρ, υἱὸν
ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπικληρος. εἰσὶ δὲ
καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοί, Ἄρης καὶ Ἡφαιστος. ἀλλὰ
ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηναῖς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ
30 προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.
1654. οὖσαν : Καὶ ταῦτα. *Vict.* γνησίων : Παίζει,
δέον εἰπεῖν νόθων. R. V.
1656. νόθῳ ἕξαπονήσκων : (Γράφεται νοθεῖα ὡς
πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοί, φησὶν, ὡς νόθῳ
45 καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις.) νόμος ἦν Ἀτ-
τικὸς, τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μῶν καταλιμπάνειν. ἦν
οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκεῖνοι δὲ τὴν ἀρχὴν.
προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύ-
ριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδου, ἐπειδὴ οὐκ ἔξῃ
50 αὐτοῖς συγκληρονομεῖν.
1657. ἐπαίρει : Συνεπέθη. *Vict.*

1661. ἀγχιστειάν : Μετουσίαν τῆς οὐσίας. δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος. — ἀγχιστειάν : Μετοχὴν καὶ κοινωσίαν τῆς οὐσίας. *Vict.*
1662. γνησίον : Ὁ ἐξ ἰσονομῶν ἴδιος, οἰκεῖος. *Vict.*
- 5 1669. ἐς τοὺς φράτορας : Πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθη ἐπὶ τοὺς θεούς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφεῖναι εἰς τὰς πατρίδας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. (Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλέτας. ἐπεὶ δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ζέ-
10 νων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.)
1671. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας : Ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς φησὶ, τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινὰ; τινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος,
15 εἴαν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων; — αἰκίαν : Ἦγουν μάλιστα, ἦγον ἀφορῶν αἰκίαι καὶ μαστιξία τινά. *Vict.*
1678. καὶ μεγάλα : Τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κώρην Βασιλείαν γαμῆν. — Δίδυμος οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιά-
20 ζει. R. V.
1680. μὰ τὸν Δι' οὐχ οὕτως γε : Μὰ τὸν Δία, φησὶν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν. οὕτω δὲ αὐτὸ φησὶ βαρβάρως καὶ δυσφράστως, ὥσπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν
25 (φησὶ) καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους, χελιδόνας ἀρσενικῶς φησὶν, (ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησὶν. τὸ δὲ βασιλιανῶν εἰς τὸ βάσιν μετέβα-
λεν ὁ Ποσειδῶν, παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτενε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐ-
30 τὸν, θέλων παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὀρνι-
σιν.)
1681. ὥσπερ αἱ χελιδόνες : Σύμμαχος οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός. οὐδὲν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἢ βαδίσει, αἶ γε μὴδὲ πορεῖα χρῶνται ὡς τὰ
35 ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω καταλλήλως εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας, διὸ καὶ ἐποίησε
- οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.
- 40 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφέλοκοκχυγίαν.
- [1688]. οὗτοί : (Οἱ ὀρνιθες.) εὐκαίρως, φησὶν, κατεκόπησαν οἱ ὀρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.
- 45 1691. τενθειάν : σιναμωρίαν καὶ λιχνότητα. R. V. *Vict.* Λαιμαργίαν. *Vict.*
1692. εἰ : Πορεύη. *Vict.*
1694. ἔστι δ' ἐν Φαναΐσι : [Ἐἴθεσις χοροῦ ἐπιρωδικῆ κώλων τροχαϊκῶν ἄκτῳ ἐφθήμεμῶν καὶ ἀκατα-
50 λήκτων διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησὶν, εἰσὶ. καίγει δὲ, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ

Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κώρη ἐν ἀκροπόλει. παρὰ τοὺς ἐγχειρογράφους δὲ πεποιήται. Ἄλλως. κώρη ἐν ἀκροπόλει ἢ Κλεψύδρα, ἧς Ἰστρὸς ἐν τῇ ἰβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀνα-
λεγόμενος. οὕτως δὲ ὀνόμασται, ἐπεὶ δὲ ἀρχομένων τῶν 5
ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νεῖλω, ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δῆλῳ κώρη. εἰς ταύτην δὲ φησὶν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ ἀπέχοντι σταδίου εἰκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἀλμυρὸν. ἔπειθε δὲ 10
πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκευασμά τι ὥσπερ ὠρονομικόν.

1696. [Ἐγγλωττογαστόρων : Παρὰ τοὺς ἐγχειρογράφους πέπαικται.] 15

1699. συκάζουσι τε : Ὡς ἐπὶ γεωργῶν. συκάζειν γὰρ ἔστι τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

1701. Γοργίαί τε καὶ Φίλιπποι : ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίαί οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. ἠύξησε δὲ τῷ πλη-
20 θυντικῷ τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὐ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἰατρός, οὐ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδομῳνι. τοῦ δὲ Φίλιππου καὶ ἐν Γεωργίᾳ μνημονεύει Ἀριστοφάνης. R. V. *Vict.*
25 οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμωδοῦνται. R. *Vict.*

1705. ἢ γλώττα χωρὶς : Σύμμαχος πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγγων ἔτεμον τὴν γλώτταν. καὶ παρ' Ὀμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολό-
γων φησὶν ἐκθεβλήσθαι χωρὶς τὴν γλώτταν. Δίδυμος δὲ ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἢ γλώττα ἐτέμενε, οὐ μετὰ 30
τῶν ἄλλων σπλάγγων. καὶ Ὀμηρος [Od. Γ, 332] « ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας. » ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγγων διὰ τοὺς ῥήτορας ἢ γλώσσα, ἐπεὶ ταύτη τοὺς ἄλλους κακοποιούσιν. Ἄλλως (ἀντὶ τοῦ, ὀφεί-
35 λει τέμνεσθαι ἢ γλώσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.)

1706. [Ὡ πάντ' ἀγαθὰ : Ἡ συστηματικὴ αὕτη εἰσθεσις ἐξ ἰάμβων ἐστὶ τριμέτρων ἰδ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβε-
40 θηκῶς τῷ Πεισιστάτῳ.] — ὦ μίξω λόγου : ἂ μὴδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι. R. *Vict.*

1713. οὐ φατόν : Οὐ δυνατόν λέγειν. *Vict.*

1714. Διὸς βέλος : Τῆς βασιλείας. λαβῶν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κερανοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει. [εἰώθασιν γὰρ τῷ 45
κερανοῦ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.]

1715. ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος : [Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.] (ἀνωνόμαστος δὲ,) ἀντὶ τοῦ πολλῆ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. — ἀνωνόμαστος : Ἀρρητος. *Vict.*

1717. διαψάιρουσι : Πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν. διαψάιρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ φορεῖν καὶ ψάιρειν ἰστίον λέγομεν. [πλεκτάνην δὲ,] τὴν εἰλησιν. αἱ δὲ αὔραι διακινεῖσιν τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν 50

- θυμιαμάτων. λείπει δὲ τὸ πνεύσι. — διαψάουσι :
Ψάφειν, τινάσσειν, βριπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψάειν,
σύρειν. *Vict.*
1718. ὁδὶ δὲ καυτός ἐστιν : Ὁ καπνός. *Vict.*
- 5 1720. ἀναγε, διεχε : [Ἔισθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο
περιόδους διηρημένη κώλων ἰβ'. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης
τροχαϊκὰ σ' ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰάμβοις. ὦν τὰ
α', β', δ', ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ' πενθήμερες.
τὸ σ' ἐφθήμερες. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν
10 τὰ μὲν α', δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ β', ε' ἀνα-
παιστικὴ βάσις. τὸ γ' πενθήμερες. τὸ σ' ἐφθήμερες.
ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος.] ἀντὶ τοῦ ὕμνοι αὐτόν.
χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου [308]
« ἀνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε. »
- 15 1731. [Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία : Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖ-
ται τριάς ἐπωδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα
ε', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ πάντα
Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ἐφθήμερη παντοίοις σύμμικτα
ποσί. τῆς δ' ἐπωδοῦ κῶλα σ' ἀναπαιστικὰ δίμετρα πλὴν
20 τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν
στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπωδῆς
χορωνίς.] — καλῶς τὸ ἐπιβαλάμιον γέγραπται. *R. V.*
Vict.
1734. ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. *R. V.*
- 25 1735. ἐν τοιοῦτῃ βασιλικῷ. *R. V.*
1736. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν
τοῖς γάμοις ἤδετο.
1737. ὁ δ' ἀμφιβαλῆς : Ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλ-
λων καὶ μηδενὸς ὠρραμισμένος. Ἄλλως. ὁ Ἔρωις,
30 φησὶ, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἦρας. πάροχοι
γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, (παρὰ τὸ) παροχεῖσθαι
τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀρήματος γὰρ τὰς νύμφας ἀγούσιν.
1739. παλιντόνους : Ὅπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα
τρεπομένους. *Vict.*
1740. πάροχος γάμων : Συνακόλουθος. *Vict.*
1744. τῶν περὶ τὸν Δία. *R. V.*
1745. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε : Εὐφρόνιος, τὰς φο-
βεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ,
τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινο- 5
μένας. ὅτε γὰρ ἤχει ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν
οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι
τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουόμενας,
ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. — ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. *R. V.*
1748. [ὦ μέγα χρύσειον : Εἰσθεσις ἑτέρα μέλους χο- 10
ροῦ εἰς δύο διηρημένη περιόδους κώλων ιη'. ὦν τῆς
πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ σ', πλὴν τοῦ γ' καὶ τε-
λευταίου ἀκατάληκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ἰβ'. τὸ α'
δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β', γ', θ', ια'
ἰαμβικὰ καταληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ', δ', ε', ζ', ι', ἰβ' 15
τροχαϊκὰ ἐφθήμερη. τὸ η' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες. ἐπὶ
τῷ τέλει χορωνίς ἢ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.]
1749. ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ. *R. V.*
1751. αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει : Ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ
Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν. 20
1758. ὄρεζον ὦ μάκαιρα : Πρὸς τὴν Βασιλείαν φησὶ.
ὁ Πεισθέταιρος. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν
ποιεῖται.
1759. (καὶ πτερῶν ἡμῶν : Οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς
ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.) 25
1761. ἀντὶ τοῦ βαστάζω. *R. V.*
1764. τήνελλα : Τὸ τήνελλα μίμησις ἐστὶ φωνῆς
κρούματος αὐλοῦ ποιεῖς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρ-
χιλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον Λυγέου « τή-
« νελλα ὦ καλλίνικε, χαίρε ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτὸς τε 30
« κιάλας, αἰχμητὰ δύο. » δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχιλοχος
νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον
ἐπιπεφωνηκέναι.